

SAHİBİ

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ

Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Abdurrahman ERBAŞ

EDİTÖR

Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU

Hamdi SÜRÜCÜ
Nizamettin KARS
Mecit DÖNMEZBİLEK
İbrahim DEMİRKAN
Mustafa ALKAN
İbrahim PÜR
Erdal BİLİR
Tacettin ÇETİNKAYA

TASHİH

Yusuf AYDIN
Ömer POLAT

HUKUK DANIŞMANI

Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM

Mustafa DEMİR
reklam@ogder.org

DAĞITIM

Furkan KILIÇCI

GRAFİK TASARIM

RamaK Bilişim Teknolojileri
Tel: (0312) 999 15 98 - 0505 814 20 70
info@ramakbilisim.com
Serhat Mah. 1315. Cad No:7-F/1
YENİMAHALLE/ANKARA

BASKI

Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

15 MART 2021

YAYINCI

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği İktisadi İşletmesi

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millisuur.com.tr
e-posta: millisuur@ogder.org

Editörden

Bismillahirrahmanirrahim.

Yeniden merhaba,

Hayatı farklı boyutları ile birlikte öğreniyor, yaşıyoruz. Salgın sürüyor, okullar açıldı-açılıyor, yeniden-yeni...

"Eğitimde asıl mesele çocukların kalbine ne koyduğunuzdur." Diyerek akıl-kalp birlikteliğini vurgulayan müstesna bir eğitimciyi; Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hocamızı rahmetle anıyoruz.

Okullar açıldı, bazı sınıflar yüz yüze eğitime başladı. Bakanlığın belirsiz, çelişkili açıklamaları sürüyor, güven ver(e)miyor. Bir eğitimci dostumuz, öğretmenlerin hâlini bir cümle ile özetledi, "30 yıllık özlem ve hayalimizi yıktı Ziya Selçuk." Neydi o özlem ve hayal; "bir eğitimci bakanın MEB'in başına gel(e)meyişiydi." Sayın Ziya Selçuk eğitimin içinden, geldi ve hayallerimizi bitirdi, yanlış yanlış üstüne... Neden?

Bu satırları yazarken yeni mezun genç öğretmenlerimiz "#ÖğretmenlerÇinArtıkYoksunuz" twitini paylaşıyorlardı, üzüler ve sözlerimi yutkunarak yetindim.

Yanlışları burada sıralayacak değilim, erbabı benden iyi biliyor. Eğitim neden iyi yönetilemiyor? Bilmediğimiz başka şeyler mi var?

Öğretmenlerin merakla beklediği "Öğretmen Meslek Yasası"na engel COVID19 mu?

Öğretmenin özü de tüzeli de mağdur ve mağduriyet devam ediyor.

Bizler bazı problemleri konuşurken "eğitimin içeriği" gözlerden kaçırılıyor. Asıl problem içerikte, şekil şartı daha sonra geliyor. Şekil asılın yerine geçmiş gibi.

Bu sayıda 'Kur'an, Toplum Ve Eğitim için vazgeçilmezdir. Erbakan Devrimci miydi? Kirazlıdere Tutukevi Penceresinden Bir Necmettin Erbakan Portresi, Maarif ve Erbakan' yazıları idraklerimize sunuluyor. 'Sosyal Ve Manevî Sermaye Temelli Bir Eğitim Sisteminin Önemi' eğitimin olması gereken yönünü ve kıymetini ortaya koyuyor. Eğitimin bir yarısı da aile, 'Ailede Hakem Ya da Aile Meclisi' önemli bir yazı. 'Eğitimde Ahlak ve Maneviyat Boşluğu' yazısı bakanlığın adındaki "millî" kimliğine bürünme zaruretini ortaya koyuyor. 'Gençlerde Okuma(ma) Alışkanlığı' önemli bir tehlikenin bazı ipuçlarını okuyucuya sunuyor. 'Sosyal Yapının Dört Unsuru: Talim - Terbiye - Tedrisat - Tahsil' 'Yeni Kuşağa Hazırlık Nasıl Yapılmalıdır' sorusu da atlanmamış. 'Aramızdaki Misyoner Eğitimciler' günümüzde kültürümüze ve eğitimimize olan tehditlerden biri. 'Toplum olarak Zamanı Yönetme Eğitimi' maalesef en çok problem yaşadığımız alanlardan da biri. 'Çocukluğumun Anavatanı Kitap' çocukluğumuza götüremese de bizi, kitabı hatırlatan önemli bir yazı... Bu sayımızı da elinizden bırakamayacaksınız.

Selam ve dualarımızla...

Mustafa AYDIN

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur dergisine aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

4

10

18

22

24

6 Eğitimde Ahlak ve Maneviyat Boşluğu

"Biz Avrupalı değiliz. Bizim yapımızdaki değerler ancak bize aittir. İslam'ın geleneksel aile yapımızdaki etkilerini yok etmeye çalışırsanız taşları yerinden oynatırsınız. Hiç istemediğiniz aile faciaları, çocuk katliamları ortaya çıkar."

8 Gençlerde Okuma(ma) Alışkanlığı

"Şöyle ya gözle bakıldığında, çocuklar yaşına göre, ya okunlarla geçiriyor zamanını ya emsalleri ile mesajlaşarak ya da hiçbir süzgece tabi tutulmadan cihazına kadar rahatlıkla gelebilen görsel materyalleri izleyerek bütün zamanını israf ediyor."

12 Maarif ve Erbakan

"Bugün kendi maarifi kendisi için insan yetiştirmeyen tek millet haline geldik."

14 Erbakan Devrimci miydi?

"Erbakanın getirdiği eleştiriler, kötü yöneticilere ve kendince yanlış zihniyet ve fikir sahiplerine yöneliktir."

16 Çocukları Yalancılık Hastalığından Korumak

"Yalanın önlenmesi için ailede 'yalan' kavramının ne demek olduğu ve zararları konularında bilincin oluşması gerekir."

20 Kapitalizmi Anlamadan

"Kapitalizm, görünürde serbest piyasa ekonomisi olarak lanse edilse de o, 'sınır tanımayan' bir kazanma felsefesidir."

28 Göz Aydınlığı Nesiller

"Yeterli eğitimi alamamış ebeveynlerin bu eksikliklerini telafi etme yoluna gitmeyerek, çareyi dışarda aramaları büyük yanılgıdır."

30 Pandemi Süreci ve Bilinmezlik

"Süreç hakkında kendimizce negatif çıkarımlar yapıp acele karar vermemeliyiz."

34 Çocukluğumun Anavatani Kitap

"Bir çocuk kitabı nasıl olmalı? Kitabın hangi yaş grubuna hitap edeceği göz önüne alınarak resimlemeye özen gösterilmeli."

içindekiler

36 Adalet

“Adaletli kimse, hak sahibine hakkını verir. Güçlü de olsa haksıza karşı durur, işi ehline verir. Ölçüyü ve tartıyı dosdoğru yapar.”

38 Selahaddin Eyyubi

“Mütevazılığı hayat tarzı olarak benimsemiş, yaşantısında saray, şatafat, gösterişi hiç tercih etmemiş, hep halkın arasında olmuştur.”

44 Yeni Kuşağa Hazırlık Nasıl Yapılmalıdır

“Yeni kuşak namı diğer Z kuşağı internet ve teknoloji başında yavaş yavaş ölen bir nesil. Z kuşağı ile aslında zombi kuşağı tanımı yapılıyor olabilir mi?”

46 İlimizdeki Misyoner Eğitimciler

“Öğretmenlerimizin öğrencilerle yapacakları etkinlikleri düzenlerken evrensel değerler ile başka milletlere ait kültürel öğeleri karıştırmamaları gerekir.”

50 Zamanı Yönetme Eğitimi

“Madem zaman yönetimi, bir gün içindeki eylemlere harcanan zamanı planlama yeteneğidir, o hâlde zamanı iyi yönetmenin göstergesi, etkinlik ve verimliliğin artmasıdır.”

52 Ruhların Ölümsüzlüğü ve Ahiret

“Ruh kendisinde haz ve acı olmadığı zaman daha iyi düşünür. Böyle olunca kendi kendine döner ve bedenden uzaklaşır. Bedenden uzaklaşınca hakikati anlamağa çalışır.”

54 Pandemi, Uzaktan Eğitim ve Aile İçi İlişkiler

“Pandemi sürecinde kaygılı ve stresli hissetmek olağan bir durum olmakla birlikte bu duyguların yönetimi, süreci daha kolay hale getirecektir.”

60 Milli Şuuru Güncellemek

“Çocuklar ve gençler kent meydanında belli zamanlarda veya törenlerde Bayrak çekildiği veya indirildiği zaman yakın çevredeki yetişkinlerin milli şuura uygun davranışlarını görmeli ve yaşamalıdır.”

62 Ailede Hakem yada Aile Meclisi

“Zaman aleyhimize ilerliyor maalesef. Evlilikler zorlaştı, evlenmekten korkulur hâle gelindi.”

KUR'AN, TOPLUM VE EĞİTİM

Kur'an'ın hedefi iyi, hayırlı ve faydalı bir insan yetiştirmektir. Yalnız başına yaşayan ve kimseye hayrı dokunmayan bir ferdin iyi bir insan olup olmamasının hiçbir önemi yoktur. Kur'an; fert ve toplumu, cehaletin karanlığından İslam'ın aydınlığına taşımaya çalışır. Kur'an, Allah kelimidir ve Peygamberimiz, Kur'an'ın telkin ettiği güzel ahlakı tamamlamak için bir muallim olarak gönderilmiştir. Kur'an sadece üstün ahlaki öğütler vermekle yetinmez, insan ve toplum için emirler, yasaklar ve de cezalar da ihtiva eder. Kur'an toplumsal yapıya dair kuralları, uyulması gereken esaslar olarak takdim eder. Peygamberimiz bir hadisinde, imanın altı, İslam'ın ise beş esas üzerine kurulu olduğunu söyler. Altı esas: a. Allah'ın varlığına ve birliğine inanmak, b. Meleklerle inanmak, c. Kitaplara inanmak, d. Peygamberlere inanmak, e. Ahiret gününe inanmak, f. Kaza ve kadere, hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna inanmaktır. Beş esas ise: a. Allah'tan başka ilah olmadığına ve Hz. Muhammed'in, O'nun kulu ve elçisi olduğuna şahadet etmek, b. Namaz kılmak, c. Zekât vermek, d. Oruç tutmak, e. Hacca gitmektir. Bu imanın altı, İslam'ın beş esası; Hak dinin ve saadet düzeninin temelidir. Bu temel üzerine kurulacak bir bina vardır ve bu bina, toplumun saadet içinde yaşayacağı adil düzen binasıdır. Bu adil düzeni, Allah'ın bildirdiği hak ve adalet esasları üzerine inşa edecek olan da insandır. Kur'an, böyle bir insanı ve toplumu yetiştirmeyi hedefler.

VASAT ÜMMET

Bakara 143: "Ey Müslümanlar, böylece sizi seçkin ve şerefli, vasat bir ümmet kıldık ki bütün insanlar üzerine adalet örneği ve hak şahitleri olasınız. Peygamber de sizin üzerinize şahit olsun..." Vasat kelimesi orta, dengeli, adaletli, bir şeyin iyisi ve hayırlısı gibi anlamlara gelir. Vasat ümmet olmak; İslam toplumunun temel ve genel bir özelliğidir.

Kiblemiz Kâbe nasıl dünyanın tam ortasında ise, İslam toplumu da insanları hayra çağıran, iyiliği emreden, kötülükleri engel olan orta bir ümmettir. Hristiyanlar peygamberlerini

berlerini tazim konusunda aşırı gittiler. Yahudilerin ise onlara gereken değeri vermediler, hatta onları öldürdüler. İslam'a hakikaten teslim olmuş Müslümanlar ise bütün peygamberlere, aralarında ayırım yapmaksızın iman ederler ve Son Peygamber Hz. Muhammed'e tabi olurlar. Müslümanlar; aşırılıklar karşısında adil bir denge gözetken, insanın tabiatını ve imkânlarını değerlendirmede gerçekçi ve makul davranan bir topluluktur. Müslümanlar, bu özellikleriyle ne radikal ne de liberaldirler. Onlar orta yolda yürüyen Milli Görüş sahibidirler. Müminler; hayatın her safhasında dengeli, ölçülü ve uyumlu bir maddi ve manevi kalkınmayı birlikte ele alırlar ve yürütürler. Dengeli ve ölçülü bir toplum; fert ve toplumun problemine İslam'ca yaklaşan ve adil ve makul çözümler üretebilen bir toplumdur. Ruh ile beden arasında fitri bir uyum vardır. Bu uyum; Allah'ın birliği ve yaratılışın temelinde yatan maksadın tekliği esasında doğmaktadır. İslam ümmeti, bütün anlamlarıyla gerçekten orta bir ümmettir. Onun için Allah, yeryüzünün sorumluluğunu bu ümmetin omuzlarına yüklemiştir. Bu ümmet, her sesin arkasına düşmez ve gülünç bir maymun taklitçiliği de yapmaz. "Hakikat müminin yitiğidir, onu nerede bulursa alır." esasında zerrece ayrılmaz. Kişisel vicdanları, eğitim ve yönlendirmelerle terbiye eder. Toplum düzenini yasal yaptırımlarla güvence altına alır. Günümüzde materyalist düşünce sistemlerini göz önünde bulundurduğumuzda İslam'ın gerçekten orta bir yol takip ettiğini görürüz. Bu orta yolun temelinde adalet vardır. Bunun için Kur'an, adalet üzerine vurgu yapar ve insandan adaletle hükmetmesini ister.

HAYIRLI TOPLUM

İslam ümmete vasat bir millet olarak hayırlı bir toplumdur. Ali İmran 110: "Siz, insanların saadeti ve iyiliği için ortaya çıkarılmış; iyiliği emreden, kötülükten men eden ve Allah'a inanan en hayırlı bir ümmetsiniz..." Hayırlı ümmet olmak, sıradan bir tanımlama değildir. İslam toplumunu hayırlı kılan şey; iyilik olan Kur'an ahlakını ve adil düzenini emretmek, faizci kapitalist düzen ve batı ahlakı gibi kötü-

lükleri engellemek için mücadele etmektir. İslam ümmeti, topluma karşı duyarlıdır ve çevresinde olup bitenlere ilgisiz kalmaz. Peygamberimiz bir hadisinde: “İçinizden kim bir kötülük görürse onu eliyle düzeltsin. Buna gücü yetmezse diliyle düzeltsin. Buna da gücü yetmezse kalbiyle o kötülüktan nefret etsin. İmanın en zayıf derecesi de budur” buyurmaktadır. İslam ümmeti, iyilikleri sadece kendi toplumu için istemez, aksine bütün insanlık için ister. Bütün insanlığa zarar veren kötülükler ile mücadele eder. Günümüzde hayırlı toplum olmanın kapısını tutan Milli Görüş; bütün insanlığın saadeti için yeni bir saadet dünyasının kurulmasını zorunlu olarak görür. Böyle bir toplum, materyalist muhtevalı bir eğitimle yetişmez. Böyle bir toplum, ancak Kur'an esas alınarak yapılacak İslam'ca bir eğitimle yetiştirilebilir. Böyle bir eğitim, güçlü bir siyasi irade ile yapılabilir. Bu siyasi irade ise; toplumun güçlü bir imana sahip olmasıyla ortaya çıkar.

BARIŞ VE KARDEŞLİK TOPLUMU

Kur'an; barış ve kardeşlik içinde yaşayan tek bir toplum inşa eder. Müminun 52: “Şüphesiz sizin bu ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben de sizin rabbinizim. Öyleyse benden sakının.” Kur'an, insanların tamamının aynı anne ve babadan geldiklerini haber vermektedir. Peygamberimiz, etnik farklılıkları körüklemeyi ve bunların peşinden gitmeyi cahiliye olarak nitelemiştir. Peygamberimizin Veda Hutbesi'nde bu konu ile ilgili beyan ettiği sözler, herkes için nasihattir: “Ey insanlar! Muhakkak ki Rabbiniz birdir, babanız da birdir. Hepiniz Âdem'densiniz; Âdem ise topraktır. Hiç kimsenin başkaları üzerinde bir üstünlüğü yoktur. Şeref ve üstünlük, ancak takvadır. Bütün Müslümanlar birbirlerinin kardeşidir. Hepiniz, müşterek bir kardeşliğin üyelerisiniz. Birinize ait olan bir şey, gönülünüzün rızası olmadıkça, başkası için helal olmaz. Zulüm yapmaktan kendinizi koruyunuz. Halkın haklarını zulümle almayınız. Onların haklarını gasp etmeyiniz. Benden sonra, kâfirlerin yaptığı gibi, sakın birbirinizle boğuşmayınız. Ey mü'minler! Size iki emanet bırakıyorum, onlara sarılıp uydukça yolunuzu hiç şaşırmasınız. O emanetler, Allah'ın kitabı Kur-ân-ı Kerim ve benim sünnetimdir.”

İnananlar kardeşler, ancak idare edilen toplum Müslümanlar ve zimmet ehli olmak üzere iki kesimden oluşur. İslam; iki kesimden oluşan böyle bir toplumun adaletle yönetilmesini emreder. Diğer inanç mensuplarına iyi ve âdil davranmak bir adil düzen esasıdır ve bu, bizzat Müslüman olmanın bir gereğidir. Toplumda birlik ve beraberliğin sağlanmasının en önemli şartı, fertler arasında adaletin sağlanmasıdır. Adalet; kayırmacılığı ortadan kaldırır. Gelir dağılımındaki adaletsizlikler de birlik ve beraberliği bozan başka bir sebeptir. Kur'an fakirleri gözetken adil bir düzeni telkin eder. Toplumsal birliği sağlayan bir başka şey ise istişaredir. Kur'an, istişareyi Müslüman olmanın bir özelliği olarak zikreder.

GÜNÜMÜZDE MÜSLÜMANLAR

Günümüzde Müslümanlar; üzülmekle ifade edelim ki İslam'ın örneği olmaktan çıkmıştır. Bir insanı zillet ve ziyandan kurtaracak olan; iman, Kur'an ahlakı, salih amel; yani maddi ve manevi kalkınma, hakkı tavsiye ve sabırdır. Bu asrın Müslümanları, burada zikredilen kurtuluş sebeplerine sarılıp, doğru işler yapmıyorlar ki İslam'ın örneği olabilsinler! İmanı; söylediği yalana, alıp verdiği faize, içtiği içkiye, oynadığı kumara, yaptığı zinaya, israfına, küfürle

konuşmalara engel olmayan bir toplumun Müslümanlık iddiası boşunadır. Boşuna olduğu içindir ki zillet içindedir. Müslüman güruhun bugünkü örnekliliği, ırkçı emperyalizmin batı ahlakının Müslüman bir toplumu ne hale getirdiğinin örnekliliğidir. Müslüman bir toplum; itikat ve düzen olarak İslam'dan kopar, AB ve ABD'nin kurduğu faizci düzenin yanında yer alırsa; kulun kölesi, şeytanın maskarası olur. Müslüman toplulukların, içinde bulundukları bu zilletten kurtulması, yeniden İslam'a dönmeleri ile mümkündür. Yeniden İslam'a dönmek, sil baştan İslam'ı yeniden okumak ve yaşamak ile olur. İslam, batılı felsefecilerin hikmetsiz kitaplarını okuyarak değil; Kur'an'ı, Sünneti ve hikmetli kavramlarını, yeniden doğru okuyarak öğrenilir. Bu işe ilk başlaması gerekenler kanaatimce eğitimciler ve siyasetçilerdir.

HAK EĞİTİMİ

Kur'an'ın en önemli kavramlarından birisi olarak hak; batıl olmayan, yerine getirilen hüküm, adalet, varlığı sabit olan, doğruluk, hakikat; yani gerçek olan, İslam, mal-mülk, hisse, pay, bir emek ve zahmet karşılığı alınması gereken şey manalarında. Bazen düşüncenin doğruluğuna hak, bazen de görülenin, bilinenin gerçek ve sabit oluşuna hak denilir. Hak olan Allah, insanların dünyada ve ahirette saadet bulmaları için Kur'an'ı da Hak olarak indirmiştir. Mutlak Hak, yani gerçekler ancak Allah'ın vahyi ile bilinir. Hak; Allah'ın bir ismi, Kur'an'ın bir adıdır. Peygamberimiz Hak peygamber, İslam tek Hak dindir. Hak; kul hakkıdır. Hak; şahsa, zamana ve yere göre değişmeyen kesin gerçek anlamındadır. Hak eğitimi, bu gerçeklerin nesillere öğretilmesi, buna göre terbiye edilmesidir. Materyalist eğitim ile hakkın öğrenilmesi, nesillerin Hak ile terbiye edilmesi mümkün olmaz. Hak eğitimi ile nesillere öğretilmesi gereken şeyleri şöyle sıralamak mümkündür:

1-Allah'ın bilinmesi ve tanıtılması; Allah, her şeyi hikmetle yapandır. Allah; sıfatları, isimleri ve fiilleri ile bilinir. Allah; Hak Teâlâ'dır.

2- Allah'ın yarattığı kâinatın ve eşrefi mahlûkat olan insanın bilinip tanınması. Allah kâinatı ve de insanı Hak ile yaratmıştır. Bu yaratılıştaki, bilen bir topluluk için Allah'ın varlığını ve kudretini gösteren deliller vardır.

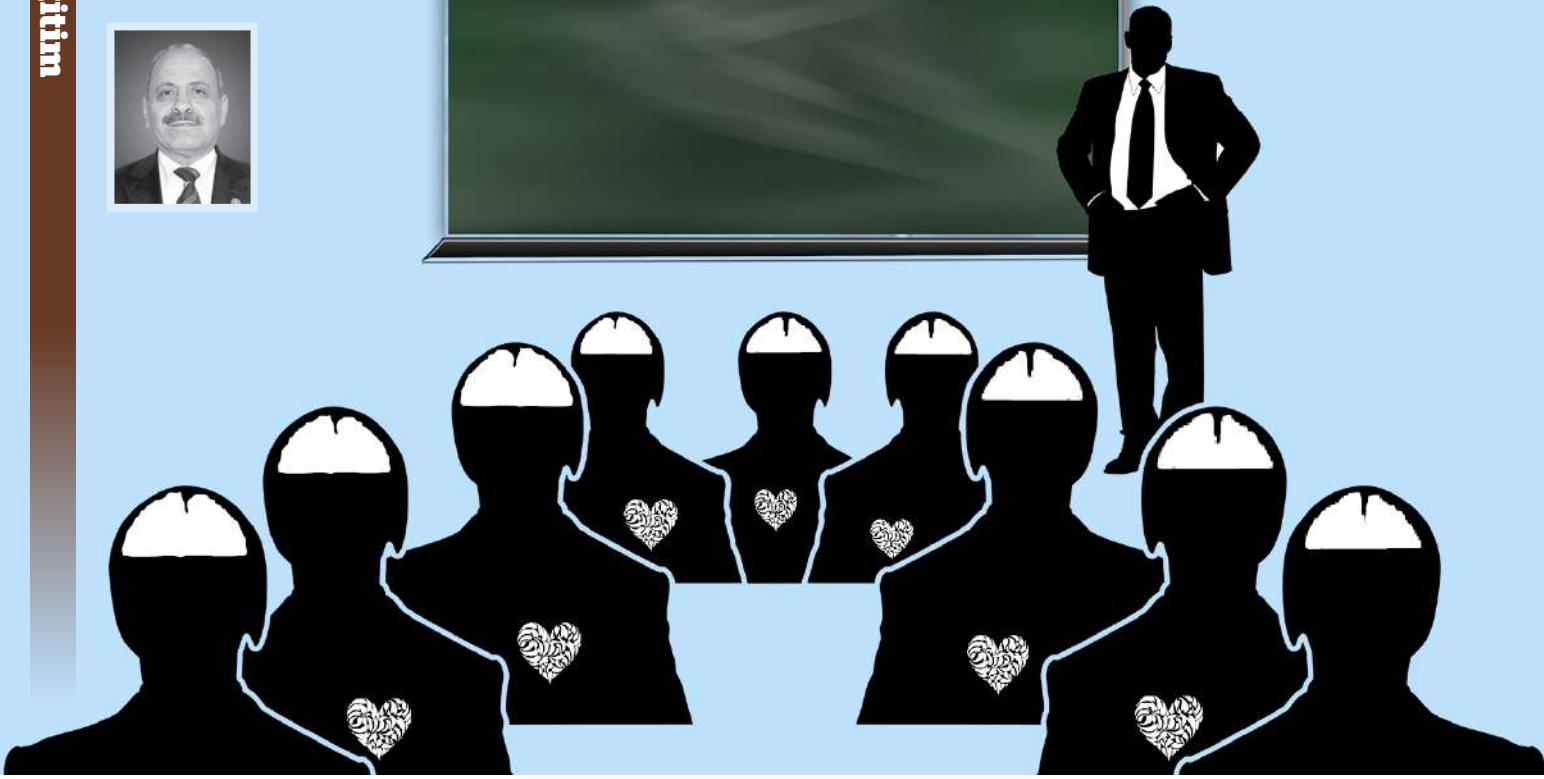
3-İman esaslarının öğretilmesi. Bu iman esaslarının aslına ve hikmetine uygun olarak bilinmesi, düşüncenin buna göre şekillenmesi önemli bir eğitim hedefidir.

4-Hak din ve düzen olarak İslam'ın öğretilmesi. İslam bilinmeden yaşanmaz. Bunun için İslam doğru bir şekilde öğrenilmeli ve yaşanmalıdır. Eğer Hak olan İslam, insanların arzu ve tutkularına uydurulursa hiç tartışmasız gökler, yer ve bunların içinde olan herkes ve her şey bozulmaya uğrar. İslamsız saadet olmaz. Bunun eğitiminin yapılması gerekir.

5-Kur'an ahlakının öğretilmesi. Ahlak; insanların birlikte huzur içinde yaşamasını sağlayan doğruluk ve dürüstlük gibi esaslardır. Peygamberimizin “Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.” sözü, ahlak eğitimi için önemli bir belgedir.

6-Mesleki eğitim yapılması. Toplumun her türlü ihtiyacının karşılanması için her meslekten insanın yetiştirilmesi dünya saadeti için gereklidir.

7-Hukuk, idari bilimler ve ilmiyal eğitimi. Bu, başlı başına bir hayat bilgisi eğitimidir. Bu eğitim ile sosyal hayat düzene sokulur.

EĞİTİMDE AHLAK VE MANEVİYAT BOŞLUĞU

Eğitim gibi stratejik bir alanda, millî kimliğimiz üzerine oturmuş bir eğitim sistemimizin bulunmayışı en önemli eksikliğimiz. Bu yüzden deneme yanılma yöntemini kullanıyor, sık sık “sistem” değiştiriyoruz. O kadar ki başladığı sistemle öğrenimini tamamlayabilmiş öğrenci yok gibi. Eğitimdeki bu istikrarsız gidişat “kalite” diye bir şey bırakmıyor.

Eğitimimiz tek kanatlı kuş gibi! Yalnız, yavrularımızın dış dünyasına hitap ediyor. Yani maddeci eğitim. Halbuki bir insanın bir duygu ve düşünce dünyası, gönül dünyası var. Sevdikleri, tepki gösterdikleri, kişisel derinlikleri... Manevi cephesi... Müslüman bir ülkenin evlatlarının ahlaki ve manevi yönünün ihmal edilmesi ne büyük eksiklik!

Hemen aklınıza İmam Hatip Okulları, camilerimiz, Diyanet gibi kurumlarımızın geldiğini hissedebilir gibiyim. Peki bu kurumlarımız dünyevileşme (sekülerizm) tuzağından hangi ölçüde kurtulabilmiştir, dersiniz? İlim, irfan, bilgelik, edep, ahlak, maneviyat, olgunluk kazandırmadaki rolleri nedir? Bu yüksek özellikleri kazandırma konusunda bir program ve hedefleri var mıdır? Mesela, “Türkiye’nin Maarif Davası” adlı eserin sahibi, büyük eğitimci Nurettin Topçu, “Çocuğa ilköğretimde ‘merhamet’, ortaöğretimde ‘adalet’ duygusunu kazandırın.” der.

EVLADINIZI ATEŞE ATMAYIN!

Türkiye, eğitim sistemini başlangıçta Amerikalı Filozof John Dewey’in hazırladığı raporlara 1950’den itibaren de Fulbright Eğitim Komisyonu’nun sunduğu önerilere göre düzenledi. Şimdi ise İstanbul Sözleşmesi’nin kabulünden dolayı, bir Avrupa Konseyi dayatması ile karşı karşıyayız. Bu konuda milletimizin nasıl bir imtihan vereceğini zaman gösterecek.

Türkiye’de milletimizin özlemini duyduğu ilk yerli ve millî ses Millî Görüş Hareketi’nden geldi. MSP ilk mitinglerinden birincisini “Millî Maarif Mitingi” adıyla Erzurum’da, ikincisini Düzce’de yaptı. Erbakan Hoca, Düzce’deki konuşmasında eğitim alanında yapılması gerekenleri şöyle anlatıyordu:

“Şu maarifimizi millî maarif yapın! Çocuklarımıza dünyasını, ahiretini öğretin. Evlatlarımız Avrupa taklitçisi bir inkârcının, hak nedir anlamamış bir insanın eline bırakılamaz. Bu mekteplerde çocuklarımız ateşe atılıyor. Evladınızı ateşe atmayın. Bu yanlış zihniyetlerin peşinden gitmeyin! Şu mektepleri yeniden kuralım. Hak ve adaleti öğretilim. Keramet Millî Selamet’te değil haa! Keramet hak yolda, hak yolda! Biz, hak yola dönelim diye kardeşlik görevimizi yapmaya çalışıyoruz.”

MANEVİ BOŞLUK GİDERİLMELİ

Ahlakî ve manevi değerlere göre yetişen bir nesil her türlü kötülük, yanlışlık ve sapıklıklara karşı dirençli olur. İnanç, bilgi, duygu üçlüsünün oluşturduğu manevi eğitim; toplumun korku, yılgınlık ve bezginliğine fırsat vermez.

Ahlak ve maneviyattan yoksun bir eğitim de evlatlarımızı TV'ler, sosyal ağlar, internet, sapkınlığı teşvik eden film ve diziler aracılığı ile yapılan her türlü ahlaksızlığa karşı dirençsiz ve savunmasız bırakır. Böyle bir toplumda intihar ve cinayetler sıradanlaşır. Aile faciaları yaşanır. Manevi bağlar sarsılır. İnsanlar huzur ve barışa hasret kalır. Toplum kaos ortamına sürüklenir.

Manevi boşluk, kurt misali toplumun bünyesini kemirir. Gençler uyuşturucunun tuzağına düşer. Nesillerde sorumluluk duygusu kaybolur. Rüsvetsiz iş görülmez olur. Toplumun bir kesiminde lüks ve israf yayılırken diğer kesiminde yoksulluk ve sefalet hâkim olur. Korku ve endişe duygusu toplumun hücrelerine kadar siner.

Bugün gençlerin büyük çoğunluğu torpilsiz bir yere gelemeyeceğine inanıyor. Yüzde 76'sı başka ülkelerde yaşamının planını yapıyor. İnsanların yüzde 80'den fazlasının adaletle güveni yok. Peki eğitim bütün bu gelişmelere ilgisiz kalabilir mi? Toplumun sorumluluğu üzerinde olan yöneticiler ve aydınlar nerede?

EĞİTİMDE “PLANLAMA” ŞART

Eğitimin en göze çarpan eksikliklerinden biri de “planlama” eksikliği. Kamu görevi yapmak üzere ihtiyaçtan çok fazla öğrenci yetiştiriliyor. Mesela, öğretmen yetiştiren fakültelerden 1 milyona yakın öğrenci görev bekliyor fakat ihtiyaç 130 bin civarında. 5-10 bin fazlalık veya eksikliği kabul edebilirsiniz ama bu fazlalık ihtiyaçtan 5-6 kat fazla olursa bunu normal görebilmek mümkün mü?

100'den fazla üniversitede “Anestezi Teknikerliği” bölümü var. Bugüne kadar 80 bin öğrenci mezun edilmiş, toplam 377 mezuna görev verilebilmiş. Peki diğerleri ne olacak? İş bulabilirlerse farklı alanlara yönelecekler! Gencin hayallerini yıkmaya, hayata ümitsiz başlatmaya hakkımız var mı? Bu, hem insan kaynağı, hem para israfı değil midir? Gencin maneviyatının kırılması daha büyük felaket! Bu israf sürerken bazı alanlarda eleman sıkıntısı var. Bu farklılık ancak “planlama” ile giderilebilir.

Bir de her meslek grubu için “illa da üniversite” diye diretmek de doğru değil. El becerisi veya el emeği gerektiren alanlar için usta-çırak yöntemini uygulamak daha verimli. Mesela tarım işçiliği, ağaç yetiştirme, seracılık, boyacılık, tamircilik, kaportacılık, demircilik, elektrik ve su tesisatçılığı, aşçılık gibi alanlarda ilkokul öğrenimi bile yeterlidir. Ondan sonra genç, pratiğini geliştirsün, mesleki tecrübesini artırsın yeter. Sebepsiz zaman, emek ve para kaybı olmasın!

SÜRÜKLEYİCİ UNSUR

Maneviyat büyük bir güç ve her alanda sürükleyici bir unsurdur. İnsanın bedeni madde ise manevi yönü ruhtur. Beden, ruhun (maneviyatın) emrindedir. Manevi yönü güçlü

olan bir kişinin sorumluluk anlayışı da gelişmiştir. Kapsamlı ve kuşatıcı düşünür. Her işini planlı ve disiplinli yapar. Eğitimde “planlama”yı ihmal etmez. Hırslı değil, azimli olur. Bu anlayışı kazandıracak bir müfredata ihtiyaç var. Nurettin Topçu, “Eğitimde asıl problem ‘sistem’ ve ‘müfredat’tır, ondan sonra ‘öğretmen’ gelir.” der.

“Biz Avrupalı değiliz. Bizim yapımızdaki değerler ancak bize aittir. İslam'ın geleneksel aile yapımızdaki etkilerini yok etmeye çalışırsanız taşları yerinden oynatırsınız. Hiç istemediğiniz aile faciaları, çocuk katliamları ortaya çıkar.”

Aslımız belli, kökümüz belli. Şan ve şerefle yazılmış muhteşem bir tarihimiz var. Değerlerimiz ortada. Müslüman kimliğine sahip bir milletiz. Bize ait olan değerler bize yeter. Biz o değerlerle insanlığa öncülük ettik. Medeniyetler kurduk. İnsanlığa, insanlık öğrettik. Yine aynı değerlerle yükselecek, dünyaya “öncülük” edeceğiz. Aliya İzzetbegović şu tespiti yapar: “Ülkeler yenilince değil, başkalarına benzeyince yıkılır.”

TAŞLAR YERİNE OTURMALI

Eğitim yerli ve millî olmalıdır. Eğitimdeki ayrık otla-rını ayıklamanın zamanı çoktan gelmiştir. Fulbright, eğitimi Batılılaştırma projesidir. Avrupa Konseyi'nin dayattığı İstanbul Sözleşmesi aile hayatımızı yıkmayı amaçlıyor. Eğitim kurumumuz isminin başındaki “millî”lik vasfını bir an önce kuşanmalıdır.

Cevat Akşit Hoca eğitimde yapılanların sonucunu şöyle haber verir: “Biz Avrupalı değiliz. Bizim yapımızdaki değerler ancak bize aittir. İslam'ın geleneksel aile yapımızdaki etkilerini yok etmeye çalışırsanız taşları yerinden oynatırsınız. Hiç istemediğiniz aile faciaları, çocuk katliamları ortaya çıkar.”

GENÇLERDE OKUMA(MA) ALIŞKANLIĞI

Çok üzücü. Gençlerimizin ekseriyeti artık okumuyor. Buna çocukları da dâhil edebiliriz.

Biliriz ki ilim okumakla, yazmakla kazanılır. Kişilik okumakla, Yazmakla şekillenir. Yollar okumakla, yazmakla bulunabilir.

Bunları önerirken diğer metotları inkâr ediyor değiliz. Ama okumadan bunların elde edilmesi mümkün değildir. Şöyle etrafımıza bir bakalım:

Okuma alışkanlığı kazanma yaşına gelmiş çocukların, ebeveyn ve diğer aile fertlerinin ellerinde mobil cihazlar.Hep onunla meşguller. Ebeveynler belki çocuklarının yeme içme ve diğer ihtiyaçlarını karşılıyorlar ama onlarla hiç ilgilenmiyorlar. Bu çocuk okuma alışkanlığını nasıl kazanabilir?

Mobil cihazları tanıma ve öğrenme çağına gelmiş çocuklar ve gençler bu cihazlarla günlerini, gecelerini geçirmekteler. Girin evlere, bu böyle. Çıkın sokağa, bu böyle. Gidin okula bu böyle.

Sadece eller ve gözler meşgul edilmiyor. Kulaklardan da bağlanıyorlar. Adeta beş duyuları çevrelerine kapanıyor. Hep mobil cihazı ile meşgul ediliyor.

Şöyle yan gözle baktığınızda, yaşına göre, ya oyunlarla geçiriyor zamanını ya emsalleri ile mesajlaşarak ya da hiçbir süzgece tabi tutulmadan cihazına kadar rahatlıkla gelebilen görsel materyalleri izleyerek bütün zamanını israf ediyor.

Bunu söylerken teknolojiye karşı olduğumuz anlamı çıkarılmamalı. Ama dozu o kadar kaçırılıyor ki o genç artık kitaba neredeyse tamamen yabancılaşıyor. Okuma alışkanlığını kazanması mümkün olmuyor. Okuması gereken yaşı ileri geçince de artık kitaba ve okumaya ısınması kolay olmuyor.

Bunlara televizyon ve dizi hastalığını da eklemek gerek. Çocukları ve gençleri kaybetmekte olduğumuz farkında mıyız? Okullarımızda öğrencilere okuma alışkanlığı kazandırılabilir mi? Buna da gönül rahatlığı ile evet diyemeyiz.

Ders kitaplarının haricinde öğrencilere okuması tavsiye edilen kitaplara bir göz attığımızda bunların öğrencileri cezbediğini söylemek de mümkün değil. Gün geçmiyor ki Millî Eğitim Bakanlığının tavsiye ettiği okuma kitaplarında skandal cümleler, bölümler kamu oyunun gündemine getirilmiyor olsun.

Anneler, babalar, öğretmenler, yazarlar, çizerler, sinemacılar, televizyoncular, eğitim uzmanları, düşünürler..! Çocuklarımızı kazanmak için bir şeyler yapın! Onların ilgisini çekip okuma alışkanlığına yönlendirecek çalışmalar yapın!

Tarih, coğrafya, medeniyet, insan, edep, terbiye, çevre, aktüalite, teknoloji, uzay, öykü, roman, şiir, tiyatro...

Konu kıtlığı yok. Yeter ki iyi niyetle yaklaşın. Yeter ki ifsat niyeti olmasın, ıslah niyeti olsun. Okumaya, araştırmaya özendirin.

Belki çocuklar ve gençler konusunda o kadar uzman birisi değilim. Ama durumu gördükçe içim acıyor. Biz bu konuda ne yapabiliriz, diye derin derin düşünmeden edemiyorum.

Aklıma tarih geliyor. Acizane bu güne kadar yaptığım çalışmalar geliyor. Yaptığım çalışmaları kaydetme alışkanlığı olan birisiyim.

O kayıtları bir araya getirdiğimizde diğer konuları atlayıp sadece Çanakkale zaferimiz için attığımız adımları sayısal olarak burada yan yana yazdığımızda:

Yıllar süren araştırma, inceleme sonunda 2 adet belgesel kitap, 3 adet şiir kitabı, 128 adet şiir, 12 adet bestelenmiş şiir, 133 adet televizyon belgeseli, 1817 adet konferans, 235 adet makale, 486 adet toplu şehitlik ziyaret rehberliği, 101 adet özel ziyaret, 124 adet televizyon sohbet programı, 58 adet radyo sohbeti ve diğer çalışmalar. Kitap ücretlerinden bize dönenler hariç, bu çalışmalarımızdan kimseden ücret de talep etmemişiz.

Gençlerimizi okumaya özendirmek için biz ne yapabiliriz, diye düşününce çok iyi bildiğimiz Çanakkale zaferi konusunda belki de gençlerin ilgisini çekecek bir çalışma yapabiliriz, diye düşündüm. Aklıma şunlar geldi:

Öncelikle Çanakkale zaferimizi gençlerimize okutarak sevdirmek. Okuma alışkanlığı kazandırmak için belki bu çalışmanın çorbada tuz kabilinden bir faydası olur.

Çanakkale zaferimizde imzası olan sayısız kahramanlarımız var. Bunların canlarını ortaya koyarak yaptıkları fedakârlıkları, kahramanlıkları öykü diline aktaralım. Hacmi çok geniş olmayan öykü kitapları telif edelim. Bulabildiğimiz gerçek resimlerini ebeveynlerin ve gençlerin ilgisini çekecek şekilde çizgi diline aktarıp öykülerin ilgili sayfalarına resmedelim. Seri hâlinde yayınlatalım diye düşündüm.

Hazır bizi, pandemi sürecinde ilerleyen yaşıma sebebiyle eve kapatmalarını da fırsat bilip bu çalışmayı yapalım, dedim. Şu anda bu çalışma aşağı yukarı tamamlanıyor.

Yeni kuşağın bizim dilimizi anlamakta güçlük çekebilecekleri endişesinden dolayı meslek erbabı bir uzmanla beraber "Öykülerle Çanakkale"

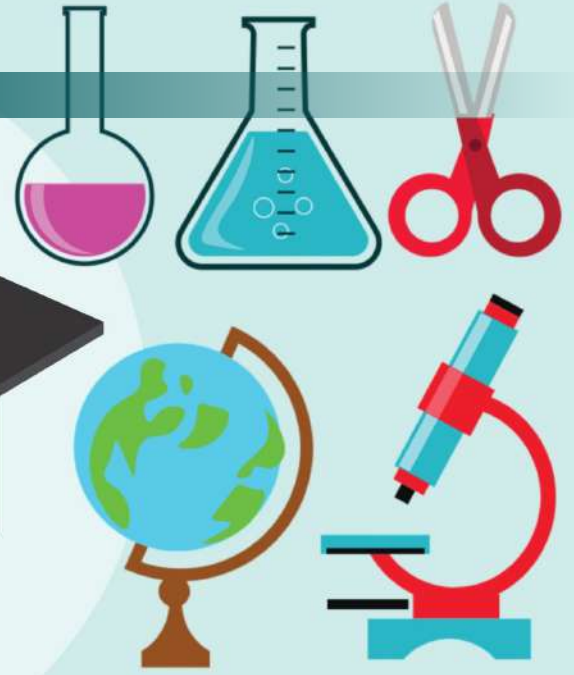
adı ile yayınlamayı düşündüğümüz bu seri, 6-7 öykü bulunan bir kitap seti oluşturacak.

Bekir Çavuş, Ahmet Saffet Bey, Yahya Çavuş, Ramazan Ağa gibi gerçek kahramanları öyküleştirmenin yanında, Çanakkale zaferimizin bazı ayrıntılarını da anlatmış olacağız.

Bu tür çalışmaları çocuklarımıza sevdirmek konusunda anne, baba ve yakınlarla büyük iş düştüğünü kabul etmemiz gerekiyor. Bu ilk serimiz gerekli ilgiyi görürse İslam tarihinden bazı kahramanları da öyküleştirmeyi planlayabiliriz.

Gençlerimize okuma alışkanlığı kazandırmak için herkes yapabileceğini ortaya koymalı. Bunu başaramazsak üzücü olmakla beraber tarihçiler "kayıp bir kuşağın" tarihini yazacaklardır .

"Şöyle yan gözle bakıldığında, çocuklar yaşına göre, ya oyunlarla geçiriyor zamanını ya emsalleri ile mesajlaşarak ya da hiçbir süzgece tabi tutulmadan cihazına kadar rahatlıkla gelen görsel materyalleri izleyerek bütün zamanını israf ediyor."

SOSYAL YAPININ DÖRT UNSURU: TALİM - TERBİYE - TEDRİSAT-TAHSİL

Çözüm üretme kapasitesinin geliştirilmesi farkındalıkla mümkündür. Bugün “eğitim” derken “talim - terbiye - tedrisat-tahsil”den hangisinin kastedildiği fak edilirse seviye kazanabiliriz. O hâlde bu farkındalığı kurumlara kazandırmak için yeni bir döngü oluşturulmalıdır.

Okuryazarlık kültürünün geliştiği günümüzde eğitimde farkındalık için bir çerçeveye ihtiyaç duyuyoruz. Bu çerçeve, “konu-konuk-konum - kapasite” olarak dört temel alanda çizilebilir.

Konu alanı, eğitimin faktörü olup talim boyutuyla doğru bilgiyi (information) belirler. Konuk alanı, eğitimin rol model faktörü olup insan boyutuyla güzel davranışı belirler. Konum alanı, eğitimin mekân faktörü olup performans faktörü olarak faydalı çalışma (know-how) boyutunu şekillendirir. Doğru bilgi, güzel davranış ve faydalı çalışmalar neticesinde oluşan kapasite ile de tahsil (knowledge) payı artar.

Özellikle eğitim alanındaki kurum (okul-üniversite) ve kuruluşlar (sivil toplum) gerçek gündemine dönmek için “konu - konuk - konum - kapasite” çerçevesine göre bir revizyona gitmelidir. Bu dört temel alanda öncelikli konular, örnek konuklar ve sembol kurumlardan istifade ederek oluşturacağı etki ile yeni bir kapasite inşa etmelidirler. Böylece “talim -terbiye -tedrisat” birlikteliğinden beklenen “tahsil” elde edilebilir.

Gerek salgın gerekse dijitalleşme sonucu yaşanan sosyoekonomik gerçekliklerle yüzleşmek için bu metodolojiyi geliştirmeliyiz. Bu bağlamda seçilecek “öncelikli konular” hakkında yapılan çalışmalar ve bu çalışmalarını yapan kurum ve kuruluşların listelenmesi (veri) ilk adım olmalıdır.

Konunun “niçin-ne-nasıl” sorularını cevaplayacak bütünlükte bir katılım hedefi, kadın-erkek dağılımı ve x, y, z kuşaklarını içinde barındırması önemlidir. Böylelikle konu üzerinden “eğitim, çalışma ve sosyal hayat” dengesine yapılacak katkılar belirlenmiş olacaktır.

Bu katkının yaygınlaştırılması için seçilen konukların katılımıyla yeni yaklaşımlar (tasarım) kazanılmalıdır. Seçilecek “öncelikli konular” ise mercek (teknoloji) görevi görmelidir. Hem konuların hem de konukların çerçevesini belirleyecek içerik ve uzmanlıkla çizilecek gelecek perspektifi ve nihai kararlarla gelişen trendler yakından takip edilebilir.

Sonuç olarak “konu-konuk-konum” döngüsüyle ele alınan bütün eğitim meseleleri, hem kuşatıcı hem de odaklanmış bir çerçeve sayesinde yeni bir “kapasite” kazanmış ve gerçekçi çözümlere kapı aralamış olacaktır. İnsan, teknoloji ve yönetim konularına odaklananlar, bu metodoloji sayesinde insanlığa umut olacak konularda talim, konuklarla terbiye, konularla tedrisat üretmek farkındalık sağlamak kolaylaşacaktır.

Doğru bilgi, güzel davranış ve faydalı çalışmalar neticesinde sosyal yapımızı güçlendirmek en büyük tahsilat olacaktır.

Nesiller Boyu Sürececek Doğallık!

Ofis
0532 399 22 53

A d r e s
Çamlıhemşin Yolu Üzeri 3.KM
Ardeşen / Rize

bizimtasevleri@gmail.com

www.bizimtasevleri.com

/bizimtasevleri

MAARİF VE ERBAKAN

Erbakan Hocamızın vefatının 10. Yılı... Zaman hızla tükeniyor. Kendisinden çok şey öğrendik. O her şeyden önce bir hocaydı, namı diğer Necmettin Hoca. Allah (cc) Cennetinde makamını âli eylesin. Amin. Maarif O'nun birinci davasıydı.

Hocamızı sayısız defa dinleme bahtıyarlığımı izninizle ifade etmek isterim. Her dinleyişimde istifade ettiğimi belirtmeden geçemeyeceğim. Videolarını da fırsat buldukça izlemeye devam ediyorum, tavsiye ederim. Bu yazıda bir eğitimci olarak Erbakan Hocamızdan öğrendiklerimize değinmek istiyorum. Yani, eğitim ve maarife dair yaptıkları ve öğrettikleri üzerinde duracağım.

Bir dostumla sohbet ederken ifade ettiği "Tabelasında milli ve eğitim yazan bir kuruma sabi çocuğu gönderiyoruz; 15-20 yıl sonra tembel, bencil,

yalan söyleyen, ahlaksız, biraz hırsız ve/veya kolayca hak yiyen bir insan oluyorsa, dürüst ve hakka riayet eden bir insan yetişemiyorsa burada bir yanlışlık yok mu?" sorusu, eğitimin halini ortaya koyma yeter de artar bile. Bu yanlışlığı öteden beri gören Erbakan Hocamızın cesurca, kınayıcıların kınamasına aldırmadan haykırdığı muhteşem ifadelerini, aziz hatırasına hürmetle idraklerinize sunmaya çalışacağım. İnşallah muvaffak olurum.

"MAARİF BÜYÜK MESELE BAŞ MESELE"

Erbakan Hoca Hakk'a bağlı, dertli bir insandı ve dertlerin çözümünü ise maarifte görüyordu.

"Milletimiz büyük ve şerefli tarihi boyunca ilim ve faziletin bayrağı olmuştur. Büyük alimler yetiştirmiştir. Bütün dünyaya ilim ve irfan saçmıştır.

İlmin, fennin, irfanın, ahlak ve faziletin; kısacası maddi ve manevi medeniyetin bayrağı olmuştur."** derken derdini de ortaya koyuyordu, çaresini de.

"Manevi ilimlerde dünyaya ışık saçan müstesna yerimizin yanında müspet ilimlerin de kurucuları biz olmuştuz."** Sözüyle ise kurucuları olduğumuz ilimlerde neden geride kaldığımızın üzüntüsü ile sitemi yansıyor idraklerimize.

"Bugün kendi maarifi kendisi için insan yetiştirmeyen tek millet haline geldik."** cümlesinde ise gaflet ya da ihanetin sonucunda kendi kendimizi imha eden bir canavara dönüşen eğitimimizin içler acısı halini ortaya koyuyor.

"Asırlarca bütün insanlığa ışık tutmuş bir millet olduğumuz halde, gittikçe kendi çıkmazları içinde bulunan ve imdat isteyen Batı'nın yetersiz dünya

görüşünü gaye imiş gibi göstermeye özenen şahsiyetsiz mukallit, cüce, suni hedefler önümüze çıkmaya başladı.”** Bu durum ise bizi dünya lideri yapmaktan öte uşak ruhlu insanlar topluluğu haline getirdi.

“İki başlı manevi istila hareketlerine karşı memleketimizde manevi alemimiz başıboş ve sahipsiz kaldı.”** Ahlak ve maneviyattan yoksun insan topluluğu ise kendini düşünen, bencil ve çıkarıcı, silik kişiler olarak karşımıza çıkmaktadır.

“Mana istilacılarının kendilerinin ev sahibi olduklarını rahatlıkla ifade edebildikleri ve hakiki ev sahibinin ise kendi fikri evine yerleşmemesi için adeta her türlü tertibatın alınmak istediği manevi bir hava doğdu.”** Materyalist insanı yetiştirmek için oluşturulan iklim tam da buydu. Tıpkı “Midenin baş gibi hareket etmesi” benzetmesi ve “Dağdan gelip bağdaki kovma” hali, içler acısı durumu-muzu özetler niteliktedir.

“EĞİTİMDE ASIL MESELE ÇOCUKLARIN KALBİNE NE KOYDUĞUMUZDUR”

“Bugünkü maddeci esasa göre kurulmuş mektepleri ahlak üzerine, maneviyat üzerine, hayâ üzerine, iffet üzerine yeniden kuracaktır.”** Derken, umutsuz olmadığımızı, mutlaka Hakk’a dayalı ve maneviyatçı eğitime geçileceği kararlılığını göstermesi bakımından önemli ifadelerdir. Zira “Hakk’ın tesir gücü vardır.” Önünde sonunda hak daima üstündür ve galip gelecektir.

“Eğitimimizi ilkokulun birinci sınıfından, yüksekokulun son sınıfına kadar kaplamış olan maddeci zihniyet orta yerden kalkacak, ahlaki ve manevi zihniyet temel olacaktır. Bugün maarifimizin ilkokul birinci sınıfındaki alfabesi dahi önce bu vatanın evlatlarına her şeyden evvel kainatın yaratıcısını tanıttacak ve ondan sonra ‘Uyu uyu yat uyu!’ yerine ‘MEHMET KALK,

UYAN ÇALIŞ!’ diye yola çıkacaktır.”** Eğitimle uyanış, kalkınma ve şahlanış başlayacaktır. Sonuçta “Zafer inanan-larındır ve zafer yakındır.”

**“Bugün kendi
maarifi kendisi için
insan yetiştirmeyen
tek millet haline
geldik.”**

“Maarifte gayemiz; manevi kalkınmamızın sağlanması ve milletimizin muasır medeniyetin her bakımdan üzerine çıkabilmesi için büyük ve şanlı tarihimize iftihar eden, mazisine bağlı, anane ve örflerini hürmet ve saygı ile muhafaza ve her türlü taklitçilikten uzak, milli şahsiyetini müdrik; her gün bir öncekinden daha ileri olma iman ve azmi ile şahlanan bir şuura sahip ve yeni nesilleri yetiştirmek maarifte ana gayemiz olacaktır.”** İşte bu ana gaye ile “Yeniden Büyük Türkiye” dünyanın bir numarası olacaktır. Hiç şüphemiz yoktur.

Vaktiyle TBMM’deki MEB bütçe görüşmelerinde Erbakan Hoca’nın AP hükümetine sorduğu soru: “Siz 6 yıl iktidar oldunuz. CHP’nin müfredat ve kitaplarında bir satır değişiklik yaptınız mı, yaptı iseniz neresi?” O zamanki MEB Bakanının verdiği cevap TBMM tutanaklarında mevcuttur: “Biz Milli Eğitim konusunda CHP ile aynı şekilde düşünüyoruz ve bir satırını bile değiştirmedik.” olmuştur.

Geçen 40 yılı aşan süre içerisinde soru önemini korumaktadır ve 18 yıllık mevcut iktidar da ne yazık ki manevi-

yatçı bir müfredat hazırlayamamıştır. “Dindar nesil yetiştireceğiz” diyen iktidarın 18 yıl içinde bu hedefi gerçekleştirmek için materyalist, seküler, maddeci anlayışa göre yapılan müfredat ve yazılan kitaplarda bir değişiklik yapmaması, maneviyatçı nesil yetiştirme iddiasını gerçekçi kılmamaktadır. Çünkü tezgâh aynı tezgâh, düzen aynı düzendir. Düzeni değiştirmeden maneviyatçı insan yetiştirilemez.

Günümüzde kuşakların arası azalırken 20 yıla yakın bir süredir iktidarda bulunan ve fırsat buldukça “milli ve yerli” kavramını kullanan bir iktidarın eğitim hakkında “Eğitim ve kültürde başarılı olamadık.” ifadesi bir yerlerde yanlışlık yapıldığının en üst düzeyde itirafıdır. Öyle ise bir an önce “Zararın neresinden dönülürse kardır.” sözü mucibince “Maneviyat merkezli eğitim”e bir an önce geçilmelidir. Gün geçtikçe vebal artıyor ve hesabı verilemez bir boyuta taşınıyor. Meydanlarda ve fırsat buldukça medya yolu ile tekrarlanan, “Erbakan’ın yolundayız” ifadeleri gerçeği yansıtmayan, alelade bir cümle olmaktan başka bir manaya gelmez. Aynı yanlışlı sürdürmekle doğru sonuç beklemek pek sağlıklı görülüyor, biline.

Son söz olarak böyle beyhude oyalanmalar sadece süreci uzatır ama sonucu değiştirmez; “Yeniden Büyük Türkiye ve Yeni Bir Dünya” kurulacaktır. Bu sonuç kaçınılmazdır. Çünkü inancımız ve bu mekân (Coğrafya kaderinizdir.) bizi buna mecbur kılar.

* Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN, 26 Ağustos 1973, Erzurum Maarif Mitingi Konuşması

** Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN, Maarif... Millî Görüş-Temel Görüş TBMM Kütüphanesi, Raf: 86-642, Hazırlayan Abdullah Lelik

ERBAKAN DEVRİMCİ MİYDİ?

Prof. Dr. Necmettin Erbakan (1926-2011), mühendis olarak resmi eğitimini almış teknik bir uzmandır. Ancak onun bu topraklarda asıl etkisi, başarılı bir akademisyen ve mühendis olmasının ötesinde bir dâva adamı olmasıdır. Dâva adamlığı, onu siyasetçiliğe ve devlet adamlığına taşımıştır. Kendi ifadesiyle, onun yaptığı “siyaset değil cihattır”. Erbakan, bir süreğin takipçisi olarak kendisini bu mücadelenin içerisinde bulmuş, özel olarak aldığı eğitimler ile dinî/İslâmî müktesebatını sağlamıştır.

Erbakan’ın İslâmî müktesebatının oluşumunda hususî üstatlarının önemli ölçüde payı bulunmaktadır. Yakınlarının şehadetiyle Erbakan; azimli, oldukça güçlü bir muhakeme

yeteneği ve kuvvetli bir hafızaya sahip, çalışkan birisidir. Bu özellikleri ve gayret-i diniyesi, ona hoca ve üstatlarının özel ilgi göstermesine sebep olmuştur. Yakın çalışma arkadaşlarından Fehim Adak’ın ifadesiyle; üstatları, Necmettin Erbakan’ı birbirlerine bir mücevheri işlemek üzere devreden üç usta (Hasib Efendi, Bekkine ve Kotku) gibiydiler. Adeta birbirlerine; “Aman! Bu mücevheri iyi işleyelim, dikkatli olalım.” demişlerdir.

Erbakan’ın dünya görüşünü sağlayan müktesebatın dört kökene dayandığı söylenebilir. Bunlardan birincisi; şüphesiz Arabî/İslâmî ilimleri okuduğu Arnavut Hüsrev Altılar Hoca ve Gümüşhânevî Dergâhı’nda Sünnî-Tasavvufî öğretiyi aldığı Hacı Hasib

Efendi, Abdülaziz Bekkine ve Mehmed Zâhid Kotku’dur. İkincisi; İslâmî, millî ve yerli bir dünya görüşünün oluşumunda etkili olan “mukeddesatçı” tanımlamasına uyan mütefekkirlerdir. Bu fikir adamları geniş bir yelpazede bulunan umumi zevattır. Üçüncüsü ise mefkûrenin mütemmim cüzü olan “Siyonizm farkındalığı” hususunda etkili olan Cevat Rifat Atilhan’dır. Dördüncüsü de siyasetin teori ve pratiği hususunda istifade ettiği Ali Fuat Başgil’dir. Necmettin Erbakan bu kökenler üzerine bir teorisyen olarak, adına “Millî Görüş” denilen orijinal bir doktrin/dünya görüşü inşa etmiş; bir pratisyen olarak da yeni bir mücadele biçimi ortaya koymuştur. Erbakan, oluşturduğu “Siyonizm” ve “Küresel Sistem” farkındalığı ve İslâm birliği

ideali çerçevesindeki gayretleriyle bu sistemle mücadelesi; “Adil Düzen” tezi/teklifi etrafında ortaya koyduğu İslâmî dünya görüşüyle Türkiye üzerinde ciddi etkiler oluşturmuş, Dünya Müslümanlarına da ufuk açmıştır.

İnsan ve toplum için nerdeyse kökensiz bir tasavvur düşünülmez. Peygamberler dahi ilk olarak ilahî bir kaynağa dayanıp daha sonra kendi öncüllerinin takipçisi olmuşlardır. Fikir akımları, doktrinler ve devlet-

lerde hep bir bakiye üzerine kurulu olup, yapılan yeni yorumlarla var olagelmışlerdir. Erbakan’ın mücadele tarzı da beslendiği kökenler ile kendisinin yorumlaması ve icrası üzerinden şekillenmiştir. Evet, Erbakan bir değişim arzu etmiş ve bu değişimi gerçekleştirmiştir. Ancak bu değişim gayreti sosyal, siyasî ve kültürel şartlardan dolayı radikal bir devrim paradigması yerine, tedrici bir evrim karakterini taşımaktadır.

Türkiye’nin millî hafızasının farkında olan Erbakan, aynı zamanda devletin özgül ağırlığına da duyarlı olmuştur. Getirdiği eleştiriler, kötü yöneticilere ve kendince yanlış zihniyet ve fikir sahiplerine yöneliktir. Ayrıca Erbakan’ın düşünce dünyasında “devlet”, “rejim” ve “hükümet” olgularının birbirinden ayrıştığı da söylenebilir. Ona göre

ülkeyi Batı taklidi değil, “Önce ahlâk ve maneviyât” ilkesine bağlı, bağımsızlık ruhu kurtaracaktır. Bundan dolayı o, “Yaşanabilir Bir Türkiye” ve “Yeniden Büyük Türkiye” ideallerini, yerel bağımsızlık; “Yeni Bir Dünya” idea-

lini ise küresel bağımsızlık için hedef olarak belirlemiştir. Bu hedeflere ulaşmanın yolunu da daha ilk başta (12 Ekim 1969), fikre karşı fikir ve legal zeminde mücadele olarak göstermiştir.

Sünnî paradigmada var olan hurûc-bî’s-seyf/silahlı başkaldırı, farklı bir ifade ile İslâm dünyasında dâhilî problemlerde bir çözüm aracı olarak silahlı mücadele, Erbakan’ın düşünce dünya-

sında karşılık bulmamış; bunun yerine legal alan, onun mücadele zemini olmuştur. Erbakan’ı legal zemine çeken ana faktör, mensup olduğu gelenek kaynaklı bu anlayıştır. Zira ona göre, millî bir bünyeye ulaşmak için içtimai sulh zarurîdir. Anarşi ve anarşiye götürecektir faaliyetler tasvip edilemez.

Sonuç olarak Erbakan, Sünnî kodlardan hareketle genel duruşunu antimilitarist olarak belirlemiş, hatta benimsediği “parti metodu” da bu zihniyetin modern Türkiye’deki yansıması olmuştur. Erbakan’ın ısrarla sisteme rağmen “sistem içi kalma”sı Ehl-i Sünnet’in değişim ve mücadele anlayışında var olan “devrim yerine evrim” tavrına uygun olarak şekillenmiştir.

“Erbakanın getirdiği eleştiriler, kötü yöneticilere ve kendince yanlış zihniyet ve fikir sahiplerine yöneliktir.”

ÇOCUKLARI YALANCILIK HASTALIĞINDAN KORUMAK

Anne ve babanın çocukları eğitirken dikkat etmeleri gereken en önemli husus; onların dürüst ve ahlaklı kişiler olarak yetişmeleridir. Ebeveynin belli başlı dertlerinden biri çocukların yalan konuşmalarıdır.

Yalanın önlenmesi için ailede “yalan” kavramının ne demek olduğu ve zararları konularında bilincin oluşması gerekir. Yalan; karşısındaki insanı aldatmak için bildiği doğrunun tersini söylemek veya bunu hareket ve davranışlarla ifade etmektir. İnsanları aldatmanın çok kötü bir fiil olduğu inancını yavrularımızın aklına ve kalbine yerleştirmeliyiz.

Çocuk iradesi zayıf olan bir kişidir. Anne ve babasından aldığı her türlü tembihler onun kafasında yer etmiş olsa bile davranış haline gelmesi biraz zaman ister. Eğitim bunun için vardır. Çocuğun ilk öğretmeni anne ve babasıdır. Onlar; “çocuk niçin yalan söyler?” sorusunun cevabını bilmelidirler, bilmiyorlarsa araştırıp öğrenmeleri gerekir.

Çocuklar daha ziyade duygularıyla hareket ettiklerinden kendini korumak için yalan söylemektedirler. Örneğin; okul harçlığını artırmak için kitap, kalem vb. parası olarak giderlerini söylerken ebeveynin bilmesini istemediği ihtiyaçlarını da gizlerler. Bunun anne ve babası tarafından anlaşılmayacağını zannederler. Daha sonra bu yalanın ortaya çıkması halinde de inkâr etme yoluna giderler. Bu ve buna benzer birçok örneklerle rastlanabilir. Böyle durumlarda hiddet ve şiddetten kesinlikle uzak durulmalıdır. Bu yanlışın doğru olmadığı, zararları ve doğuracağı sonuçlar kendisine anlatılmalıdır. Burada anne ve babanın üslubu tatlı dil olmalıdır. Atalarımız “Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır.” demişler. Korkutmak ve dayak yanlış olur.

Çocuklar, anne ve babasını kendisine örnek alır. Onları izler, onların davranışlarını takip edip onlar gibi olmak isterler. Ebeveynler bunu çok iyi bilip, onların yanında yanlış davranış sergilememelidirler. Örneğin; baba, akşam evinde ailecek oturmuşlar dinlenirken sabit telefonda arandığında çocuğuna kaş göz işaretiyle “babasının evde olmadığını” ifade etmesi o an için durumu kurtarabilir. Ancak bu cevap ve davranış karşısında çocuk “İnsanlar sıkıştıkları zaman yalan söyleyebilirler” fikrine sahip olacaktır. Anne ve baba çocuklar için rolmodelidir. Ebeveyn bu ve benzeri konularda önce kendisi dürüst olmalı, doğru konuşmalı ki çocuklar da dürüst olsunlar. Bunun için, çocuklarımıza hiçbir surette yalan örneği olmamaya çalışmamız zaruridir.

Eğer, inançlarına ve değerlerine bağlı bir aile yapısına sahip isek, o zaman Yüce Rabbimizin ve Sevgili Peygamberimizin bu konudaki ayet ve hadislerinden de örnekler vererek çocuğumuzun dikkatini çekmeliyiz. Yalancılığın haram oluşunu bildiren çok sayıda örnekler vardır. Biz burada birer örnekle iktifa edelim: “Yalanı ancak Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydurur, yalancılar işte onlardır.” sözü ölçümüz olan, en çok okumamız gereken Kur'an-ı Kerimde, Nahl Suresi, 105. ayette beyan edilmiştir. Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v)'e “Mümin yalancı olabilir mi?” diye sorulunca “Hayır, olamaz.” buyurmuştur. Müslüman ailelerin hayat ölçüleri; Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim ve rehberimiz Hz. Muhammed (s.a.v)'dir. Çocuklarımızın bu iki kaynaktan beslenmeleri için çalışmamız ebeveynin sorumluluğundadır.

Çocuklar, genelde evde büyüklerinden dayak yemek korkusuyla yalan söyleyebilmekteler. Yaptığı yanlışları diğer

kardeşinin üzerine atabilmeyi tercih edebilirler. Bu yanlış okulda olmuşsa kendisinin yapmayıp arkadaşının yaptığını söyleyebilmekteler. Ebeveyn olarak çocuğun niçin yalana başvurduğunu anlayıp çözüm üretmeliyiz. Bunu anladığımız zaman da onu şiddetle cezalandırmak kesinlikle doğru olmaz. Onu anlamaya ve dinlemeye çalışmalı, onu sevdiğimizi ifade ederek, yapılan yanlışın ileride doğacak olumsuz sonuçlarını örnekler vererek anlatmalıyız. Hatayı kabul etmenin bir erdem olduğunu, dürüst insanların böyle davranacaklarını ifade etmeliyiz.

Yalancılıkla mücadele için en iyi usul, çocuğun haysiyetine müracaattır. Ancak çocuğun izzeti nefisini fazla körüklemek de iyi sonuçlar vermez. “Benim çocuğum şöyle akıllıdır, böyle doğrudur” gibi sözler de çocuğun şımarmasına sebep olabilir. Çocuğumuzun “Her insan hata edebilir. Önemli olan yapılan hatadan dönmektir.” fikrine varmasını sağlamalıyız. Sevgili Peygamberimizin “Mümin yılan deliğinden bir kere sokulur.” sözü ışığında insanların yanlış yapabileceğini ancak bu yanlışlarını tekrar etmemelerini belirtmeliyiz.

Çocukların yalana başlamalarının bir sebebi de arkadaş mefhumudur. Kötü, yalancı arkadaşlarla birlikte olan çocuklar “Üzüm üzüme baka baka kararır.” atasözümüzde olduğu gibi bu yanlışla düşebilirler. Aile olarak çocuklarımızın arkadaşlarını iyi bilmeli ve tedbir almalıyız. Peygamberimiz: “Kişi arkadaşının dini(ahlaki) üzeredir.” buyurmuştur. Arkadaşlar çocuğun eğitiminde ve davranışlarında bazen anne ve babasından da önemli olabilmektedir. Çok dikkatli olmalıdır.

Çocuklar arkadaşları arasında değer görmek, onların ilgisini üzerine çekmek, onların kendisini kabul edip birlikte olmanın devamlılığını sağlamak için de yalan söyleyebiliyorlar. Onlarla hoşça vakit geçirebilme adına yalan yanlış şeyleri sanki gerçekmiş gibi abartma yoluna başvurabiliyorlar. Bu durumun fark edilmesi halinde mutlaka uyarılmalı, gerçek dostluğun dürüstlükte olduğu izah edilmelidir. “Dost acı söyler.” atasözümüz hatırlatılmalı, yalanlara ortak olunmamalıdır. Arkadaşımız bize kırılır, bizimle irtibatı keser diyerek yalanlara göz yummamalı, güzel bir dil ile uyarılmalıdır.

Çocuklar bazen menfaat nedeniyle de yalan söyleme yoluna gidebiliyorlar. Bu gibi çocuklara yapılacak en doğru muamele, daha küçükken menfaat severliğe alıştırmamak, çıkarı için menfaat peşinde koşan bireyler olmasının önüne geçmektir. Anne-baba, öğretmen ve arkadaşları olarak insanlığın önemli bir değer olduğunu, menfaatçiliğin geçici ve aldatıcı şeyler olup, güzel insanlara yakışmadığını anlatmalıyız.

Çocukların yalan söylemelerinin önüne geçebilmek için, yalancılığın ailede, okulda ve toplumda ne gibi zararları olduğunu da örnekler vererek anlatmalıyız. Bununla ilgili o kadar çok hikayeler vardır ki, bu kısa makalemiz içinde

bunları anlatmamız abesle iştigal olur. Özellikle Milli Eğitim, Diyanet İşleri Başkanlığı, Kültür Bakanlığı ve özel yayın evlerinin eserleri fırsat bulunup çocuklarımıza okutulmalı, oralardan ne dersler çıkardıklarını yavrularımıza söyletmeliyiz. Çünkü nasihatın, hikaye ve romanların çocuk davranışlarında çok büyük önemi olduğunu unutmamalıyız.

Yalan, kişinin kişilik bozukluğunu ortaya koyar. Yalancı, başkalarının günahını almış olur. Yalancıdan her türlü kötülük beklendiği için kendisine asla güvenilmez.

Yalan, başka yalanları da doğuracağından kişiyi çok zor durumlara düşürür, toplum içinde mahcup bir duruma sokar. Hem yalanı uzun süre saklamak da mümkün değildir. Atalarımız “Yalancının mumu yatsıya kadar yanar.” demekle bu gerçeği vurgulamışlardır.

Maverdi, yol açtığı kötü sonuçlar yüzünden yalanı bütün kötülüklerin temeli, düşmanlığa kadar varan bir dizi kötü-

lüğün başı olarak niteler. Yalan söylemeyi alışkanlık haline getiren kişiler sonunda pişmanlık doğuracak yanlışlıklar yaparlar; insanların gözünden düşer, aşağılanır, hakarete uğrarlar.

Yalan, bütün ilahi dinlerde haram kılınmış, ahlaki hastalık olarak kabul edilmiş ve yasaklanmıştır. Modern toplum öğretilerinde de yalancılık en kötü davranışlardan biri olarak nitelendirilmektedir. Özellikle dinimiz açısından bakıldığında da Müslümanın dürüstlük vasfına terstir.

Müslümana doğruluk yakışır. Sevgili Peygamberimiz: “Yalan ile iman bir arada bulunmaz.” demiştir. Dinimiz İslam; sadece yalanı değil, yalan yere yemin etmeyi ve yalancı şahitlik yapmayı da yasaklamıştır.

Bilindiği gibi yalan, dile ait bir alettir. Dil ise, kalbin sözcüsü olarak insanın tüm organlarını ve davranışlarını etkilemektedir. Diline bilinçli olarak yalan söylememek konusunda hakim olabilen kişi, büyük ölçüde kötü akıbetten korunmuş olur. Akıllı olan kimse, yalanın dünyadaki zararlarını ve sonuçlarını kavradığı gibi ahiret hayatındaki sonuçlarını bilip, ona göre davranan kişidir.

Bu yazımızla değerli okuyucularımıza çocukta yalancılığın bütün sebeplerini ve bunun tedavi çarelerini saymış oluyorum. Hatırıma gelen birkaç yalancılık hadisesi ve bunların tedavi çarelerini sıralamaya çalıştım. Yalancılığın hatıra gelmeyen birçok sebepleri olduğu gibi elbette bunların da çareleri vardır. Konunun önemine dikkat çekme kabilinden bazı hususları ifade etmeye çalıştım. Kişi yalancılık batağına düşmemeli, buna asla ihtiyaç duymamalı ve bu hastalığa yakalanan kardeşlerini de kurtarmaya çalışmalıdır.

“Yalanın önlenmesi için ailede 'yalan' kavramının ne demek olduğu ve zararları konularında bilincin oluşması gerekir.”

28 ŞUBAT'IN 24. YILI

28 Şubat 1997 tarihinde Milli Güvenlik Kurulu tarafından alınan kararlar üzerine başlayan süreç "Postmodern Darbe" olarak bilinmektedir. Bu darbe siyasi tarihimize daha önce yaşanan darbelerin müdahale biçim ve aygıtlarından farklılık arz eden bir darbedir.

Gerek 1960 darbesi gerekse 12 Eylül darbesi birer askerî darbeydi ve sadece siyasete ve siyasi kimliği olanlara karşı yapılan darbelerdi. 28 Şubat darbesi ise askerinin öncülüğünde ve kontrolünde toplumun laik kesiminin bütün medyasıyla, STK ve sendikalarıyla hem iktidara hem de müteveyyin İslami camiaya karşı kışkırtıldığı ve örgütlendiği bir süreç olmuştur. Bundan dolayıdır ki 28 Şubat süreci, etkileşimle "toplumsal mühendislik projesi" olarak hâlen varlığını sürdürmektedir.

28 Şubat'a götüren nedenler dendiğinde birçok yazar 1994 yerel seçimlerini baz almış ama bitiş konusunda çok farklı görüşler ortaya konmuştur. Bin yıl süreceği söylenen sürecin; kimine göre Başbakan Necmettin Erbakan'ın başbakanlıktan istifa etmesiyle, kimine göre de Refah Partisi'nin kapatılmasıyla bittiği söylenir. Bazı yazarlar ise AKP'nin kurulması ve hükümet olmasıyla sürecin bittiğini söyler.

Olayın üzerinden 24 yıl geçmesine rağmen oluşturduğu toplumsal dejenerasyona bakılırsa esas sürecin AKP'nin iktidara gelmesiyle başladığını söylemek de mümkün. 28 Şubat'ın asıl aktörlerinin bu süreçte yaptıkları tek şey baskıyla hükümeti istifaya zorlamak, Milli Görüş partilerini kapatmak ve özellikle başörtüsü yasaklarını yaygınlaştırmak olmuştur.

Süreç boyunca yapılan Fadime Şahin, Müslüm Gündüz, Ali Kalkancı haberleri gibi kurgusal haberler, her ne kadar

laik kesimin daha da azgınlaşmasına ve tesettürlü kadınlarımıza dil uzatmalarına varmışsa da; tarikat, cemaat ve cemaat liderlerinin imajını sarsmışsa da, yapılan bütün baskı ve zulümler Müslüman camiada üzerinde sonuçsuz kaldığı gibi camianın birbirine daha da kenetlenmesine ve dik durmasına sebep olmuştur. Tabii camiadan görünüp de darbecilerle ortak hareket eden Fetullahçı gurup ve marjinal birkaç gurubu hariç tutmak gerek.

28 Şubat sürecinin toplum nezdindeki en büyük aktörü medya idi. Toplumsal mühendislik görevini bir yerde medya üstlenmişti. Yukarıda değindiğim Fadime Şahin, Müslüm Gündüz kurgusal haberlerinin ana amacı da bu idi: Tesettürlü, iffet timsali kadın imajını yıkarak bütün tesettürlü kadınları Fadime Şahin algısına indirgemek.

Bu algı ne yazık ki toplumun büyük kesiminde hedefine ulaşmıştı. 28 Şubat medyasının temel görevi, devlet katında alınan kararları, tıpkı kendisinin yaptığı gibi kamuoyunun da sorgulamadan benimsemesi için çaba göstermekti. (Bu açıdan günümüz iktidar medyası ile 28 Şubat medyası arasında büyük benzerlikler var.) Bütün bunlara rağmen İslami camiada bir kırılma, bir dejenerasyon meydana gelmedi.

Darbecilerin hedeflediği toplumsal mühendislik projesi gerçekleşmiyordu. Tek partili dönemden beri baskıyla, zulümle, yasaklarla insanımızı dinden koparmak istedikleri hâlde başarılı olamadılar. İslami kesimin sistemin dışına atılması çözüm olmayınca sistemin içinde hatta sistemin başında ama sistemin bir dışı hâline getirilmesi yoluna gidildi. 2002 yılında Ak Parti macerası da böylece başladı.

CHP'nin ve diğer laik kesimin yapacağı her toplumsal mühendisliğe karşı dik

duruş sergileyecek, mitingler düzenleyecek İslami camiada böylece manipüle edildi. Müslümanlar iktidardaydı. İslami camiada gözünü kapatıp rahat bir uyku çekebilirdi artık. Bu öyle derin bir uyku oldu ki bir türlü uyanmadık, uyanmıyoruz.

28 Şubat sürecinde Dinç Bilgin'in sahibi olduğu ATV'nin Fadime Şahin kurguları tesettürlü kadınlarımızı ve kızlarımızı yozlaştırmadı ama sayın Cumhurbaşkanımızın hısımlı Sadık Albayrak'ın sahibi olduğu ATV'nin Müge Anlı'lı, Esra Erol'lu programları kadınlarımızın tesettürünü de ahlakını da iffetini de bozdu.

LGBTİ destekçisi, İstanbul Sözleşmesi'ni savunan başı örtülü, İslamcı (!) kadın ve kızlar özellikle iktidar cenahında arz-ı endam etmekte. Dinç Bilgin'in sahibi olduğu Sabah ve Takvim gazetelerine çıplak kadın resmi var diye düşman olan mücahitler, bugün siyasetin kontrolündeki Sabah ve Takvim gazetelerini baş tacı eden İslamcı (!) Kemalistlere dönüştüler.

Başta İstanbul Sözleşmesi olmak üzere aileyi, kadınları ve çocukları ifsat etmeyi hedefleyen bütün projeleri bugün iktidarda bulunanlar değil de darbeciler yapmaya çalışsalar da başaramazlardı. Zinayı suç olmaktan çıkaramazlardı. Domuz etini kasaplık et olarak reyonlara koyduramazlardı. Çünkü İslami camiada tepki koyardı.

Oysa bütün bunlar, darbecilerin yok etmek istediği İslami camianın büyük desteğiyle iktidara gelen hükümet tarafından hayata geçirildi. Sonuç olarak yapana değil yapılanı bakmak gerekir. 28 Şubat aktörleri iktidarda olmasa da zihniyetinin iktidarda olduğunu görmek gerekir.

DİJİTAL KAYIT'LA ŞUBE HER AN YANINDA!

DİJİTAL KAYIT

Yeni Üye Kaydı

T.C. Kimlik Numarası T.C. Kimlik Numarası

Ad Adınız

Soyad Soyadınız

GSM GSM Numarası

Doğum Tarihi Doğum Tarihiniz

☐ Kişisel verilerimin korunmasını aydınlatma ve bilgilendirmemi okudum, kabul ediyorum.

☐ Kampanyalardan haberdar olmak için Eminevim Grup Şirketlerinden bana elektronik ileti almak istiyorum.

Devam

eminevim.com

EMİNEVİM

FAİZSİZ EV ALMA SİSTEMİNİN MUCİDİ

KAPİTALİZMİ ANLAMADAN

Öğretmen, her şart altında öğretmendir. Onlar, normal zamanlar için yetiştirilmiş olsalar da hayat her zaman normal seyretemeyebilir. Yaşadığımız dünya bir imtihan alanıdır, imtihanlarda farklı farklı olacaktır; bazen nimetle, bazen de külfetle...

Yaşadığımız normallerimiz kadar “anormallerimiz” de imtihanın bir gereği olarak aslında normalimizdir. Her duruma göre kulluk vazifemiz devam etmektedir.

Son bir yılımız “salgın” imtihanıyla geçti ve hala devam ediyor. İster istemez gündemimiz de bu covid-19 salgınına göre belirleniyor. Dün olduğu gibi bugünde ve yarında hayatımızda salgınlar, hastalıklar, savaşlar, terör, doğal afetler gibi istemediğimiz durumlar olacaktır. Fakat bütün bunlar arızî/geçici durumlardır, aslolan ise normal yaşamdır. Bundan dolayı gündemimiz arızî duruma göre değil, normale göre planlanmalıdır.

Öğretmenler, bir topluma şekil veren sanatçılar veya toplum mühendisleridir. Bir milletin geleceği, onları yetiştiren öğretmenlerin kapasitesiyle doğru orantılıdır. Bundan dolayı her öğretmen “münevver” yani aydın insan olmalıdır. Hatta sadece aydın olması da yetmez, aydınlatıcı yani “münevver” olması gerekir.

Aydın insan, içinde yaşadığı toplumdan bilgi, düşünce ve cesaret açısından bir adım önde olup, onlara yön veren insandır. Günümüzde “yanlış” olarak anlaşıldığı gibi aydın kavramı, mensubu olduğu toplumun inancına ve kültürüne muhalif olup onları köksüzleştiren değil, tam aksine insanları zararlı olan her şeyden koruyup; doğruya, güzele ve huzura yönlendirendir.

Günümüzdeki bir öğretmenin münevver olabilmesi için; yaşadığı dönemin doğrularını ve yanlışlarını, faydalısını ve zararlısını “doğru” tahlil edebilmelidir. Doğru tahlil edilmeyen her yanlış, doğru; her doğru da yanlış algılanır ve bunun devamında da “kaos” oluşur.

Münevver bir öğretmenin, alan bilgisi ve pedagojik bilgisinin yanında en az onlar kadar önemli olan siyasi bilgisi de olmalıdır. Fakat bu siyasi bilgi, parti tabelacılığı değildir. Kastedilen siyasi bilgi “siyasi şuur”dur.

Siyasi şuur, genelin anladığı anlamda siyaset yapmak değildir. Siyasi şuur, dünyadaki siyasî felsefeleri tanımak, hak ve batıl olanı ayırmak ve insanlığın huzur ve mutluluğu için “hak” cephesinde bulunmaya gayret sarf edebilmektir. Her münevver öğretmen, yetiştirdiği öğrencilerine bilgi kadar siyasî şuuru da vererek, onlara doğru ve yanlış göstermeli, onları batıl cephede bulunmaktan korumalıdır.

Siyasi şuur verilmeyen nice başarılı genç öğrenci, batıl ideolojilerin sahte tanrılarına sunulmuş birer kurbandır. Onlar da zamanla çarkının bir dişlisi oldukları sömürü odaklarının “bilinçsiz” kurbanlarıdır. IQ’leri yüksek, iyi eğitim almış ve nice yetenekli gençleri siyasi şuuru vermeden mezun ederek, batıl odakların hizmetine sunduk ve sunmaya da hala devam ediyoruz.

Yeni yetişen genç nesilleri kurtarmak, bir milletin bugünü kadar yarınlarını da kurtarmaktır. Bir öğretmen her şeyden önce yetiştirdiği öğrencilerini siyasî, dinî, fikrî ve malî olarak bağımsızlık duygularıyla yetiştirmelidir. Bağımsızlık duygusu, siyasî şuurlanmayla kazanılır. Bundan dolayı emperyalistler siyasî şuurlanmadan hoşlanmazlar, düşman kesilirler.

Tarih boyunca insanlığın emeğini, duygusunu, namusunu ve sağlığını sömüren şer odakları hep olmuştur. Bugünde vardır ve maalesef yarın da olacaklardır. Zamanla bir kısmının itibarı kaybolmuş veya şekil değiştirmiş olsa da, her daim Hakk’ın karşısında batıl şer odakları bulunacaktır. Münevver bir öğretmenin görevi, insanlığın her türlü düşmanı olan bu batıl odaklarla mücadele edecek bir nesil yetiştirmektir.

Yaşadığımız son birkaç asırdır insanlığa en çok zarar veren, hakkını karşısındaki batıl ideoloji “kapitalizm”dir. Her aydın gibi, hatta onlardan daha çok münevver bir öğretmen, bu ideolojinin felsefesini doğru öğrenmeli, doğru tahlil etmeli ve toplumu aydınlatmalıdır. Çünkü topluma en çok zarar veren ideoloji dün olduğu gibi bugünde hatta yarında kapitalizm olacaktır.

O kapitalizm ki tarihi, Kur’an’ın ifadesiyle Hz. Şuayip (as)’in kavmi Medyen ve Eyke’ye kadar uzanır. Yine Hz. Muhammed (sav) dönemindeki İslam düşmanı Mekke müşrikleri çıkarları için Hakk’a savaş açmış birer kapitalisttirler.

Kapitalizm, Fransızca bir kelime olup “Üretim araçlarının özel mülkiyetine ve bunların kâr amacıyla işletilmesine dayanan bir ekonomik sistemdir. Merkezindeki hususlar; özel mülkiyet, sermaye birikimi, ücretli emek, gönüllü takas, bir fiyat sistemi ve rekabetçi pazarları içerir.”

Kapitalizm, İskoçlu Ahlak Felsefesi Profesörü Adam Smith (1723-1790)’in çalışmalarıyla sisteme oturmuş ekonomik ve felsefi bir ideolojidir.

Kapitalizm, görünürde serbest piyasa ekonomisi olarak lanse edilse de o, “sınır tanımayan” bir kazanma felsefesidir. Günümüzde kapitalizm, ekonomik bir sistemden daha ileri bir “yaşam tarzı”dır. Öyle bir yaşam tarzı ki dinlere, ahlaka ve kültürlere alternatif olarak ortaya çıkmış, kendi kural-ları ve ritüelleri olan “sahte bir din”dir.

Kapitalizm; din, dil, kavim ve ülke gözet-meksizin bütün dinlerin, kültürlerin, ahlakın, siyasî bağımsızlığın ve emeğin en büyük düşmanıdır. Eski çağlarda peygamberlerin tevhidî çalışmalarını engellemeye çalışan zalim dikta-törlerin günümüzdeki çağdaş versiyonu kapitalistlerdir. Kapitalizm de İslam karşıtı bir “cahiliye” sistemidir.

Öyle bir sistem ki silah satabilmek için savaş çıkartan, ilaç satabilmek için hastalık üreten, daha çok kazanmak için namuslar pazarlayan ve kazanma hırsıyla sağlıklı gıdalar üreten bir sistem. Kazandığı ile asla tatmin olmayan “açgözlü” insanlar yetiştiren bir sistemdir.

Daha çok kazanma hırsıyla “tüketim” toplumu oluşturan bu ideoloji, olmayan ihtiyaçları üretmek için; borca bağlı ekonomi, reklamcılık, gereksiz yatırım, gösterişli harcama gibi israf kültürünü geliştirmiştir. Onun kazanma felsefe-sinde hiçbir sınır yoktur. Yani helal kazanç ve haram kazanç düşüncesi onun kitabında yazmaz.

Nice haramları, kazanma hırsıyla helalleştiren bu ideoloji; insanlığın o tertemiz gıdalarının genetiği ile oynayarak şifayı zehire çevirmekten asla imtina etmez. İslam’ın kutsal cihad ibadetini bile kuru cihangirlik davası olan savaşa çeviren ideolojidir kapitalizm. İnsanlığın ücret ödemedi kullandığı temiz havayı, kazanma hırsıysa kirleten bu zihniyet, sömürdüğü toplulukların insanlarını açlıktan öldürmekten de asla pişmanlık duymayacak kadar “aç” bir ideolojidir.

Dünün firavunlarının, nemrutlarının güncel versiyonu olan kapitalistleri ve onların metotlarını anlamayan herkes doğrudan veya dolaylı yoldan onlara hizmet etmektedir. Onların metotlarını öğrenmeyenler yapılan sömürü ve zulümleri iyi niyetli hizmetler zannedecek kadar “cahil-dirler.” Toplumun her köşe başını tutan bu sahte din, tıpkı bir ahtapot gibi her koluyla ayrı ayrı zulmetmektedir.

Kapitalizm, günümüzün çağdaş dünyasında hayatın her alanına nüfuz etmiş bir yaşam tarzı olarak; doğumdan ölüme, anneler gününden babalar gününe, sevgililer gününden öğretmenler gününe, yılbaşından uydurukça yıldönümlerine kadar hayatın her alanında-dır.

Kapitalizmi anlamadan, siyaseti, ekonomiyi, kültürü, bağımsızlığı, medyayı anlama şansımız yoktur. Onu bilmeyenler, israfı hizmet, faizi gereklilik, borçlanmayı siyaset, yalanı marifet, namussuzluğu çağdaşlık, savaşı fetih, mafyayı adalet için ihtiyaç, cinayeti kahra-manlık, hırsızlığı hak, zulmü yiğitlik ve torpili iş bilirlilik olarak görür.

İslam inancına giriş “la” yani “hayır” demekle başlar. Hayır denilerek reddedilen bu ideolojiler insanlığın tüm maddi ve manevi değerlerini hoyratça sömüren, kural tanımayan ve tevhid inancının karşısındaki vahşi tüm tağutî sistemlerdir. Günümüzün en büyük tağutî sitemi ise hiç şüphesiz kapitalizmdir.

Hiçbir ayırım yapmaksızın tüm dünyayı kasıp kavuran, sömüren, ahlaksızlaştıran, savaştıran, zehirleyen, öldüren, zulmeden bu ideolojiyi tanımak ve onunla mücadele etmek her şeyden önce bir insanlık görevidir. Bir müslüman olarak, yeryüzündeki hiçbir zulme sessiz kalmak gibi bir lüksümüz yoktur. Çünkü Rabbimiz bizlere kıyamete kadar devam edecek evrensel ilkeyi göstermiştir:

“(Yeryüzünde) Fitne kalmayınca ve din (yalnız) Allah’ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazge-çerlerse, artık zulüm yapanlardan başkasına karşı düşmanlık yoktur.” (Bakara/193)

Dün Şuayip Peygamber’in zamanının kapitalist Medyen ve Eyke halkıyla mücadele ettiği gibi, Musa Peygamber’in firavunla mücadele ettiği gibi, İbrahim Peygamber’in Kral Nemrut’la mücadele ettiği gibi, Hz Muhammed (sav)’in Ebu Lehepler ve Ebu Cehillerle mücadele ettiği gibi bugün bize düşen de kapitalist ideolojiyle mücadele etmektir.

Velhasıl, tevhidî İslam inancının karşısındaki sahte din kapitalizmi anlamadan ve onunla mücadele etmeden münevver öğretmen olunmaz. Münevver öğretmen olunmadan da iyi bir öğretmen olunmaz ve iyi bir nesil de yetiştirilmez.

“Kapitalizm, görünürde serbest piyasa ekonomisi olarak lanse edilse de o, 'sınır tanımayan' bir kazanma felsefesidir.”

KİRAZLIDERE TUTUKEVİ PENCERESİNDEN BİR NECMETTİN ERBAKAN PORTRESİ

Türk siyasetinin duayenlerinden Prof. Dr. Necmettin Erbakan, attığı her adımıyla üzerinde uzunca konuşulan çok özel ve müstesna bir şahsiyettir. Siyaset sahnesinde bir yıldız gibi akan ve derin izler bırakan Erbakan, bu nedenle yıllardır konuşulmakta, yazılmakta ve hatta geride miras bıraktığı “Millî Görüş” kavramı ile halen yaşanmaya çalışılmaktadır. Bugün onun hayat hikayesinin detaylarına indikçe bir kez daha derinlemesine idrak ediyoruz ki Erbakan hocanın en az siyasi yeteneği kadar, eğitim anlayışı da yazılmaya değer; örnek alınması, incelenmesi gereken anekdotlarla doludur. Eğitimi, özellikle Millî Görüş Hareketi’nin hedefleri kapsamında incelediğimizde; bireylerin davranışlarında kalıcı iz bırakmak, hem maddi hemde manevi kulvarda olmak ilkesi benimsenerek, ideal toplumlar oluşturulmaya çalışıldığı görülmüştür (Boyraz, 2019, s. 148). Bu savı belki de en iyi özetleyen ise “Önce ahlak ve maneviyat” sloganının derinliğidir.

Birçok yönüyle uzun yıllar boyunca unutulmayacak Erbakan Hoca’nın, 12 Eylül döneminde hapse girişi sonrası devam eden mahkûmiyet serüvenine odaklanarak, söz konusu bu süreçte dair bazı detayları aktarmak istiyorum. Çünkü o zamanlar bir taraftan hareketin maddi davranış değişikliği oluşturma çabası, parti bünyesinde sürdürülen faaliyetlerle kol atarken; bilindiği gibi manevi değişiklik çabaları siyasi engellemeler nedeniyle daha farklı bir kulvara sürüklenmiştir. Ancak faaliyetler engin bir yetenekle, o ortamda bile, sekteye uğramadan devam ettirilmiştir. Parti üyeleriyle birlikte Hoca, bu ciddi engellemeler ve sıkıntılarla dolu süreçte bile girdiği her ortama intizam, ilim ve irfan götürmekten vazgeçmemiştir. Bu gerçek, Erbakan’ın cezaevi sürecinde değiştirdiği havayı, onunla aynı ortamı paylaşan arkadaşları tarafından birçok kez dillendirilmiş ve kitaplara dahi konu edilmiştir. O süreci onunla payla-

şanlardan biride Oğuzhan Asiltürk Bey’dir. Asiltürk Bey’in verdiği bilgilere göre o atmosfer şöyle anlatılır;

“Hapishane hayatı bize Medrese-i Yusufiye gibi bir değer kazandırmıştı. Sabah namazından sonra evrad okunur, zikirler yapılır. İşrak namazı kıldıktan sonra yatıp saat 10’da tekrar hadis dersine başlanırdı. Lütfi Doğan Hoca, Tahir Büyükkörükçü Hoca, Erbakan Hocamız o koşuştaydı. Herkes yatağının üzerinde oturur, bir yatağada bu hocalar oturur, hadis dersi okurduk. Yerine göre ders bir iki saat sürerdi. Öğle namazı ve ardından tekrar ikindi sonrası ders başlardı (Şama, 2015, s. 330).

Tüm bu yapılanların ardından derse katılanlara ev ödevi gibi ödevler dahi verilmesi ihmal edilmeyerek, oradaki kötü şartlara rağmen adeta disiplinli bir ilim yuvası oluşturulmuştur.

Erbakan Hoca’nın, dört duvar arasında olsa da durmadığını ve yoğun bir programla çevresindekilere faydalı olma konusunda liderlik ettiğini gözlemleyen Yasin Hatipoğlu Bey de bu detayları doğrulayarak, o sıkıntılı günlere dair anılarını şöyle aktarmıştır:

“Mescit haline gelmiş küçük bir odamız vardı. Hoca Kur’an-ı Kerim’i orada okurdu, namazı ise cemaatle kılardık. Erbakan Hoca’nın odasını ayırmıştık. Çünkü bizim yanımda dahi edep halini sürdürür ve rahat yatamaz diye böyle bir plan yapmıştık. Hoca, hadis ve Kuran derslerine her zaman iştirak eder ve bir taraftanda tespihini elinden düşürmezdi. Kısacası dışarıda nasıl gayretli ise içeride de aynı gayreti hiç eksik olmamıştı. Ağzından, bulundukları ortamdan şikâyet ettiğini hiç duymadık. Tek derdi; parti ne oldu, ne olacaktı... Hep bu senaryolar üzerinde çözüm yolları tasarlamaya çalışırdı (Şama, 2015, s. 328).

Görüldüğü gibi Erbakan Hoca, yaşamın her anında çizdiği portreyi burada da sürdürerek, bulunduğu ortamdan şikâyet etmediği gibi aksine tamamen ortamını güzelleştirme ve vakti kıymetlendirme çabası içerisinde günlerini geçirmiştir.

Bulundukları ortama tam bir disiplin getirmeyi başaran Erbakan ve arkadaşları, tıpkı bir okulun ders programı gibi çok yönlü bir günlük program hazırlamayı da ihmal etmemişlerdir.

Saat	Program
5.30	Namaza Kalkış
6.00	Sabah Namazı
7.30	İşrak namazı ve kahvaltı
8-10.00	İstirahat, gazete ve kitap okuma
10.00-10.30	Havalandırma, bahçede spor
10.30-12.00	İstirahat, okuma
12.15-13.00	Öğle yemeği
13.00	Radyodan haberlerin takibi
13.15-15.00	İstirahat – sohbet – okuma
15.00-15.30	Bahçeye çıkış ve spor
16.00	İkindi namazı
16.45-17.45	Lütfi Doğan Hoca'nın hadis dersi
18.00	Akşam yemeği
18.30	Akşam namazı
19.30	Yatsı namazı
20.30-21.30	Yatak sohbeti

Tablo 1: Erbakan Hocanın 25 Kasım 1980 Gününe Ait Hapishanede Yaptıkları Eğitim Planı (Kutan, 2017, s. 61)

Görüldüğü gibi, her gün uygulamak için hazırlanan planı incelediğimizde çok yönlü bir müfredat hemen göze çarpmaktadır. Çizelgede genel kültürü artırmak ve gündemden kopmamak için gazete ve iki saatlik kitap okuma vakti belirlenmiştir. Bunun yanında mahkûmiyet süreleri boyunca onları gerek bedensel, gerekse psikolojik açıdan zinde tutmak amacıyla spor saatleri ve sohbet etme vakitleri de unutulmamıştır. Günlük planın en dikkat çekici ve yoğun kısmı ise bireylerin özellikle manevi açıdan desteklemelerini sağlayacak, üzerlerine çöken gergin belirsizlik içerisindeki süreci dağıtarak dinginleştirecek dini eğitim kısmıdır. Çünkü bu derslerin yanı sıra orada bulunanların elde ettikleri iç dinginlik ile zahiri gerginliğini kolayca atmalarını sağlayacak, ibadet yapılma aralıklarının da planlanması ihmal edilmemiştir. Ayrıca kısa sürede yemek ve günlük ihtiyaçlarını sağlamak amacıyla kiler ve mutfak oluşturularak bir düzen ve disiplin sağlanmıştır. Oluşturulan böylesi bir merkezi yapı sayesinde içeride kısa sürede adeta bir sosyal yapı kurulmuş, hatta bu yapının mahalleleri dahi mevcut hale getirilmiştir. Çünkü yansıtılan bu atmosfer sayesinde çoğu koğuşta, dışarıda kanlı düşman olan siyasi görüşteki insanlar, orada kol kola gezip dertleşir olmuştur. Hatta ülkeyi ikiye bölen, asla ortak bir noktada buluşamaz dediğimiz görüşteki bireyler; bir süre sonra karşıt görüşteki kişilerle koğuş ziyaretleri yapıp, koğuş oturmalarına

dahi başlamıştır. Bu yaşanmışlıkları bizzat o döneme de yakından tanıklık eden Recai Kutan Bey de tutukluluk süresi boyunca ailesine yazdığı mektuplarla anlattığı kitabında oldukça geniş detaylandırmıştır. Kutan Bey'in kaleminden o günler şöyle aktarılmaktadır:

“ Herkesin imrendiği koğuş bizim koğuştu. Çünkü en temiz, hiç sigara içilmeyen, hoş sohbetler yapılan ve kilere bitişik olan koğuş bizimkiydi. Bu nedenle kendi tabirleriyle faşist kardeşlerle komünist kardeşlerin en sık ziyaret ettiği yerdirdi.” (Kutan, 2017, s. 64-65)

Hatıralarında, CHP'li Ertuğrul Günay'ın o günlerde vefat eden babası için hatim okuduklarını anlatan Kutan, Günay'ın Lütfü Doğan'ın sohbetlerine büyük ilgi gösterdiğinin de altını çizmiştir (Kutan, 2017).

Recai Kutan Bey yazdığı detaylarla o atmosferin sağladığı birlik, beraberlik ve berekete dikkat çekmiştir:

“İki günde bir ev ziyaretine (!) gidiyoruz. Evvelsi gün akşam, Necmettin Bey ve ben Türkeş'i, dün akşam da Ahmet Yıldız ve 2 CHP'liyi odalarında ziyaret ettik. Onlarda sık sık ziyarete geliyorlar.” (Kutan, 2017, s. 64-65)

O döneme dair çok hoş bir başka detay daha var ki oda Erbakan Hoca'nın eşi Nermin Erbakan Hanımefendi'ye yönelik yaptığı davranışlardı. Bu anıya bizzat tanıklık eden İbrahim Titiz ise şöyle aktarmaktadır:

“Biz Hocamızın talimatı üzerine her perşembe günü eşi Nermin Hanımefendi'ye 7 tane gül götürürdük. 7 gün, 7 gül... Yani eşine her gün için bir gül gönderiyordu.” (Şama, 2015, s. 328). Zarafeti ve nezaketi ile bilinen Erbakan Hoca'mızın bu süreçte ailesini de ihmal etmemiş olması, onun bilimesi gereken bir başka yönüdür.

Necmettin Erbakan, görüldüğü gibi hem ailesinin hemde milletinin huzuru ve refahı için büyük çabalar göstermiştir. Her türlü şart ve koşulda gelecek nesillerin istikbaline yönelik büyük sonuçlar elde etmiştir. Görülüyor ki hayatına dair odaklandığımız bir bölümden bile azmi, kararlılığı, çalışkanlığı, pozitif yaklaşımı, disiplini ve eğitime verdiği ihtimam ile yetenekli bir kişiliğe sahip olduğunu çıkarılabilmek mümkündür. Bunlar bir eğitimcide olabilecek çok kıymetli erdemlerdendir. Çünkü Erbakan, literatürde; “İnsanların davranışlarında kasıtlı, kendi yaşantısı yoluyla istendik, kalıcı izli davranış değişikliği meydana getirme süreci” olarak tanımlanan eğitim kavramının içini yaşantısı ile doldurmuş ve çevresinde derin etkiler bırakmıştır.

Kaynakça

- Boyraz, E. (2019). Necmettin Erbakan'ın Eğitim Anlayışı. Ankara: Uzun dijital matbaa.
- Kutan, R. (2017). Kirazlıdere tutuklu evinden 12 Eylül. Ankara: MGK yayınları.
- Şama, E. (2015). Allah dostu Prof Dr Necmettin Erbakan. İstanbul: Ege Basım Yayın.

SOSYAL VE MANEVÎ SERMAYE TEMELLİ BİR EĞİTİM SİSTEMİNİN ÖNEMİ

Millî Eğitim Bakanı Prof. Dr. Ziya Selçuk, Aralık 2018 tarihinde Türk Sanayicileri ve İş İnsanları Derneği (TÜSİAD) Yüksek İstişare Konseyi Toplantısı'nda yaptığı bir konuşmada, ülkelerin küresel ve millî eksenlerinin birbiriyle uyumlu şekilde hareket etmesinin önemini vurgulayarak şöyle bir tespitte bulunmuştu. "Eğer eğitim kendi bağımsızlığını ilan eder ve iktisadi taraftan kopuk bir şekilde kendi uygulamalarını ortaya koyarsa eğitim kurumu içe kapanık, üretim kapasitesini yitirmiş ölü dokuya dönüşür. Bundan dolayı eğitim kurumunun iktisadi hayatla birebir eşleşmesinde yarar var. Bu eşleşme birebir olmadığında eğitimin ve ekonominin üretme potansiyeli birbiriyle uzlaşmayacaktır."

Sayın Millî Eğitim Bakanımız, eğitim ve ekonomi arasındaki ilişki ağının önemine vurgu yaparken zannederim iktisadi gelişmenin de ana unsuru olan "kaliteli insan" yetiştirme boyutuna yeterince yer vermedi.

Makro boyutuyla "kaliteli insan" denildiğinde akla hemen sosyal sermaye gelmelidir. Çünkü sosyal sermaye, ilk kez 1916'da, okul toplulukları merkez-

leri konusundaki bir müzakere vesilesiyle ortaya çıkmış bir kavramdır. Sosyal sermaye, başta din, ahlak, örf ve gelenekler gibi daha çok manevi/kültürel etkenler vasıtasıyla meydana geldiği için insan sermayesinin diğer türlerinden farklıdır.

Sosyal sermaye kavramı, her ne kadar özel mülkiyet veya para gibi somut maddi şeylerin dışında daha çok insanlar arası sosyal münasebetler açısından bir anlam kazanmış ise de insanların günlük hayatta aralarında geliştirdikleri samimiyet, iyi niyet, arkadaşlık, yakınlık gibi güven telkin edici yaklaşımların da sağlam ve kalıcı ticari/iktisadi işbirliklerine de vesile olmaktadır.

Dolayısıyla sosyal sermaye, aralarında ekonomi/ticaret dâhil işbirliğine izin veren bir grubun üyelerince paylaşılan, yazılı olmayan, toplum tarafından benimsenmiş bir dizi değerlerin ve sosyal normların varlığı olarak anlaşılmalıdır. Bu değerler, eğer eğitim sistemi aracılığıyla çocuklarımıza/gençlerimize aktarabilirse ahlaklı/güvenilir insanların ortak girişimleri de ekonomi hayata canlılık kazandıracaktır.

Para ile ilgilenen Dünya Bankası bile sosyal sermayenin önemini anlamış olacak ki sosyal sermayeyi, "insanlara, arzulanan hedeflere ulaşmalarını temin edecek biçimde faaliyetlerini koordine etme imkânı veren, sosyal yapılar içindeki yerleşik normlar ve sosyal münasebetler" olarak tanımlamıştır.

Sosyal Sermaye İnsan Gücünün Güvenilir Olmasına Dayanmaktadır.

Sosyal münasebetler zincirinde karşılıklı menfaate dayalı koordinasyonu ve işbirliğini kolaylaştıran şebekeler, normlar ve değerler nelerdir? Bunların başında "el-emin"sıfatı gelmektedir. Yani Peygamberani ahlaki bir vasıf olan ve herkes tarafından benimsenmesi gereken bir değer olarak görülen "güvenilir olmak" gelmektedir. Kişisel güvenin toplumsal bir boyuta ulaşması ile birlikte sosyal hayatta sağlıklı ve kalıcı işbirlikler meydana gelmekte ve sosyoekonomik gelişme böylece saha sağlıklı bir şekilde hız kazanmaktadır.

Dolayısıyla güven ortamının tesisi ile (yeniden) şekillenen bütün değerler

ve olumlu davranışlar (sadaikat, karşılıklı anlayış, hoşgörü, yardımseverlik, sosyal ahlak, sosyal fedakârlık), güçlü (güçlenen) sosyal sermaye olarak kendisini göstermektedir.

Sosyal sermaye, itimat (güven), sosyal münasebet ve sosyal sorumluluk üstlenmek demek olduğundan toplum her yönüyle ve dolayısıyla gerçek anlamda gelişmektedir. Bununla bağlantılı olarak değerlere ve sosyal ahlak esaslarına ters düşen bütün davranış biçimleri de sosyal sermayenin gelişimine bir engel teşkil etmektedir. Toplumsal bozulmaların (sorumsuzluklar, yolsuzluklar, sahtekârlıklar, nemelazımcılık, dolandırıcılık vb.) baş göstermesi ile sosyal sermayenin erozyona uğraması mukadderdir.

Sosyal Sermaye Nasıl Güçlendirilebilir ve İktisadi Faydaları Nelerdir?

Sosyal sermayenin güç kazanabilmesi için ahlaki norm ve manevi değerlerin aktarımını sağlayan başta eğitim/diyanet olmak üzere iktisat ve siyaset alanlarında yatırım yapmakla mümkündür.

İktisadi gelişmenin, sadece iktisadi/maddi şartlara bağlı olarak oluşmadığı gerçeğini hatırlatmakta fayda vardır. İktisadihasıla artışı, sosyal ve kültürel bir temele, yani maneviyat içerikli sosyal sermayeye dayanmaktadır. Bu durumda sosyal sermayenin (ilave) iktisadi getirileri ve sosyal faydaları da yüksek olacaktır. Bu kazanımları kısaca sıralayalım:

1) Yerleşik güven münasebetleri, müşterek referans çerçeveleri ve müşterek hedefler/idealler sayesinde daha iyi ve daha güvenilir bir bilgi paylaşımı sağlanır.

2) Kurum (işletme) içinde ve kurumla müşterileri ve ortakları arasında yüksek düzeyde güven ve işbirliği ruhu

sayesinde işlem ve üretim maliyetlerinin düşürülmesi söz konusudur.

3) İşten çıkarma, işe alma ve eğitim giderlerini azaltan, sık personel değişiklerinin sebep olduğu kopukluklara meydan vermeyen ve örgüte/şirkete ait çok kıymetli bilgiyi koruyan düşük işgücü devir oranları olacaktır.

4) Kurum istikrarı ve anlayış birliği sayesinde kurum içinde ve dışında daha büyük bir kenetlenme sağlanabilecektir.

5) Toplumda gönüllü olarak sosyal dayanışma (kişilerin ve komşuların birbirlerine karşı yaptıkları yardım, destek ve fedakârlık) artacaktır.

6) Sosyal hizmetlerde kalite ve sivil alanda gönüllü işbirlikleri artacaktır.

7) Devlete ve onun kurumlarına duyulan güven ve saygı tesis edilecektir.

Velhasıl-ı Kelam

Bilindiği gibi ekonomide yeterli bir büyüme hızının elde edilebilmesi tabii kaynaklar, fiziki kapital ve insan gücü kaynaklarından oluşan bütün üretim faktörlerinin verimli bir biçimde kullanılmasına ve üretime katılmasına bağlıdır. Bu süreçte elbette üretim sürecine daha verimli bir şekilde katılabilmek, ekonomide daha üretken hâle gelebilmek ve bunun sonucu olarak da daha üst düzeyde gelir elde edebilmek açısından insan gücü (nitelikli işgücü)önemlidir. Tabii ki de mesleki eğitim ve öğretim süreciyle ancak kazanılması mümkün olan teknik bilgi, beceri, nitelik ve yetenekler de ehemmiyet arz eder.

Ancak ne kadar çok insan gücü yetiş-tirsek yetiştirelim insan gücü, ahlaki/manevi yönden eksik kalması hâlinde sosyal sermayemiz de hem kemiyet

hem de keyfiyet bakımından yetersiz kalacaktır. Dolayısıyla güzel ahlak ve manevi değerlerden uzak bir insan gücü, bir başka ifadeyle makro boyutuyla beşerî sermaye, sosyal sermaye niteliği taşıyamayacağı için ekonomi hayata canlılık kazandırmak bir yana iktisadi gelişmenin önünde bir engeldir.

Kalkınma planlarında öngörülen üretim/iktisat hedeflerinin gerçekleştirilebilmesi için insan gücü kaynaklarını sosyal/ahlaki/manevi yönden de yeterli duruma getirme zorunlu-luğu vardır. Bunun için eğitim kurum-larımız da “önce ahlak ve maneviyat” ilkesi doğrultusunda kurgulanması ve formatlanması gerekmektedir. Ekonomik kalkınma için sosyal sermaye şarttır. Sosyal sermaye için de ahlak ve maneviyat yani din eğitimi şarttır. Dinin dünyaya yani sosyal hayata bakan ahlaki/manevi özü de insanın güvenilir olmasında gizlidir.

Düşmanları tarafından dahi her alanda güvenirliliği teyit edilmiş olan Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (sav) aşağıdaki hadis-i şerifi, sosyal sermayenin eğitimdeki önemini ve bu bağlamda iman/maneviyat ile toplumsal güven/iktisadi gelişme arasındaki bağı göstermektedir.

“Mümin, insanların canlarına ve mallarına zarar vermeyeceğinden emin oldukları kimsedir.” (Tirmizi, İman: 12.),

O hâlde eğitim sistemimizi maneviyatı esas alan sosyal sermaye oluşturma gayretleri ile zenginleştirmemiz gerekmektedir. Sağlıklı ve huzurlu bir gelecek inşa etmek istiyorsak eğitilmiş, terbiyeli, sosyal duyarlı, güvenilir kısacası gerçek anlamda dindar ve dini bütün gençler yetiştirmeliyiz. Ancak böyle bir gençlik, güçlü bir sosyal sermaye oluşturma potansiyeline sahip olabilir.

Kur'an'dan

AKRABA

İslam'da toplum hayatı, akrabalık, komşuluk, dava kardeşliği ve arkadaşlığı ilişkileri üzerine bina edilmiştir. Sılairehim; ana-babayı, yakın ve uzak akrabayı, yakın ve uzak komşuları ve dava arkadaşlarını ziyaret anlamında önemli bir Müslümanlık görevidir. Rabbimiz, akrabalık ilişkilerinin kesilmesini, kendisiyle irtibatın koparılması olarak hükmetmiştir. Bu konu ile ilgili Kur'an ayetlerini okuyalım ve varsa eksiklerimiz gidermeye çalışalım. Kur'an'ın hükümlerini bilip yaşamak, insan ve topluma saadet getirir.

Bakara Suresi Ayet 177: "İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara, peygamberlere inanır. Allah'ın rızasını gözeterek; yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekât verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Muttakiler ancak onlardır."

Nahl Suresi Ayet 90: "Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor."

İsra Suresi Ayet 26: "Bir de akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver. Gereksiz yere de saçıp savurma."

Bakara Suresi Ayet 215: "Sana Allah için ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: Maldan harcadığınız şey, anne-baba, yakınlar, yetimler, fakirler ve yolcular için olmalıdır. Şüphesiz Allah yapacağınız her hayrı bilir."

Nisa Suresi Ayet 36: "Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşına, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlara (köle, cariye, hizmetçi ve benzerlerine) iyi davranın; Allah kendini beğenen ve daima böbürlenip duran kimseyi sevmez."

Rad Suresi Ayet 25: "Allah'a verdikleri sözü kuvvetle pekiştirdikten sonra bozanlar, Allah'ın riayet edilmesini emrettiği şeyleri (akrabalık bağlarını) terk edenler ve yeryüzünde fesat çıkaranlar; işte lânet onlar içindir. Ve kötü yurt (cehennem) onlarındır."

MARKASIDIR

 hamzaefendi

GÖZAYDINLIĞI NESİLLERDEN MODERN NESİLLERE

Günümüzde çok sık kullandığımız “gözün aydın” deyişi sevinçli bir olay sonucunda, kutlama için sarf edilen güzel bir sözümüzdür. Genellikle çocuğu olanlara, oğlu askerden gelenlere, güzel bir başarı elde edenlere veya olumsuz bir durumdan kurtulanlara hitaben söylenen “gözaydınlığı” deyişi Kur’ani bir ifade olup, Yüce Kitabımızda birçok ayette geçmektedir. Furkan Suresi, 74. Ayet-i Kerime’de: “Ve Onlar: ‘Rabbimiz! Bize eşlerimizden ve zürriyetimizden gözümüzün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi, takva sahiplerine önder kıl’ derler.” diye çocuklar için kullanılırken; yine Hazreti İsa (A.S.)’yı dünyaya getiren Hazreti Meryem’e hitaben Meryem Suresi 26. Ayet-i Kerime’de: “Artık ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecekt olursan, de ki: ‘Ben Rahman (olan Allah)’a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım.” diye O’nu tebrik etmek için Yüce Rabbimiz tarafından buyrulmuştur. Allahü Teâlâ’nın biz kullarına ihsan ettiği en büyük nimetlerden biri de soyumuzu devam ettirecek, bize yardımcı olacak, yaşlılık döneminde bize sahip çıkacak nesiller bahşetmesidir. İşte, Yüce Rabbimizin bir emaneti olarak verilen çocukların bizim için “gözaydınlığı” olması ya da zıt yönde “yüz kararı” olması bizim onlara vereceğimiz terbiye ile doğrudan alakalıdır. Eski devirlerden beri çocuk terbiyesi konusunda birçok yöntemler ve fikirler ileri sürülse de sonuçta önemli olan konuşulan sözler değil çocuğa örneklik teşkil edecek davranış ve fiillerdir.

Âlemlere rahmet olarak gönderilen ve Yüce Kitabımızda “Üsvetü’l- Hasene” yani bizim için güzel bir örnek, model, rehber ve kılavuz olarak gönderilen Hazreti Peygamber (S.A.V.)’in çocuk terbiyesi konusunda ne kadar çok hassasiyet gösterdiğini ve onlara ne denli büyük bir şefkat, merhamet ve sevgiyle yaklaştığını ve bize de aynı tutum ve davranışları tavsiye ettiğini biliyoruz. Kur’an ve sünnet eksenli bir hayat tarzını benimseyen Asr-ı Saadet sonrası,

İslam toplumları da aynı şekilde çocuk terbiyesinde çok hassas davranarak, çocuğun anne karnına düşmesinden itibaren onun eğitimiyle çok yakından ilgilenmiş ve üzerlerine düşen görevleri eksiksiz yerine getirmenin çabası içerisinde olmuşlardır. Öncelikle bu konuda ebeveynler çocuklarının helal lokmayla yetişmesi için azami dikkat göstermişlerdir ki bu konuyla ilgili, hamile annelerin bazı yiyeceklerle canının çekmesi, yani “aşerme” diye tabir edilen dönemleriyle ilgili birçok hikâyeler anlatılarak gebelik döneminde annenin helal rızıkla beslenmesinin ne kadar önemli olduğu vurgulanmıştır. Aynı zamanda Müslüman toplumlarda çocuğun dünyaya gelmesinden itibaren çok özel adet ve merasimler de uygulanmış, gelmiştir. Bebeğin doğduktan hemen sonra dualarla yıkanması, kundaklanması, kulağına ezan okunarak isminin konulması, saçının kesilerek ağırlığına sadaka verilmesi ve akika kurbanı kesilmesi çocuğun manen desteklenmesi demektir. Sünnetten kaynaklanan bu adetler Yaradan’a karşı bir şükür ifadesi olarak uygulanırken, aynı zamanda çocuğun da manen koruma altına alınmasını amaç edinmektedir.

Osmanlı dönemi geleneksel çocuk terbiyesinde, günümüz pedagoji biliminin iddia ettiği gibi, çocuğun eğitimi altı yaşından sonra değil dört yaşına girdiğinde başlamaktadır. Dört yaşından itibaren çocuğa çeşitli dualar öğretilirken beş yaşına geldiğinde Kur’an eğitime başlatılmaktadır. Tarihi kaynaklarda bu durumu açıkça görmekteyiz: Osmanlı Devleti’nin kuruluşundan beri aşağı yukarı her köy ve mahallede en az bir tane olan ve ilköğretimin birinci basamağını oluşturan sıbyan mekteplerinde sabi denilen beş, altı yaşındaki kız ve erkek çocukları Kur’an, namaz kılması, namazda okunacak ayetler ve dualar ve biraz da yazı yazmayı öğrenirlerdi (Aksoy, 1968, 13; Koçer, 82, 86). Kısaca eğitim - öğretimin esası, dinin ve ahlakın öğretilmesinden ibaretti (Ergin, 1977, 6; Kodaman, 1999, IX; Başgöz, 1999, 3-10)¹.

Çocuğun şahsiyetinin şekillendiği bu dönemde terbiyesine de çok dikkat edilir, sağlam bir inanca ve karaktere sahip olması için ona Allahü Teâlâ'nın varlığı ve birliği ile İslam'ın temel esasları az ve öz bir şekilde kavratılırdı. Temel ahlak kurallarının da masal ve hikâyelerle verildiği bu dönemde özellikle iyilik, doğruluk, mertlik, cesaret ve helal kazanç gibi önemi konularda çocuğa gerekli şuur verilirdi. "Ağaç yaş iken eğilir" diyen atalarımız her türlü eğitimin küçük yaşlarda verilmesi gerektiği bilinciyle çocuklarına; güreş, binicilik, atıcılık ve yüzme gibi gerekli sporları öğretirken, güzel bir ahlak sahibi olmalarına da özen gösterirlerdi. Özellikle şunu da belirtmek gerekir ki Osmanlı dönemi aile yapısı ve eğitimi, çocuklara müthiş bir özgüven kazandırıyordu. Çünkü o dönemin ebeveynleri hayatın tümünü çocuklarıyla paylaşır, onların her alanda tecrübe kazanmaları için yanlarında bulundururlardı. Çocuklar çoğu zaman tabiatla iç içe büyüyerek gerçek hayatı yaşıyor, fırsat oldukça da sosyal hayatın etkinliklerine katılmak suretiyle hayattan dersler çıkarıyor ve bu şekilde geleceğe hazırlanarak olgunlaşıyorlardı.

Osmanlı Devleti yetiştirdiği güçlü ve faziletli nesillerle dünyanın en büyük ve en kudretli devleti olduktan sonra 17. yüzyıldan itibaren bu disiplini yavaş yavaş kaybetmeye başlamıştı. Özellikle Osmanlı Devleti'nin son dönemlerinde, Tanzimat sonrasında başlayan Avrupa taklitçiliğinin etkisiyle tehlikeli bir moda başlamıştı ki o da çocukların eğitimi için Avrupalı mürebbiyelerin tutulmasıydı. Özellikle varlıklı insanların çocuklarına ilk eğitimlerini Avrupalı mürebbiyeler tarafından kazandırma hevesleri, sonradan kendilerine çok pahalıya malolmuştu. Çünkü Avrupa'dan gelen yabancı mürebbiyeler elinde yetişen çocuklar kendi din ve kültürlerinden önce Avrupa'nın dilini, tarih ve kültürünü öğreniyor; böylece kendi dinlerine ve medeniyetlerine çok yabancı ve hatta düşman olarak yetiştiriliyorlardı. Avrupa tarzında açılan İbtidai Mektepler, Rüşdiyeler, İdadiler, Sultanîler, Mekteb-i Hukuk, Mekteb-i Tıbbiye gibi eğitim kurumlarının açılması bu yıllardadır. Batılılaşmanın resmen bir devlet politikası haline geldiği bu dönemi Tanpınar; "İmparatorluk, asırlardır içinde yaşadığı bir medeniyet daireden çıkarak, mücadele hâlinde olduğu başka bir medeniyetin daireden girdiğini ilân ediyor, onun değerini açıkça kabul ediyordu." (Tanpınar 2006: 126) sözleriyle ifade eder².

Avrupa tarzında açılan okullarda yetişen öğrencilerin çoğunluğu, masonik kafaya sahip hocalarının telkinleriyle Fransız İhtilali'nin ürünü olan "Hürriyet", "Adalet" ve "Müsavat" gibi düşünceleri benimsiyor, tüm bu eğitim imkânlarını kendilerine sunan Sultan II. Abdülhamit Han'ı baskıcı ve düşman olarak görüyorlardı. II. Meşrutiyet'in ilanı ile birlikte iyice güçlenen padişah düşmanları 31 Mart Vakası bahanesiyle muhaliflerin ve masonların merkezi durumundaki Selanik şehrinde adına "Hareket Ordusu" dedikleri bir orduyla payitaht İstanbul'a gelerek Abdülhamid Han'ı tahtından indiriyorlardı. Sonuçta kısa bir zaman içerisinde Osmanlı Devleti, girdiği savaşları kaybederek yıkılış ve dağılma sürecine hızla girmek suretiyle tarih sahnesinden siliniyordu.

Osmanlı Devleti'nin yıkılışı ile yerine kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nde de batılılaşma olanca hızıyla devam etti. Osmanlı kurumlarının ardı ardına lağvedilmesiyle birlikte onların yerine medeniyet ve kültürün kaynağı kabul edilen Avrupa tarzında sistem ve kurumlar hayata geçirildi. Eğitim konusunda eskiye ait her ne varsa tamamen değiştirilmek suretiyle Batı tarzında seküler ve modern bir eğitim için her türlü imkân seferber edildi. Günümüze kadar devam eden Batılılaşma süreci ülkemizde bir kimlik sorununun çıkmasına da neden olmakla kalmadı, aynı zamanda toplumun çeşitli gruplara bölünmesine de sebep oldu.

Eğitim konusunda bir türlü istikrara kavuşamayan ülkemizde, yeni nesillerin yetiştirilmesi problemi artık hem aileler hem de devlet için önemli bir sorun teşkil etmektedir. Din ve ahlak eğitiminin alabildiğine tartışma konusu yapıldığı ülkemizde, ortaya çıkan boşluğun sivil toplum örgütleri veya dini cemaatler tarafından doldurulması da ayrı bir problem olarak karşımızda durmaktadır. Son olarak

yaşadığımız 15 Temmuz kâbusunun ardından yeni nesillerin din ve ahlak eğitimi meselesi daha da sıkıntılı bir sürece girmiş bulunmaktadır.

"Yeterli eğitimi alamamış ebeveynlerin bu eksikliklerini telafi etme yoluna gitmeyerek, çareyi dışarda aramaları büyük yanılığdır."

Aslında çocuğun eğitiminden birinci derecede sorumlu olan ailelerin, bu önemli görevi okulun veya birilerinin üzerine yıkmakla işin içinden sıyrılma gayretleri, tüm sorunların ana kaynağını teşkil etmektedir. Kendileri de yeterli eğitim alamamış olan ebeveynlerin bu eksikliklerini telafi etme yoluna gitmeyerek, çareyi dışarıda aramaları büyük bir yanılığ olarak devam etmektedir. Çocuklarını yetiştirmek veya terbiye etmek için başkalarından

medet umanlar, bu konuda üzerlerine düşen görevleri yerine getirmeden amaçlarına ulaşamayacaklarını bilmedirler. Yazımızın başında da zikrettiğimiz gibi çocuklarımız bizim için hayırlı bir evlat olarak "gözyadınlığı" olabildikleri gibi Allah korusun "yüz karası" da olabilirler. Çocuğumuzu helal lokmayla değil haramla büyüttümüzsek, onun için iyi bir örnek olamamışsak, ona yeterince zaman ayırmamışsak; eğitimiyle, arkadaş çevresiyle, hele hele din eğitimiyle ilgilenmemiş, kendi haline bırakmışsak artık ondan gelecek her türlü olumsuzluğu da hak etmişiz demektir. Çocuğumuzun elimizden kayıp gitmemesi, güzel bir geleceğe sahip olması için her türlü fedakârlığı yapmamışsak hem kendimize hem de ona yazık etmişizdir. O halde çözüm, yeniden "gözyadınlığı" nesiller yetiştirmek için Yaradan'ın kitabına sarılmak ve o kitabın öğreticisi ve uygulayıcısı Kutlu Elçi'nin yöntemini uygulamaktan geçmektedir. Ecdadımız bunu uyguladığında yükselmiş, terk ettiğinde ise kaybetmiştir. Mesele bu kadar, bu sabittir. Rabbim nesillerimizi rızasına uygun şekilde yetiştirmeyi, onları bize gözyadınlığı kılmayı nasip eylesin. Âmin.

Kaynakça

- 1-Osmanlı Devleti'nde Okul öncesi eğitim, İbrahim Caner TÜRK*dergipark
- 2-Osmanlı Türk Toplumunun Modernleşmesinde Yeni bir model: Avrupalı Mürebbiyeler, Ahmet KOÇAK

PANDEMİ SÜRECİ VE BİLİNMEZLİK

Pandemi süreci tüm dünyayı toplumsal, psikolojik ve ekonomik yönden oldukça derinden etkiledi. Sürecin nasıl ilerleyeceği, ilaç ve aşı geliştirilip geliştirilemeyeceği, virüsün mutasyona uğrayıp uğramayacağı, eğitim sürecinin nasıl ilerleyeceği, sağlık kuruluşlarının yeterliliği gibi çok bilinmeyenli bir denklemin içinde bulduk kendimizi. Sağlık otoritelerinin net bilgi veremiyor olması, günlük vaka sayıları, vefat eden insanların giderek çoğalması, yurtdışına çıkma yasakları, şehirlerarası yolculuğun sınırlandırılması; karamsarlık ve kaygımızın artmasına, umudumuzun da azalmasına sebebiyet verdi. Oluşturulan dehşet senaryoları da (aşı ile kısırlaştırma, çip takma ve insanların robotlaştırma, insanların iradelerinde hakimiyet kurma gibi) sürecin bilinmezliğine ve zorluğuna tuz biber ekledi. Hayatımıza “sosyal mesafe” gibi toplumsal olarak bize oldukça uzak olan ve bizi epeyce zorlayan yeni kavramlar girdi. Bize monoton gelen faaliyetlerimize hasret kaldık. Çay bahçesinde oturup çay içmek, piknik yapmak, tiyatro/sinema gibi sanatsal etkinliklere katılmak, doğa yürüyüşü yapmak gibi faaliyetlerimiz ciddi oranda sınırlandırıldı. Haftasonlarını çoğunlukla dışarı çıkma yasaklarıyla geçirdik. Sürecin insanları her anlamda sınırlandırması, günlük faaliyetlerimizi yapamayacak duruma gelmemiz; bizi haber kaynaklarına yöneltip süreci kafamızda netleştirmemiz ve pandemiye bir sınır çizme ihtiyacımızı arttırdı.

Yaradılışımız gereği kendimizi güvende hissetmek, hayatta kalabilmek adına tehdit oluşturacak her şeyi kontrol altına almak isteriz. Bir tehdit durumuyla karşılaştığımızda ya donup kalır ne yapacağımızı bilemez hale gelir ya o tehdit oluşturan şeyle savaşıp ya da tehdit nesnesi veya durumundan kaçmayı tercih ederiz. Bu süreçte de belki her birini belirli periyotlarla yaşadık. Virüs ilk çıktığında şoke olduk, ne yapacağımızı bilemedik. Birilerinin yeme alışkanlıklarını

(yarasa yiyen Çin vatandaşları) eleştirdik, suçladık. Sonrasında hayatta kalmak için maske, sosyal mesafe ve hijyen kurallarına dikkat etmek ve kalabalık ortamlardan kaçınmak gibi önlemler aldık. Kimimiz pandemi sürecini reddetti; gerçekte pandemi diye bir şey olmadığını, dünya üzerindeki küresel güçlerin oynadığı bir oyun olduğunu iddia edip pandemiyle yüzleşmekten kaçındı. Pandemi sürecini anlamlandırıp kontrol altına alınabilirliğini teyit, bilinmezliği bilinir kılmak adına; gazete haberlerine, TV programlarına, açık oturumlara, sosyal medyaya, konuyla alakalı olabilecek bilimsel okumalara olan ilgimiz arttı ve bazılarımız için iş iyice çıkmaza girdi.

Sürecin sınırlarını çizmek ve kendimizi ona göre hazırlamak elbette çok önemlidir ama hiçbir otorite sürecin sınırlarını net bir şekilde çizemiyorken bizim bunu yapmamız imkan dahilinde değildir. Bize düşen görev üzerimize düşeni yaptıktan sonra tevekkül etmektir. Bilinmezlik; korkutur, kaygı uyandırır, uyku kaçırır, iştah kapatır, sürekli tetikte olmamıza ve hayatımızın kalitesinin düşmesine sebep olur. Velhasıl her anlamda zorlar bizi bilinmezlik ve belirsizlik. Acaba bilinmezlik bu kadar kötü müdür? Hz.Musa'nın adamın biriyle olan kıssası bilinmezliği ne kadar da güzel anlatır.

Adamın biri Musa Aleyhisselâm'a:

-Ya Musa, ben bütün hayvanların dilinden anlamak istiyorum. Tur-u Sina'ya gittiğin zaman Allah'tan iste de benim duamı kabul etsin, diyordu.

Musa Peygamber:

-Her şeyi bilmek iyi olmaz. Senin hayvanların dilinden anlamaman daha iyidir. Bu sevdadan vazgeç, dediye de, adam illâ öğrenmek istiyordu.

Bir gün Musa Aleyhisselâm Tur'a çıktığı zaman Cenab-ı Allah Musa Aleyhisselâm'a:

"-Ya Musa! O kulumun duasını kabul ettim, bundan sonra bütün hayvanların dilinden anlayacak. Yalnız her şeye ehemmiyet vermesin, sonra onun için iyi olmaz." buyurmuştu.

Musa Aleyhisselâm, Tur-u Sina'dan geldikten sonra durumu bildirip her şeyle fazla ilgilenmemesini söyledi. Kendisine selâhiyet verilen adam, akşam ahıra hayvanlarını yemlemeye girmişti. Orada eşekle öküzün konuşmalarına şahid oldu.

Onlar aralarında şöyle konuşuyorlardı, öküz:

-Yahu eşek kardeş, senin işin ne iyi; bana yazın rahat yok, kışın rahat yok. Sabah olacak çifte koşacaklar ama sense akşama kadar rahat gezeceksin, diyordu.

Eşeğin öküze nasihati şöyle oldu:

-Bunlar hep senin ahmaklığından... Sen sabah olunca hasta numarası yaparsın, akşamdan sahibimizin döktüğü yemi bile yemezsin. O da sabahleyin seni bu haliyle görünce çifte koşmaktan vazgeçer ve birkaç gün olsun istihale rahat etmiş olursun, dedi.

Bu sözler öküzün hoşuna gitmişti. Hakikaten yem yemedi ve öyle aç karnına sabaha kadar yattı. Eşek ise öküzün yemlerini bile kendisi yemişti. Tabii bunların bu konuşmalarını sahibi duymuş ve gülmeye başlamıştı.

Sabah oldu, adam ahıra girdi ki öküz aç. Kalkması için birkaç tekme vurdu ise de öküz hastalanmıştı. Adam:

- Bu sefer de onun yerine eşeği koşalım, diyerek aldı tarlaya götürdü.

Akşama kadar eşekle çift sürdü. Eşeğin emdiği süt burnundan gelmişti. Akşam eve geldiği zaman öküz rahat rahat geviş getiriyor kendi kendine hakikaten bu iyi bir numara oldu diyordu. Eşek bu işin çekilemeyecek gibi olduğunu görünce öküze başka yoldan akıl verip kurtulmak istedi:

-Öküz kardeş, sen böyle yatarsan sahibimiz seni satacak. Bugün tarlada beni gören köylüler sordular. O da: "zaten tembel bir öküzdün, şimdi de hasta oldu. Yarın kasaba vereceğim." dedi. Eğer yarın da böyle yaparsan kendini bıçağın altında bil, diyerek sabahleyin çifte gitmekten kurtuldu.

Adam bunların bu konuşmalarını dinledikçe kendi kendine gülüyor ve

- Gördün mü ne kadar iyi bir şeymiş hayvanların dilinden anlamak, diyordu.

Ertesi sabah horozla köpeğin konuşmalarına şahit oldu. Horoz:

-Yarın efendinin öküzü ölecek. Sana müjdem var. İyi bir ziyafet olacak senin için, diyordu.

Adam bunu duyar duymaz hemen pazara götürüp öküzünü sattı ve zarardan kurtuldu.

gün oldu, köpek horoza:

- Niye yalan söyledin, hani ziyafet? Adam öküzü sattı kurtuldu, dediğinde, bu sefer horoz:

- Hiç merak etme! Öküzü sattı ama yarın kölesi ölecek ve onun hayrına mutlaka bir yemek yedirirler. Sen de artıktan istifade etsen yeter, dedi.

Adam bunu da duymuştu. Hemen pazara çıkarıp kölesini de sattı. Köpek gene ziyafete erişememişti. Horoza:

-Beni ne kandırıp duruyorsun? diye çıkıştı. Horoz:

-Ben yalan söylemem. Ziyafet var dediysem vardır. Efendimiz öküz ve köleyi satarak zarardan kurtuldu ama yarın kendisi ölecek. İşte o zaman ziyafetin büyüğü olacak, dedi.

Adam horozdan bunları duyunca etekleri tutuştu. Ne yapacağını şaşırdı ve doğru Hazreti Musa'nın huzuruna çıkıp durumu anlattı:

-Hakikaten ben yarın ölecek miyim, bunun bir çaresi yok mu? diye yalvarmaya başladı. Musa Aleyhisselâm:

-Ben sana demedim mi? Her şeye ehemmiyet veremeyeceksin diye... Eğer sen öküzü satmasaydın, o ölecek ve belâ atlatılmış olacaktı.

Pandemi sürecinin belirsizliğini bu pencereden değerlendirdiğimizde; üzerimize düşen ve şartların gereği neyse onu yapıp neticeyi Allah'a bıraktığımızda hissettiğimiz baskı azalacaktır. Ayrıca sürecin uzun ve yorucu olmasıyla birlikte açığa çıkan öfke, lanet okumalar da bizi olumsuz etkiler. Her zorlukla birlikte mutlaka bir kolaylık da vardır. Süreç hakkında kendimizce negatif çıkarımlar yapıp acele karar vermemeliyiz.

İnsanların aceleci davranışlarına dair anlatılan güzel bir kıssa vardır.

Köyün birinde bir yaşlı adam varmış. Çok fakirmiş ama Kral bile onu kıskanmış. Öyle dillere destan bir beyaz atı varmış ki Kral bu at için ihtiyara nerdeyse hazinesinin tamamını teklif etmiş ama adam satmaya yanaşmamış.

"Bu at, bir at değil benim için; bir dost... İnsan dostunu satar mı?" dermiş hep. Bir sabah kalkmışlar ki at yok.

"Süreç hakkında kendimizce negatif çıkarımlar yapıp acele karar vermemeliyiz."

Köylü ihtiyarın başına toplanmış: "Seni ihtiyar bunak, bu atı sana bırakmayacakları, çalacakları belliydi. Krala satsaydın, ömrünün sonuna kadar beyler gibi yaşardın. Şimdi ne paran var, ne de atın." demişler.

İhtiyar: "Karar vermek için acele etmeyin" demiş. "Sadece 'at kayıp' deyin. Çünkü gerçek bu... Ondan ötesi sizin yorumunuz ve verdiğiniz karar. Atımın kaybolması, bir talihsizlik mi yoksa bir şans mı? Bunu henüz bilmiyoruz. Çünkü bu olay henüz bir başlangıç... Arkasının nasıl geleceğini kimse bilemez."

Köylüler ihtiyar bunağa kahkahalarla gülmüşler. Aradan 15 gün geçmeden at, bir gece ansızın dönmüş.

Meğer çalınmamış, dağlara gitmiş kendi kendine. Dönerken de vadideki 12 vahşi atı peşine takıp getirmiş. Bunu gören köylüler toplanıp ihtiyardan özür dilemişler.

"Babalık" demişler, "Sen haklı çıktın. Atının kaybolması bir talihsizlik değil adeta bir devlet kuşu oldu senin için, şimdi bir at sürün var."

"Karar vermek için gene acele ediyorsunuz" demiş ihtiyar. "Sadece atın geri döndüğünü söyleyin. Bilinen gerçek sadece bu... Ondan ötesinin ne getireceğini henüz bilmiyoruz. Bu daha başlangıç... Birinci cümlemin birinci kelimesini okur okumaz, kitap hakkında nasıl fikir yürütebilirsiniz?"

Köylüler bu defa açıkça ihtiyarla dalga geçmemişler ama içlerinden "Bu herif sahiden geri zekalı" diye geçirmişler. Bir hafta geçmeden, vahşi atları terbiye etmeye çalışan ihtiyarın tek oğlu attan düşmüş ve ayağını kırmış. Evin geçimini temin eden oğul şimdi uzun zaman yatakta kalacakmış. Köylüler gene gelmişler ihtiyara. "Bir kez daha haklı çıktın" demişler.

"Bu atlar yüzünden tek oğlun, bacağını uzun süre kullanamayacak. Oysa sana bakacak başkası da yok. Şimdi eskisinden daha fakir, daha zavallı olacaksın."

demişler. İhtiyar "Siz erken karar verme hastalığına tutulmuşsunuz" diye cevap vermiş.

"O kadar acele etmeyin, oğlum bacağını kırdı. Gerçek bu... Ötesi sizin verdiğiniz karar ama acaba ne kadar doğru. Hayat böyle küçük parçalar halinde gelir ve ondan sonra neler olacağı size asla bildirilmez."

Birkaç hafta sonra, düşmanlar kat kat büyük bir ordu ile saldırmış. Kral son bir ümitte eli silah tutan bütün gençleri askere çağırmış. Köye gelen görevliler, ihtiyarın kırık bacaklı oğlu dışında bütün gençleri askere almışlar. Köyü matem sarmış. Çünkü savaşın kazanıl-

masına imkân yokmuş, giden gençlerin sonunda ya öleceğini ya da esir düşeceğini herkes biliyormuş.

Köylüler, yine ihtiyara gelmişler. "Gene haklı olduğun ortaya çıktı." demişler.

"Oğlunun bacağı kırık, ama hiç değilse yanında. Oysa bizimkiler, belki asla köye dönemeyecekler. Oğlunun bacağının kırılması, talihsizlik değil, şansmış meğer."

"Siz erken karar vermeye devam edin" demiş, ihtiyar. "Oysa ne olacağını kimseler bilemez. Bilinen bir tek gerçek var. Benim oğlum yanımda, sizinkiler askerde... Ama bunların hangisinin talih, hangisinin şanssızlık olduğunu sadece Allah biliyor."

Biz de erken karar verme hastalığına kapılmamalı ve kendimizi kontrol altına almaya çalışmalıyız.

Evet, pandemi süreci bizi epeyce zorladı ve zorlamaya devam ediyor. Oldukça fazla kayıp verdik. Bizim bildiğimiz yalnızca bu... Sürecin devamının bize neler getireceğini, karanlıktan sonraki aydınlığı, zorluktan sonraki kolaylığı bilemiyoruz. Aydınlığa uyandığımız günlerin tez zamanda gelmesi dua ve temennisi ile...

OKULLAR

Okullar; toplumların geleceklerinin şekillendiği yerlerdir. Okullar; toplumun şah damarıdır.

Okullar; atık maddesi olmayan, çevreyi kirletmeyen, ham maddesi insan, ürünü hanımefendi, beyefendi olan fabrikalardır.

Okullar; annelerin sevgi çiçeklerinin açtığı, babaların geleceğe ait umutlarının yeşerdiği, öğretmenlerin tüm güzellikleri ve iyilikleri aşılamaya imkânı buldukları bahçeleridir.

Okullar; sevgi ipliklerinden gönül halılarını dokuyan tezgâhların bulunduğu atölyelerdir.

Okullar; et ve kemikten olan cisimleri kalemle yontan, incelten, düzelden; çamurdan olan cismi hanımefendi, beyefendi haline koyan sanatkarların sanatlarını icra ettikleri salonlardır.

Okullar; her biri bir âlem olan, içinde sayısızca cevheri barındıran öğrencilerin kabiliyetlerinin keşfedildiği laboratuvarlardır. Eşyanın hakikatine ulaşmak için yolculuğa çıkılan istasyonlardır.

Okullar; başlangıçtan beri akmakta olan zaman çeşmesinin son suladığı bahçedir. Kıyamete kadar devam edecek geleceğin ilk adımının atıldığı yerdir. Geçmiş ve gelecek okulda buluşur, tanışır. Geçmiş; tecrübesini, birikimini geleceğe emanet eder. Gelecek azağını, geçmişten okullarda alır.

Geleceğin şekillendiği okullar arasında yer alan Pınar Eğitim Kurumları PEK iyi bir gelecek için yaptığı çalışmaları her geçen gün geliştirerek sürdürmektedir.

En kıymetli varlığımız olan çocuklarımızın eğitim-öğretim yaptıkları mekânlar çocuklarımıza verdiğimiz önemin göstergesi olarak tasarlanmaktadır. Okullarımızda istihdam edilen personel, yetişmekte olan yavrularımıza her yönü ile örnek olma niteliğinde olan bireylerden seçilmektedir.

Öğretmenlerimiz, öğrencilerinden ne istiyorlarsa onları sözden evvel davranış olarak ortaya koyan model eğitimcilerdir. Pınar'da olmak mutluluk kaynağımız olsun diyor, öğrencilerimiz sıcak yuvalarından huzurlu olarak geldikleri okullarından, mutlu bir şekilde evlerine dönsünler istiyoruz. Hiçbirimiz yaşadığımız anı yeniden yaşama fırsatını yakalayamayacağız. Yavrularımız, içinde yaşadıkları anı mutlu yaşasınlar. Kendileri, aileleri, ülkeleri için yararlı işler yapmaktan mutluluk duysunlar. Çalışmaktan yorulan değil, zevk alan bireyler olsunlar. Yavrularını Pınar'a kaydettiren anneler, babalar en iyi aile modeli olsunlar, çünkü insanın yetişmesinde ailenin yerini dolduracak başka bir kurum bugüne kadar geliştirilememiş ve bundan sonra da geliştirilemeyecektir.

En iyi ailelerin güzel çocukları, en iyi okullarda yetişsinler. Pınar, en iyi okulların en iyilerinden olsun.

Her şey, yarının bugünden daha iyi olması için... Pınar'ın başından herkese sevgiler, selamlar...

ÇOCUKLUĞUMUN ANAVATANI KİTAP

E pictetus'a ait olduğu söylenen "kişinin anavatani çocukluğudur" bireyin, ailenin, toplumun, devletin kodlarının saklı olduğu yerin çözümlemesini yapar bize. Çözümlemede gelip çocuklukta düğümlenir. Çocukluk kodlarını çözdiğimizde bir bireyin, ailenin, toplumun ve devletin nasıl hareket ettiğini ve sonuçta ne olduğunu da çözmüş oluruz.

Çocuk eğitimi ile ilgili milyonlarca bilgiye sahibiz ve sahip olmaya da devam ediyoruz. Ve bu bilgiler bize yetişkin birinin düşünce ve davranışının yani kimlik temelinin çocuklukta atıldığını söylüyor. Yani çocuklukta sadece bir bireyin kimliğini değil, bu kimliklerin toplamı olan toplumu yani milletin kimliğini oluştururuz. Bugün çokça tartıştığımız Z kuşağı kimliği kimler tarafından nasıl oluşturuldu? Bu kuşak (ki bana göre kendiliğinden oluşmuş bir kavram değil kapitalizm tarafından oluşturulmuş sömürünün devam etmesini söyleyen yapay ve batı hatta Amerika merkezli bir kavramdır) kendiliğinden mi meydana geldi yoksa aile, toplum ve kurumların uygulamalarının sonucu mudur?

Kimlik oluşumu bir süreci ifade eder ve bu süreçte en etkili kısım çocuklukta. Kimliğin temelinin oluşturulan bu dönemde aile ve toplum etkili olduğu kadar eğitim, hukuk, ekonomi, edebiyat vb. etkilidir.

Bu yazıda çocuklukta dil, düşünce becerisinin gelişmesinde etkili olan çocuk kitapları, çocuk edebiyatının nasıl etkili olduğu üzerinde durmaya çalışacağım.

İnsan kavramlarla düşünür, konuşur ve hareket eder. Çocukta kavramların doğru şekilde oluşmasında kitapların önemli bir yeri vardır. Eskiden büyüklerin, sobanın etrafında ya da yazın yıldızların altında anlattıkları hikayeler ve masallarla, yaşadığı dünyayı algıladığı gibi nasıl davranması gerektiğini de öğrenirdi. Masalı, hikâyeyi anlatan konuyu anlaşılacak şekilde ortama göre farklılaştırır mizah, betimleme ve duyguları da katarak anlatılanların çocuğun zihninde yer etmesine neden olurdu. Bu anlatılar çocuğun hayal dünyasını geliştirirken ileride kimliğine dönüşecek duyguları, kavramları, ahlaki ve ahlaksızlığıyla kısacası iyiyi, güzeli, adaletli olanı, doğruyu böylece öğrenirdi.

Matbaanın keşfiyle seri hale getirilen kitap basımı ve modern yaşam tarzı dedelerimizin, anneanne ve babaannelerimizin yerini almıştır. Dolayısıyla çocuğu geleceğe hazırlamakta yeni görevlilerden biride kitaplar olmuştur. Günümüzde ise kitapların yerini dijital oyunlar, sosyal medya almaya başlamıştır. Özellikle pandemi dönemiyle birlikte ekran bağımlılığı artmış, teknoloji bir nimet olmakla birlikte aynı zamanda bir külfete dönüşmüştür.

Dijital dünya dalmadan çocuk kitaplarına bir göz atacak olursak durumun pekte iç açıcı olmadığını görmektedir. Çoğu çocuk kitabı masa başında, yetişkin aklıyla yazılmış olduklarından çocukların dikkatini çekememekte, hatta çocukların kısır bir döngünün içine itmektir. Çocuk kitaplarının sadece öğretme amaçlı olması gerektiğini düşünenler, bilgiyi bıçak gibi sunmaktadır maalesef. Birkaç yıl önce empati ile ilgili bir çocuk kitabına göz atarken iki küçük çocuğun diyalogunu okuduğumda dehşete kapılmıştım. Çocuğa empatiyi öğretirken, çocuğu kendinden nefret etmesi gereken kişi konumuna sokmuş. Daha empati kavramının ne olduğunu bilmeyen bir çocuğa ağdalı cümlelerle başkasını düşünmesini, öyle hareket etmesinin zorunlu olduğunu yazmak havanda su dövmekten öteye geçmez maalesef.

Öyleyse bir çocuk kitabı nasıl olmalı? Kitabın hangi yaş grubuna hitap edeceği göz önüne alınarak resimlemeye özen gösterilmeli. Kitabın ön kapağı, arka kapağı aynı iki insanı karşılaşması ve birbirinde bıraktığı ilk izlenim gibidir. Yani kapak "beni oku" demelidir. Dil ve anlatım yönünden sadelik ve anlaşılabilirlik ön planda olması gerekirken düz, bayağı ve argo kullanımdan kaçınılmalıdır.

Çocukların edebiyattan anlayamayacağını bu yüzdende edebi sanatların kullanılmasının gerekli olmadığı kanaatini taşıyan yazarlara, harika bir betimlemenin çocuğun zihin dünyasına katkılarını, edebi sanatları öğrenen çocukların kendilerini ifade etmekte ne kadar başarılı olduklarını hatırlatmak lazım.

“Bir çocuk kitabı nasıl olmalı? Kitabın hangi yaş grubuna hitap edeceği göz önüne alınarak resimlemeye özen gösterilmeli.”

Maalesef para kazanma kaygısıyla yazılan kitapların çocuklara öğrettiği, fark ettirdiği, geliştirdiği bir şey olduğunu söylemek mümkün görünmüyor. Fazlasıyla kapitalleşmiş

dünyada kitap edinmek giderek düşerken ve geliştirici, iz bırakıcı kitap edinmek imkansızlaşmıştır. Çocuklar kitaplarda ki karakterlerle kendilerini özdeşleştirdikleri için karakterlerin, toplumun inançlarına saygılı evrensel değerler ile yansıtmalıdır. Çocuk kitapla birlikte ağlamalı, kahkaha atmalı, mutlu olmalı, üzülmeli yani insan olmalı.

Demiştik ya çocukluğumuz anavatanımızdır. Anavatanın temelleri ne kadar sağlam atılırsa, nereye giderseniz gidin, kiminle olursanız olun güçlü, savrulmayan kimliğinizle var olursunuz. Böyle kişilerin toplamda güçlü bir milleti oluşturur. İnsana insan olduğu için değer veren evrensel değerler, sevgi, saygı, adalet, kardeşlik, umudu özümsemiş bir toplum.

Ana yurdum kadınlar, bacılar
Baba ocağım memleketim
Ana vatanım çocukluğum.

ADALET

“Halıkın namütehane adı var en başı Hakk
Ne büyük şey kul için Hakk’ı tutup kaldırmak”

Mehmet Akif Ersoy

El -Adl: Çok adil olan, asla zulüm etmeyen, hak ile hükmeden, adalet sahibi manalarına gelmektedir.

“Adalet” kelimesinin sözlük anlamı ise; Hak ve hukuka uygunluk; hak ve hukuku gözetme ve yerine getirme, doğruluk; herkese kendine uygun düşeni, kendi hakkı olanı verme, adil olma durumudur. Terim olarak ise adalet, insanların sahip oldukları hakların belirlenmesini ve bu hakların sahiplerine teslim edilmesini sağlayan temel değerdir.

Adaletli kimse, hak sahibine hakkını verir. Güçlü de olsa haksıza karşı durur, işi ehline verir. Ölçüyü ve tartıyı dosdoğru yapar.

Adaleti gözetmek toplumların huzuru ve devamı için zaruridir. Bir toplumda hak, sahibine verilmezse dirlik ve düzen bozulur.

İslam’ın en önemli iki kaynağı Kur’an-Kerim ve Peygamber Efendimizin sünnetidir. Kur’an’ın birçok ayetinde ve Peygamberimizin hadislerinde adaletten bahsedilmektedir. Bunlardan bazılarını kısaca bir göz atalım:

“... Şüphesiz ki Allah, adil davrananları sever.” (Hucurat - 9)

“Muhakkak ki Allah; adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder. Çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.” (Nahl - 90)

“Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğa duyduğunuz kin sizi adil davranmamaya itmesin. Adaletli olun; bu Allah korkusuna daha çok yakışan (bir davranış)dır...” (Maide - 8)

“Allah size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor.” (Nisa - 58)

“Kim doğru yola gelirse ancak kendi lehine gelmiş ve kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapmıştır. Kimse kimsenin günahını çekmez. Biz peygamber göndermedikçe kimseye azap etmeyiz.” (İsra - 15)

“Ey iman edenler! Kendiniz, anne babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettikleriniz) Zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeği) çarpıtırsanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.” (Nisa - 135) buyrulmaktadır.

Peygamber Efendimiz de: “Sizden önceki insanların (bazı rivayetlerde israiloğullarının) helâk olmalarının sebebi, aralarında ileri gelen (zengin) kimseler hırsızlık yapınca suçun cezasını vermeyip zayıf (ve fakir) kimseler hırsızlık yapınca ceza uygulamalarıdır. Bu canı bu tende tutan (Allah)a yemin ederim ki Muhammed'in kızı Fâtıma hırsızlık yapsa, onun da elini keserdim!” buyurmaktadır.

Hz. Ömer'in Adaleti

Adaletten bahsedip de Hazreti Ömer'i anmamak olmaz. O'nun adaletini yansıtan birçok olay anlatıla gelmiştir. Bunlardan biri şöyle gerçekleşmiştir: Hz. Ömer, ashaptan Übey b. Ka'b ile bir konuda anlaşmazlığa düşer. Bu sorunu çözmek için birlikte, hukuki davalara bakan sahabelerden Zeyd b. Sabit'e giderler. Zeyd, misafirler gelir gelmez özellikle Halife Ömer'e hürmet edip oturması için yer açar. Bu durum Halife Ömer'in hoşuna gitmez ve hemen karşı çıkar. “Vereceğin kararda ilk adaletsizliği yaptın. Ben Üvey ile aynı yerde oturacağım” der. Üvey b. Ka'b davasını ileri sürünce Hz. Ömer onun iddiasını kabul etmez. Bu durumda Hz. Ömer'in yemin etmesi gerekmektedir. Zeyd, Übey'e hitaben, “Halifeye yemin ettirme. Davacı olduğun kişi bir başkası olsaydı sana böyle bir teklifte bulunmazdım” der. Hz. Ömer bunu da ayrıcalık kabul ederek hemen yemin eder. Ardından da Zeyd hakkında şöyle der: “Ömer ile herhangi bir Müslüman onun yanında aynı konumda olmadıkça Zeyd b. Sabit hakimlik görevini hakkıyla yerine getirmiş olmaz.” Hz. Ömer ilk etapta kendi lehinde görülen durumu kabul etmeyerek adaletten yana tavır sergilemiştir.

Adaletle alakalı Fatih Sultan Mehmet Han'ın başından geçen bir olay ise şöyledir: Hızır Bey, İstanbul kadısı iken, bir Hristiyan mimar geldi. Fatih Sultan Mehmet Han'dan şikayetçi olduğunu söyledi. Hızır Bey, mimarı dinledi. Fatih, bugünkü Ayasofya Camii'nden daha yüksek kubbeye ve daha üstün mimari hususiyetlere sahip bir cami yaptırmak

istemiş ve o mimar bu işe talip olmuş ama Müslümanların, Ayasofya'dan daha üstün bir esere sahip olmalarına gönlü razı olmamıştı. Mısır'dan bin bir zahmetle getirilmiş olan sütunların yüksekliklerini kısa tutmuş ve kubbenin yüksekliği de Ayasofya'dan alçak olmuştu. Sultan, sütunların kasıtlı olarak küçültüldüğünü anlayıp çok hiddetlendi. Mahkeme edilmeden mimarın eli kesildi.

Hızır Bey, konuyu araştırdı. Şahitlerle beraber padişahı da mahkemeye çağırdı. Fatih, mahkeme salonuna girince başköşeye oturmak istedi. Kadı, hiç çekinmeden; “Oturma begüm, hasmınla yüzleşmek üzere, mahkeme huzurunda ayakta dur!” dedi. Sultan derhal söylenen yere geçti. Fatih Sultan Mehmet, Kadı Hızır Bey'in şahsında, İslamiyet'in adil hükümleri karşısında bulunmaktaydı. Kadı: “Sen bu zimmînin elini kestirdin mi?” deyip söze başladı. Mahkeme neticesinde; “Sen, Murat oğlu Mehmet! Mahkeme edilmeden bu zimminin elini kestirdiğin için kısas olacaksın!

Senin elin de onunki gibi kesilecek. Eğer Hristiyan mimarı razı edebilirsen, ölünceye kadar onun ve ailesinin geçimini temin etmek karşılığında elini kesilmekten kurtarabilirsin!” dedi. Herkesle birlikte padişah da tam bir sükunet içerisinde kararı dinledi. Hristiyan mimar, bu ulvi karar karşısında daha fazla dayanamadı. Ağlayarak padişahın ellerine kapandı. Mimar, ailesiyle birlikte Müslüman olmakla şereflendi.

Mahkeme yeri boşaldıktan sonra Kadı Hızır Bey ve Sultan Fatih yalnız kaldığında Sultan: “Eğer padişahlığımdan

korkup haksız bir karar verseydin billahi kılıcımla kelleni kesecektim” der. Hızır Bey de kürsünün altında sakladığı topuzu çıkarır: “Hünkârım siz de padişahlığınızdan gururlanıp şeriat mahkemesinin kararını dinlemeseydiniz, billahi bu topuzla başınızı ezerdim” diye karşılık verir.

Yine milli şairimizle bitirelim:

Zulmü alkışlayamam, zalimi asla sevemem;

Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem.

Zalimin hasmıyım amma severim mazlumu.

İrticanın şu sizin lehçede manası bu mu?

Mehmet Akif Ersoy

ŞARKIN EN SEVGİLİ SULTANI: SELAHADDİN EYYUBİ

Şanlı tarihimizde hayatı, azmi ve zaferi altın sayfalarla anlatılan bir kahramanımızı bu yazımızda sizlere yeniden hatırlatacağım. Ortaya koyduğu hedefleri, yaşantısı, azmi ve kararlılığı ile tüm gençliğe model oluşturmaktadır.

Selahaddin Eyyubi 1138 yılında bugünkü Irak'ın başkenti Bağdat'ın yaklaşık olarak 140 kilometre kuzey-batısında konumlanan, Dicle Nehri'nin hemen yanında bulunan Tikrit'te doğdu. Babası Necmeddin Eyyüb bu sırada Selçukluların Tikrit valisiydi. Eyyubi Devleti'ni kurduğu için isminin sonuna "Eyyubi" unvanı eklenmiştir.

Selahaddin Eyyubi Kürt mü, Türk mü Arap mı?

Tarih boyunca Selahaddin Eyyubi'ye farklı etnik kimlikler verilmiştir. Genel kanaat Selahaddin'in Kürt olduğu yönündedir. Bunun yanı sıra Türk kökenli olduğu da iddia edilir. Tarihçi İbn Haldun'a göre ise Selahaddin Eyyubi'nin ataları, Yemen'in Himyeri vilayeti eşrafından Hezbaniyye Kürtlerinin Ravvadi aşiretine mensup Araplardandı. Dünya tarihinde haklı bir şöhret kazanan ve örnek bir

komutan ve lider olarak gösterilen Selahaddin-i Eyyûbi, İslam tarihinin en tanınmış kahramanlarından biridir. Önemli olan da onun bu yönüdür. Mehmed Akif Ersoy onu "Şark'ın en sevgili sultanı", Fransız tarihçisi Champdor "İslam'ın en saf kahramanı" diye nitelemiştir. Önemli olan ırkı mı yoksa yaptıkları mı?

Bazı Özellikleri ile Örnek Bir Lider

Tarihçilerin anlattığına göre Selahaddin Eyyubi, gençlikte zamanını ya ilim ya cihad veya devlet işleriyle geçirirdi. Küçüklüğünde Kuran'ı ezberlemiş ve iyi bir din eğitimi görmüştü. Arapça, Türkçe, Farsça ve Kürtçe biliyordu. Amelde Şafii mezhebinden, itikada Eş'ari idi. Zamanının güçlü âlimlerinden İslam Hukuku okumuştur. İyi bir tarih bilgisine sahipti. Her açıdan örnek bir lider olan Sultan Selahaddin, verdiği sözü ne pahasına olursa olsun tutar, affetmeyi severdi. Aman verdiği kişileri kesinlikle cezalandırmamış, Haçlılar onun bu yönünü çok takdir etmiştir. Kazandığı zaferler hiçbir zaman onun gururlandırmamıştı. Tevazu ve Müslümana hoşgörü hep ilkesi olmuştur.

Gösterişi ve Zenginliği tercih etmemiş.

Mal biriktirmezdi. Aşırı derecede cömert olduğu, öldüğünde özel hazinesinden sadece bir Mısır dinarıyla otuz altı veya kırk yedi Nasirî dirhemi çıktığı kaydedilir. Savaş sonrasında kendisine verilen ganimetleri fakirlere dağıtmıştır. Bu yönü ile zenginliği ve buna bağlı gösterişi tercih etmediği görülmektedir. Mütevazılığı hayat tarzı edinen takva sahibi bir komutandır. Yaşantısında saray, şatafat, gösterişi hiç tercih etmemiş hep halkın arasında olmuştur.

Mescidi Aksa'yı Tamir Ettirmiştir.

Vakıflara hayır işlerine çok önem verirdi. İmar faaliyetleriyle yakından ilgilenen Sultan Selahaddin'in devrinde Filistin, Mısır, Hicaz ve Yemen'de çok sayıda medrese, zaviye, cami, köprü, kale, hamam inşa edilmiştir. Bunların en önemlileri Kahire surları ile kalesi, Nil Nehri üzerine yaptırdığı köprüler, Bahr-ü Yusuf denilen kanallar, Akka ve Kudüs'ün tahkimi, Amr b. As Camii, Kubbetü's-Sahra ve Mescid-i Aksa'nın tamiri, Kahire'deki Saïdüssuada (Salâhiyye) Hankahı ve Salahî Hastanesi'ni yaptırmıştır.

Hadimü'l-Haremeyn Ünvanını Kullanan İlk Hükümdar

Bu dönemde İslâm dünyasının her tarafından Eyyubiler ülkesine akın eden alimler ve talebeler çok sayıda ilmî eser kaleme almıştır. Onun faaliyetleri kendisinden sonra gelen devlet adamlarına örnek teşkil etmiş, Suriye ve Mısır İslâm dünyasının önemli ilim merkezleri haline gelmiştir. Hicaz bölgesine, özellikle Mekke ve Medine'ye önem veren Selâhaddin, "Hadimü'l Haremeyn" unvanını kullanan ilk hükümdar olmuştur.

Eyyubiler Devletini Mısır'da Kurmuş.

Genç Selahaddin, Nureddin Mahmud Zengî'ye danışarak, onun naibi(vekili) sıfatıyla Mısır'ı ve Mısır'a bağlı yerleri bir müddet müstakil bir hükümdar gibi yönetti. Her konuda Nureddin Mahmud Zengî'nin takipçisi, onun başlattığı eserlerin tamamlayıcısı olmuş, yeni bir devlet kurduğunu bile iddia etmemiştir. Müslümanlar onun şahsında ideal bir sultan, Haçlılar ise gerçek bir İslam kahramanı görmüştür.

Mısır'a tam anlamıyla hakim olan Genç Selahaddin orduyu yeniden teşkilatlandırdı. Mısır'da Şii Fatimilere karşı Sünnî medreselerini ve yeni devlet kurumları açtı. Fatîmî etkisini burada kademeli olarak tasfiye etti. Nihayet Nureddin Zengî'den gelen emir üzerine 1171'de Fatîmî Hilafeti'ne son vererek Mısır ve Suriye bölgesine hâkim olan Eyyubiler devletini kurdu.

Selahaddin Eyyubi'nin Kudüs Sevdası

Bu abide şahsiyetin hakkını verebilmek için tanımak yetmez anlamak lazım. Çünkü o öyle bir onurlu bir liderdi ki 2 günde 40 bin Müslümanın katledildiği 1. Haçlı işgaline, Süleymaniye Tapınağı'nda akıtılan Müslüman kan seviyesinin diz boyunu aşığı, insanların kol ve bacaklarından sokakta yürüyemediği Haçlı katliamını yüreğinde hissediyordu. Yaşı 18 olmasına rağmen hiç unutmuyor, acısını içinde büyütüyordu. Nasıl unutsun, öyle bir manzara ki barbar Haçlı ordusu "Yaptıklarımızı anlatsak inanmazsınız" diyerek kendi halklarını bile dehşete düşürüyorlardı.

Batılılar hâkim olduklarında neler yapabileceklerini bütün dünyaya bir kere daha ispatlıyorlardı. Bu durum büyük bir gaflet içerisinde olan İslam Âleminde de ses getirmişti. Ama parçalanmış Müslümanların harekete geçmesi zor görünüyordu. İşte tam bu atmosferde gaflet uykusuna yatmayan, geceleri uyku uyuyamayan Selahaddin Eyyubi zafer yeminleri ediyordu. Hiç gülmüyordu. Sürekli plan yapıyordu. Kafasında sürekli kaleler, surlar inşa ediyordu.

Mescidi Aksa'nın İşgalini İçine Sindirmedi.

Hazreti Ömer'in (ra) halifeliği döneminde Kudüs'ün fethedilmesinin ardından uzunca süre Müslümanların hakimiyetinde kalan Kudüs, Birinci Haçlı Seferi sonunda 1099'da yeniden Hristiyanlar tarafından işgal edilmişti.

"Genç Selahaddin çok farklıydı. Çünkü büyük ve ulvi bir gayesi, bir ideali vardı."

Genç Selahaddin çok farklıydı. Çünkü büyük ve ulvi bir gayesi vardı, bir ideali vardı. Azalmayan bir zafer coşkusu, imanla dolu bir kalbi vardı. Peygamberimizin(sas) emaneti ilk kiblemizin bulunduğu topraklarda, Hz. Ömer'in(ra) emaneti bir kentte Haçlıların dolaşmakta olmasını içine sindiremiyordu. O ilk kibleyi ve Peygamberimizin(sas) Miraca yükseldiği yerin işgal altında olmasını kabul lenmiyordu. Çocuğunu kaybetmiş bir ana gibi oradan oraya koştu- ruyor, Müslümanları Kudüs için fiili cihada çağırıyordu. Gözünün pınarları hiç kurumuyordu. Kendini Mescidi Aksa'nın kurtarılmasından sorumlu hissediyor, aklına Peygamberler emaneti şehir ve Hz Süleyman'ın inşa ettiği Mescidi Aksa'nın mahzun hali geliyor ve sürekli gözyaşı döküyordu.

Mescidi Aksa işgalden Kurtulana Kadar Gülmeyi Kendine Yasaklamış.

Genç Selahaddin Kudüs'ün işgalinden dolayı sürekli hüznü idi. Gülmezdi. Sürekli üzüntüsünün nedenini soranlara "Kudüs ve Mescid-i Aksa Haçlıların işgalinde olduğu müddetçe ben nasıl olurda gülebirim, istediğim gibi rahat yemek yiyebilirim ve hele nasıl gözüme uyku girebilir" diyordu. Müslüman bir lider olarak kendini sorumlu görüyordu. Kudüs kendisi için her yönü ile büyük bir dava olmuştur.

Müslümanları Birleştirdi.

Sadece gençliğini değil ömrünü Kudüs Davası ve Müslümanlar için çalışarak geçirdi. Azmiyle duyarlılığın, kahramanlığın ve mücadelenin timsali oldu. Çalışkan ve disiplinli idi. Kudüs aşkıyla hiç uyumadan çalışıyordu. Genç yaşta vezir oldu. Çok başarılıydı, iyi bir asker ve komutandı. Kısa sürede adalet anlayışı ve şöhreti Kuzey Afrika'yı Trablus'u, Yemen'i aştı. Adına hutbeler okunmaya başlandı. Bütün bunları barbarlığıyla, katliamlarıyla değil cesareti ve merhametiyle başarıyordu. Parçalanmış Müslümanları ve güçlerini bir araya getirdi. Yani bölgede İslam ittifakını kurdu. Asaleti, cesareti ve kudretiyle kısa zamanda bütün İslam coğrafyasında ün saldı. Batılı Hristiyanların, özellikle Siyonist Yahudilerin, günümüzde dahi adını duyduğunda ürktüğü büyük bir isim haline geldi.

Hittin Savaşı ile Kudüs Müslümanların Oldu.

Büyük Komutan Selahaddin, yeni ya da gelişmiş askeri teknikler kullanmak yerine, çok sayıdaki düzensiz kuvvetleri birleştirip disiplin altına alarak askeri güç dengesini de kendi lehine çevirmeyi başardı. 1187'de bütün gücüyle, Latin Haçlı krallıklarına yöneldi. Düşmanlarının tümüyle yoksun olduğu komuta yeteneğiyle 4 Temmuz 1187'de tükenmiş ve susuzluktan bitkin düşmüş bir Haçlı ordu-sunu, Kuzey Filistin'de Taberiye yakınındaki Hittin'de sıkıştırdı ve bir hamlede yok etti. Haçlıların verdiği kayıpların büyüklüğü Müslümanların Kudüs Krallığı'nın neredeyse tümünü ele geçirmesini sağladı. Birkaç hafta içinde büyüklü küçüklü elli iki şehir fethedilmiş, sıra Kudüs'e gelmişti.

Sultan 20 Eylül 1187'de Kudüs'ü kuşattı. Miraç mucizesinin yıl dönümü olan 2 Ekim 1187 Cuma günü Kudüs'ü fethetti. Sûr şehri hariç Filistin'deki bütün kaleler bir yıl sonra tamamen Büyük Selahaddin'in eline geçti.

Mescidi Aksa'yı Kendi Elleri İle Süpürdü.

Muzaffer komutan ilk olarak sevinç gözyaşlarıyla Mescidi Aksa'ya geldi. Haçlılarca tahrip edilen Mescidi Aksa'yı kendi elleriyle süpürdü ve gülyağıyla yıkadı. Artık Kubbet'üs Sahra'daki hac indirilmiş, 88 yıldır duyulmayan ezan sesi tekrar şehri nurlandırmıştı. Mescidi Aksa'da ilk Cuma namazı kılınmış, şehirde Müslümanların hâkimiyyetinde 8 asır sürecek olan barış dönemi başlamıştı. Bundan sonra Kudüs her dinin mensuplarının özgürce ibadet ettiği bir mekân oldu. Din hürriyetini en iyi yaşatan Müslümanlar olmuştur. Burada her dinin mabetlerine giriş ve çıkışlar serbest bırakılmıştır.

O Gün Yahudiler de Selahaddin'i Severdi.

Selahaddin Eyyubi, Kudüs'ü Yahudilerden değil, Haçlılardan kurtarmıştır. Ve Selahaddin Eyyubi'nin Kudüs'ü kurtarmasına, o günkü Yahudiler de sevinmiştir. Hatta Selahaddin Eyyubi Kudüs ve Filistin'i kurtardığı için, Yahudiler Müslümanlardan daha fazla sevinmiştir. Çünkü onlarda Müslümanlar gibi Haçlı zulmü altında kalmıştır. Onlarda bu zulümden kurtarıldıkları için sevinmişlerdir. Avrupalı Haçlılar Kudüs'ü ele geçirince, buradaki sadece Müslümanları değil Yahudileri de kadın, çocuk ayrımı gözetmeksizin kılıçtan geçirdiler, korkunç bir katliama imza attılar. Yahudilerin tapınaklarını, sinagoglarını, tarihi, dini eserlerini tahrip edip yıktılar. Geriye kalan Yahudileri de o topraklardan çoğunlukla sürmüştür.

Kudüs Davası Sadece Filistinlilerin Davası Olmamalı.

Tarihte zaman değişiyor, şahıslar değişiyor fakat gerçekler baki kalıyor. Şunu da belirtmek isterim ki Kudüs ve Filistin mücadelesi yalnızca Filistin halkının veya Arapların mücadelesi değildir. Kudüs ve Mescidi Aksa davası bütün Müslümanların ortak davasıdır. Vicdan sahibi insanların davasıdır. Selahaddin Eyyubi'nin müca-

dele azminin sırrı Kürt, Türk, Filistinli veya Arap olmasında değil şuurlu bir Müslüman olmasındadır. Ordusunun sayısı azdı, belki teknolojsi de geriydi ama büyük bir imana sahipti. Kazanacağına inandı ve başardı. O emaneti ve sorumluluğu idrak etmişti, geçici dünyaya zenginliğe ve şöhrete tanınmaya heves etmemişti. Onun mücadele ettiğinde orada o günlerde

“Mütevazılığı hayat tarzı olarak benimsemiş, yaşantısında saray, şatafat, gösterişi hiç tercih etmemiş, hep halkın arasında olmuştur.”

Müslümanlara bugünkü şekliyle fiili bir müdahale yoktu. Müslümanlar o günde bölük pörçük zayıf ve etkisizdi. O gün Ortadoğu'da İslam'ı sadece namaz, hac, oruç, zekattan ibaret sanan Müslümanlar çoğunlukta idi. İşte o zor zamanda bir Mücahid Selahaddin çıktı ortaya ve tarihi değiştirdi.

Kudüs 1917'de Osmanlı'nın Son Döneminde İşgal Edildi.

Kudüs'ün Selahaddin Eyyubi tarafından fethedilmesinden 730 yıl sonra Kudüs'teki Osmanlı egemenliği Birinci Dünya Savaşı sürerken sona erdi ve şehrin kontrolü İngiliz kuvvetlere geçti. Bölgede kalan azınlıktaki Osmanlı birliklerinin İngiliz Ordusuna karşı vermiş olduğu savunma mücadelesi 9 Aralık 1917 tarihinde başarısız oldu ve Kudüs İngilizler tarafından işgal edildi. İngiliz General Edmund Allenby'nin şehir halkının karşılamasıyla Yafa Kapısı'ndan törenle Kudüs'e girdiği rivayet edilir.

Şam'da Vefat etti.

Hayatının son üç gününü baygın geçirdiğinden namazlarını kılamamıştı. Bunun dışındaki zamanda asla namazını geçirmemiş ve vakit geldiği anda at sırtında yolda gidiyorken bile hemen inmiş ve namazını kılmıştır.

Çocuklarına takva ve ibadeti aşılar, etrafındaki emir ve kumandanlarına bundan ayrılmamalarını söyledi. 1193 yılında Suriye'nin bugünkü başkenti olan Şam'da vefat etti. Emevi Camisi'nin yanına defnedildi.

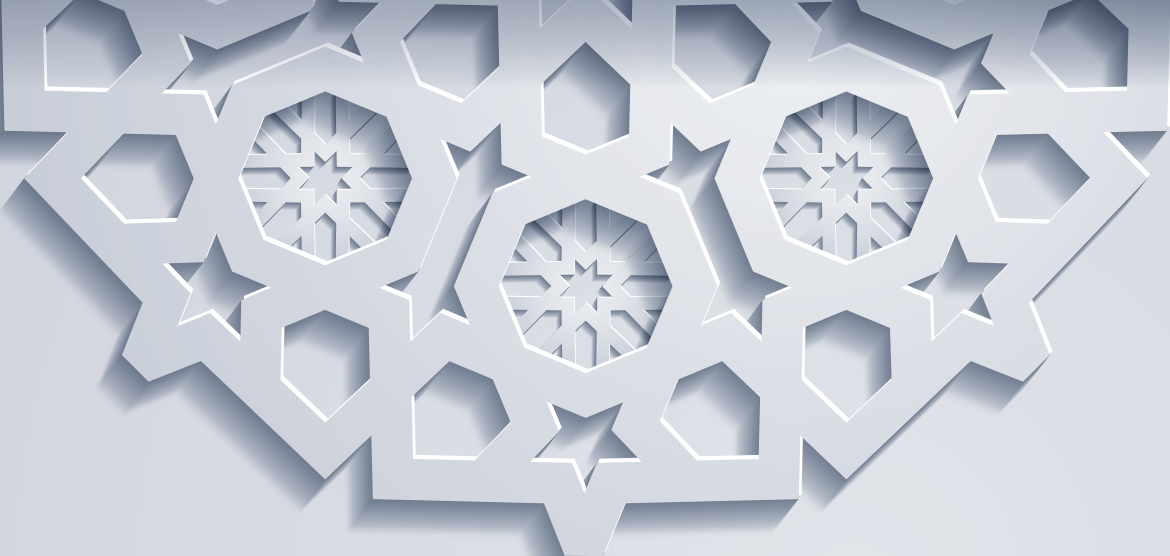
Selahaddin Eyyubi'nin Mezarı Tekmelendi mi?

Kudüs'ü işgal eden İngiliz ordularının komutanı General Edmund Henry Hynman Allenby'nin şehre girdikten sonra Selahaddin Eyyubi'nin mezarını tekmelediği ve “Kalk Selahaddin! Biz Yine Geldik!” dediğine dair olayın olduğu konuşuluyor. 1917'de Kudüs'ü işgal eden General Allenby'nin Selahaddin Eyyubi'nin mezarını ziyaret edip, saygısızlık yapıp “Kalk Selahaddin! Biz Yine Geldik” demesi mümkün değildir. Selahaddin Eyyubi'nin mezarı Kudüs'te değil Şam'dadır. Ayrıca bu sözü söyleyen kişinin, kaynaklarda İngiliz General Edmund Allenby değil, Şam'ı işgal eden Fransız komutan General Gouraud olduğu iddia edilebilir. General Gouraud bu sözü söylemiş olsa da henüz bir bilgi veya belge bulunamamıştır.

Filistin'de ve Ortadoğu'da Selahaddin Duası

Tarihin bu güçlü komutanı Ortadoğu'da ve Filistin'de halen büyük bir efsanedir. Dua edenler sıkışınca yardım bekleyenler “Neredesin ey Selahaddin?”, “Yetiş ya Selahaddin!” veya “Ya Rab! Bizlere bir Selahaddin Gönder” duası çokça dillerden dökülür. Aneler çocuklarına sık sık “Sende büyüüp Selahaddin olasin” duası çokça yapılır. Bu yüzden ülkemizde özellikle Güneydoğu'da ve Ortadoğu'da Selahaddin ismi bu yüzden çok yaygındır. Bugün Kudüs'teki İsrail'in zulmünden bıkmış olan Müslümanlar, İsrail'deki saldırgan Siyonist Yahudiler için “Ey Yahudi! Selahaddin'i unutma”, “Selahaddin'in ordusu Yahudiler'in korkusu” sloganları çokça atılır.

Değerli eğitimciler! Tarihimizin bu büyük komutanını tevazulu liderini gençliğe anlatmayı, tanıtmayı ve onlara bu güzel ve ulvi şahsiyeti model oluşturmaya lütfen ihmal etmeyelim. Resmini ve örnek hayatını sınıf panolarımıza lütfen asalım ki gençlik adam görsün de kendine ne iddiği belirsizleri örnek almasın. Rabbimiz işgal altındaki o kutsal topraklara, Kudüs'ün yeniden fethi için yeni bir “Selahaddin” nasip etsin.

Hayat Suyu

İHLAS

İslam'da her işin Allah rızası için yapılması esastır. Gösteriş, desinler ve riya için yapılan işlerin tamamı değersiz şeylerdir ve sahibini sadece cehenneme götürür. Aşağıda zikredilen hadisi, bu açıdan okuyup, kendimiz için dersler çıkaralım ve ne yapıyorsak hepsini Allah için yapmanın yolunda bulunalım. İhlassız amel, süneli buğdaya benzer ve beş para etmez.

MÜSLİM, İMARE 152: Ebu Hüreyre (r.a) demiştir ki; Allah Resulü(s.a.s)'i şöyle buyururken dinledim: “Kıyamet günü hesabı ilk görülecek kişi, şehit düşmüş bir kimse olup huzura getirilir. Allah Teâlâ ona verdiği nimetleri hatırlatır, o da hatırlar ve bunlara kavuştuğunu itiraf eder. Cenabı Hak:-Peki, bunlara karşılık ne yaptın? buyurur. Şehit düşünceye kadar senin uğrunda cihat ettim, diye cevap verir. Yalan söylüyorsun. Sen, sana; “babayığit adam” desinler diye savaştın, o da denildi, buyurur. Sonra emrolunur da o kişi yüzüstü cehenneme atılır.

Bu defa ilim öğrenmiş, öğretmiş ve Kur'an okumuş bir kişi huzura getirilir. Allah ona da verdiği nimetleri hatırlatır. O da hatırlar ve itiraf eder. Ona da: Peki, bu nimetlere karşılık ne yaptın? diye sorar. İlim öğrendim, öğrettim ve senin rızan için Kur'an okudum, cevabını verir.-Yalan söylüyorsun. Sen, sana; “âlim” desinler diye ilim öğrendin, “ne güzel okuyor”

desinler diye Kur'an okudun. Bunlar da senin hakkında söylendi, buyurur. Sonra emrolunur o da yüzüstü cehenneme atılır.

Daha sonra, Allah'ın kendisine her çeşit mal ve imkân verdiği bir kişi getirilir. Allah verdiği nimetleri ona da hatırlatır. Hatırlar ve itiraf eder. -Peki ya sen bu nimetlere karşılık ne yaptın? buyurur. Verilmesini sevdiğin, razı olduğun hiç bir yerden esirgemedim, sadece senin rızanı kazanmak için verdim, harcadım, der. Yalan söylüyorsun. Hâlbuki sen, bütün yaptıklarını “ne cömert adam” desinler diye yaptın. Bu da senin için zaten söylendi, buyurur. Emrolunur bu da yüzüstü cehenneme atılır.”

EBU DAVUD, İLİM 12: Ebu Hüreyre (r.a)'den rivayet edildiğine göre; Allah Resulü (s.a.s) şöyle buyurdu: “Aziz ve celil olan Allah'ın hoşnutluğunu kazanmaya yarayan bir ilmi, sırf dünyalık elde etmek için öğrenen kimse, kıyamet günü cennetin kokusunu bile alamaz.”

REGAİP MEKTUBU

Rahman'ın ismiyle, Âlemlerin Rabbi'ne, sahibine, her şeyi görüp gözetene, Rahman ve Rahim'e, bize kendini ve habibini tanı-tana, sevdirene hamd ederim.

Yolumuzu aydınlatan, önderimiz, örneğimiz, müjdecimiz, şefaathimiz Resul-ü Ekrem Efendimize salat ederim.

Sahabe-i kirama, tabiine, âlimlere, abidlere, salihlere, zahitlere, kardeşlerime, dostlarıma, arkadaşlarıma, ahbablarıma, hocalarıma, öğrencilerime, akraba ve hısımlarıma, eş-evlat ve ecdadıma, Allah rızası için gayret edip ter dökenlere, dostluğun ikamesi için koşuşturarlara, karanlıkları aydınlığa çevirme telaşında olanlara selam ederim.

Çok kıymetli kardeşim, aziz dostum!

Evreni yedi kat yaratan, onu kürsü ve arş ile kuşatan, “Felek’ül-Eflak” a nüve yapan ve cümlesini nuruyla nurlandıran, ince bir hesapla varların varlığını idame ettiren Rabbimizin, işlerinin sırrını beşer aklıyla akletmemiz elbette mümkün değil. Bildiğimiz bir şey var ki o da bazı insanları, bazı insanlara üstün kıldığı gibi bazı mekânları, bazı mekânlara; bazı ayları, bazı aylara; bazı günleri, bazı günlere; bazı geceleri de bazı gecelere üstün kılmıştır. Mescid-i Haram'da kılınan namazla gayri mekânlarda kılınan namazın sevabı bir olmadığı gibi cuma ve bayram gecelerinde yapılan dualarla sair gecelerde yapılan dualar da bir değil.

“Kandil geceleri” diye maruf gecelerin ve içinde yer alan, şanına uygun bir şekilde idrak etmeyi arzu ettiğimiz Regaip gecesinin de diğer gecelere üstünlüğü var. Ayrıca cuma gecesi olması hasebiyle zaten bir ayrıcalığı olan bu gece, aynı zamanda üç ayların hem ilk gecesi hem de ilk cumasının gecesidir. Yine alel-ekser mü'min ve mü'minatın “Regaib Gecesi” diye bildiği, hep birlikte el açıp dualar ettiği gece. Hızır aleyhisselamın dualarımıza iştirak ederek “âmin” dediği gece.

“Şu beş gecede yapılan dua geri çevrilmez: Regaip gecesi, Şaban'ın on beşinci gecesi (Berat), Cuma gecesi, Ramazan Bayramı ve Kurban Bayramı gecesi.” buyuruyor Kâinatın Efendisi.

Bu gece üç aylara, içinde barındırdığı Miraç Gecesi'ne yani Allah'a uruc gecesine hazırlanma gecesine.

Bu gece Berat Gecesi'ne yani tüm suçlardan kurtulma gecesine hazırlanma gecesine.

Bu gece Ramazan ayına, rahmet, bereket, mağfiret ayına hazırlanma gecesine.

Bu gece günahlardan arınma ayı olan Ramazan ayına ve bu ayda açılacak Cennet kapılarından girmeye hazırlanma gecesine.

Sevgili kardeşim! Nasıl ki abdestsiz namaz olmazsa tevbesiz de dua olmaz.

Birlikte yapacağımız tevbemiz ve duamız mektubumuzun son sözü olsun.

"Estağfirullah, Estağfirullah, Estağfirullah! Tevbe ya Rabbena, tevbe ya Rabbena, tevbe ya Rabbena! Yaptığımız tüm hatalara, günahlara, kusurlara, yapmamız gerekirken yapmadıklarımıza tevbe!

Söylediğimiz yalan ve yanlış sözlerle, söylememiz gerekirken söylemediklerimize, kendimizi temize çıkartmak için uydurduğumuz mazeretlere tevbe!

"Keşke"lerimize tevbe! Hubb-u cahimimize, hubb-u dünyamıza tevbe! İhmallerimize tevbe!

İbadetlerimizden, tefekkür ve tezekkürlerimizden, ahiretimizden çaldığımız vakitlerimize tevbe!

Hakkını veremediğimiz kardeşliğe, ihmal ettiğimiz dostluğa ve komşuluğa tevbe!

Bize emanet edilen dünyayı usulüne uygun kullanamayışıma tevbe!

Kin, gazap, bencillik ve tarafgirliğimize, ihtiraslarımıza tevbe!

Mazlumlara arka çıkamayışıma, zalimlere dur diyemeyişimize tevbe!

**"İbadetlerimizden,
tefekkür ve tezekkürlerimizden,
ahiretimizden
çaldığımız
vakitlerimize
tevbe."**

Bir araya gelemeyişimize, bir halife-i emin etrafında toplanamayışıma tevbe!

Yoksula, yetime, öksüze, dullara ve bekârlara el uzatamayışıma tevbe!

Kur'an'ı doğru anlayıp anlatamayışıma, Efendimiz'in(sav) sünnetine sahip çıkamayışıma tevbe!

Onlarca, yüzlerce, binlerce kez bozduğumuz tevbelerimize tevbe Allah'ım!

Tembellikten, miskinlikten, korkaklıktan, cimrilikten, nefsimize ve şeytana uymaktan Sana sığınırız, bizi koru! Bizi namerde muhtaç eyleme,

düşmanlarımıza karşı gülünç duruma düşürme, onlara karşı bize yardım et! Canımızı, malımızı, hayatımızı, tüm varlarımızı Senin rızana hasretmeyi nasip et. Benlikten, kibirden, riyardan, gururdan, ucubtan, süm'adan Sana sığınırız; bizleri koru Allah'ım!

Ya Rab! Bize rızana uygun kulluk yapmayı nasip et! Bu ayların, günlerin ve gecelerin feyzinden bereketinden istifade etmeyi nasip et! Bizi kardeşlik bilinciyle yaşat, kardeşlerimize karşı merhametli ve şefkatli, düşmanlarımıza karşı azametli olmayı nasip et!

Ümmet-i Muhammed'e umumen lütfeyle, merhamet eyle! Sıkıntı, dert, keder ve marazlardan halas eyle! Hakkın hâkimiyeti için, batılı batırmak için bize güç ver, azim ve kararlılık ver, akıbetimizi hayreyle, son sözümüzü şehadet eyle, vefatımızı güzel eyle, hesabımızı kolay eyle, huzuruna mahcup çıkartma!

Ya Rabbena! Asıl işimiz olan kulluğumuzu unutturma. Hava, caka, övünme, şan-şöhret, para, mal-mülk sevdasıyla yanlış yapmamıza fırsat verme! Emmare nefislerimiz için yeni fıkıhlar uydurmaktan, Kur'an'ın sadece te'viline sarılmaktan, "Kur'an bize yeter" demekten korkarız.

Sığınağımız sensin, bizi yolundan ayırma! Bize sadıklarla, salihlerle, sıddıklarla, şehitlerle beraber olmayı, onlara yoldaş olmayı nasip et. Gözümüzü, kulağımızı, elimimizi, dilimizi, kalbimizi, midemizi, mesaimizi rızana uygun kullanmayı nasip et!

YENİ KUŞAĞA HAZIRLIK NASIL YAPILMALIDIR

"Kuşak nedir?" sorusu gibi son derece bilmiş ve yazı puntlarından gıcırdama sesini kulağınıza tıkayarak bıkkınlık oluşturacak bir soruyla başlamak isterdim ama bilmiyorum.

Kuşağın ne olduğunu bilmiyorum. Bele bağlanan da kuşak diye adlandırılmış, geleceğimizi daha iyi yapsınlar diye bel bağlanmış bebeler de kuşak diye adlandırılmış. Belde ve elde durduğunda çok güzelmiş gibi görünen ama en küçük gevşemede biri belden diğeri elden düşüveren iki ayrı ama ikisi de risk bölgesindeki varlık, kuşak.

Birde şimdi akla ziyan kuşak adları var; X, Y, Z gibi. Efendim, bendeniz ve benim yaş ortalamamda olanlar X kuşağında olduğumuzu ellili yaşlarda öğrendik. 1964 ve daha öncesi doğumlu iseniz psikososyal mühendislik tekelini(!) elinde bulunduranlar bu kuşağa bir ad koyma zahmeti göstermemişler. En azından Google'da çıkmıyor bu kuşağın ismi. Demek ki isimsiz bırakılmış, tüh. En şanslı olanlar Z kuşağı. Çünkü onlar doğar doğmaz hangi kuşağın mensubu olduğunu biliyorlar. Zaman mı gelişti, Siyonist oyunlar mı şekil değiştirdi?

Konumuz sohbet trendlerinde rekorlar kıran Z kuşağı. Şuurlu şuursuz her kesimden "Bak, ben keşfettim." edasıyla eğitimde akıl verme yarışma-

larına katılmışçasına ballandırılarak anlatılan Z kuşağı. Hatta siyasilerin dilinde "Kendilerini Z kuşağına en iyi anlatan parti biziz." çılgınlığına dahi tanık oluyoruz. Bu durumda biz ne bahtsız X'ler, Y'ler olmuşuz yada bizler herkesin diline doladığı efsane kuşağı yetiştiren, ne kadar çok maarif sahibi X'ler Y'ler olmuşuz. Neresinden tutsak zihnimiz paramparça oluyor.

Titreyelim ve uyanalım. İslam'a dola-yısıyla Muhammed (sav) ümmetine ve dahi insanlığa faydalı olmanın lezzetini, faziletini gösterme gayretinde olan nesiller geldi geçti yeryüzünden. Her nesil bir sonraki nesle Kur'an ve sünnet hayatını, Allah Azze ve Celle ile Resulü (sav) efendimizin davasını miras bıraktı. Demek ki "kuşak çatışması", her neslin bir önceki nesilden daha farklı yaşam standartları ile imtihan olmasının adı imiş.

X kuşağı diye tanımlanan bizler bahçedeki meyvenin, bostandaki sebzenin kokusunun ve lezzetinin bir gün Yahudi eliyle değişeceğini ve bu değişimin devlet politikaları ile desteklenebileceğini hiç aklımıza getirmemiştik.

Y kuşağı ile tanımlanan kuşak ise bu doyumsuz yaz lezzetlerinin ve kokularının kışın da devam etmesi için arayışa girince, onlara kış aylarında

verilmek üzere görüntüsü yaz yemişi, dokunuşu plastik, kokusu olmayan garibeler üretilen kuşak. Önce tohumun genleri değiştirildi, sonra ağızların lezzeti bozuldu, kalplerde ilk kimya değişimleri başladı.

Gelelim namı diğer Z kuşağına. X'in doya doya yiyip içtiği, Y'nin tadına doyamadığı bu lezzetleri artık internet arama motorlarında video kanallarında dinleyen kuşak.

Gelelim hepimize... Yediğimiz içtiğimiz lezzetsiz, tıka basa yiyoruz. Genlerimizin tattığı o lezzeti belki bir diğer lokmada bulabiliriz umuduyla. Ama geri gelmeyecek artık. Şair demiş ya:

Anladım bu şehir başkadır

Herkes beni aldattı gitti,

Yine kamyonlar kavun taşır

Fakat içimde şarkı bitti. (C.Külebi)

Çocuklarımızın yapabilirlik gücünü sadece zekâları üzerinden ifade ettik çünkü kalplerine sevgi koymadığımızın derinden gelen itirafıdır aslında görünen. Taşıyamayacağı değerleri, adına çocuk genç dediğimiz herkese vermeye başladık. Ortaya çıkan davranış kalıplarına, adı bizden uzak topraklarda konmuş isim ile seslen-

meye başladık: Nevi adı kuşağına münhasır Z kuşağı...

Bu kuşağın, insanın gelişim sürecinde annesinden en uzak, annesinden en az sevgiyi almış, gün içinde annesi ile birbirlerinden severek ayrılıp sadece akşamdan akşama birkaç dakikalık ten teması ile sevgi açlığını gidermiş duygusal sevgiden yoksun olarak büyüdüğünü kim reddedebilir?

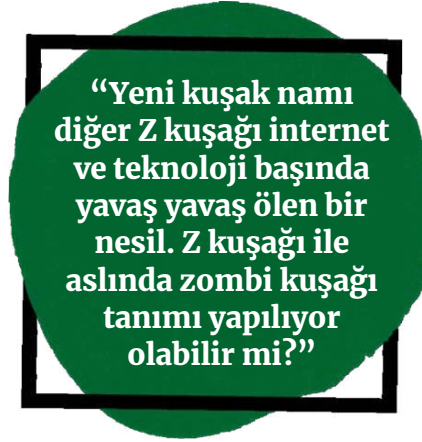
Kadının çalışma hayatına hırsla atılmasının sonucu ortaya çıkan, çocuğa karşı suçluluk duygusunun maskelenmesi için, makyajlı isim "Z kuşağı" imdadımıza yetişiverdi. Kadın artık yakıt istasyonlarında bile hem de pompacı olarak çalışıyor ve bundan gurur duyuyor. Çalışan kadın olmak ne kadar mühim bir şeymiş meğer. Parasız aşkla saadet olmaz da derler. Çık işin içinden...

Gün boyunca çocuğunu yabancı ellere teslim edebilecek cesareti gösterebilen analar, "Allah'ım, yiğitlerime öyle kuvvet ve kudret ver ki senin yolunda Uygur'u korurken Çin'de, Kaşmir'i korurken Hindistan'da, Filistin için İsrail'de, Siyonizmin kahrolması için Müslüman topraklarda yapılan zulme karşı bilim ile ilim ile beden ile mücadele ederken şehit olsunlar!" diye dua etme cesaretinde mi dersiniz?

Şu çağda, otuz yıllık eğitimcilik hayatım boyunca görmediğim kadar bedensel anlamda, hızlı düşünme ve karar verme becerileri anlamında, motor ve koordinasyon becerileri anlamında, ilkokulda okuma yazma işini okula bırakmayacak kadar ses kalıplarını analitik becerileri sayesinde kendi kendilerine çözmeleri anlamında müthiş bir kuşak ile karşı karşıyayız.

Üstelik en az bir yabancı dil konuşabilen kişi sayısı gittikçe artıyor. Bunda ise en önemli etken yabancı dil öğretimindeki gramer saçmalığına, bir İngiliz'in bile bilmediği gramer katiline kafa tutacak "hayır" diyebilme beceri ve özgüvenine sahip olmalarıdır. Ne istediğini bilen bir kuşağın istekleri arasında neden İslam'a ve Müslümanlara yardım için kendinden bir görev çıkartma isteği oluşmaz. Düşünmemiz lazım.

Bilgi sahibi olmadan düşünce sahibi olan bir milleti herkes yönetir, bilgi sahibi olduktan sonra düşünce sahibi olan bir milleti ancak liyakat ehli yönetir. Liyakat ehlinin yönetiminde olan bir devlette liyakat tartışılmaz, verilen yüksek makamları kabul etmeye korkan ama kendisinden başkası bulunamadığı için yapmak zorunda kalan kişilerin içinde bulunduğu hâl tartışılır.

İçinde bulunduğumuz zamana bakın ki, değil işi hak edene vermek, sosyal yapılanmanın hiçbir bölümünde yeni neslin yetişkin yaşına bu kadar işsiz girme tehlikesi ile burun buruna geldiğini göremezsiniz. Üstelik üniversite mezun sayısı artmış bir ülkenin, hâlen gelişmekte olan ülke tanımı içinde kıvrandığını görmek, aldanmak - aldatmak girdabından yükselen çığlıklar gibi tıkanıyor ses algılarımıza. Bir şeyler ters gidiyor.

Oysa yeni kuşak ile ilgili hangi araştırmaya baksanız "çok zeki" tanımıyla karşılaşacaksınız. Beynin zekası kadar kalpteki nur ilgilendirmiyor ana babaları. Ana babalar, çocukların kalbine ne koyduğumuzdan çok, zeka gelişimleri için neler yapıldığı daha önemli hâle gelir oldu. Hedef kariyer, para, makam, şöhret ama cennet ve Allah rızası değil.

Hangi kuşak olursa olsun, kuşaklar; ebeveynleri ile birlikte cennette buluşabilme muradına sahip olabilmeli. Bunun için çocuklarımıza herhangi bir hazırlık yapmamıza gerek yok. Onlara iyi davranın, fazilet mücadelesinin davranışlarından örnekler gösterin. Davranış gösterecek kadar yakın olun. Onlara, en temel ihtiyaçları

olan anne sevgisini verin. En önemlisi, kadınların dünyayı kurtarmak gibi insanlık adına önemli bir görevleri yok ise lütfen evlatlarını doğruduktan sonra kreşlerde, bakıcı ellerinde yetim bırakmasınlar.

Bu kuşağın adı Z kuşağı değil, yetim kuşağıdır. Zaten X Y Z kuşakları üzerine yapılan tanımlar istenilen davranış kalıplarının yerleşmesi içindir.

Adam belgesel çekerken timsahları anlatır: "Timsahlar akşam karanlığı başladıktan sonra insan yemezler." der. Yanında bulunan yerli ise ona sorar: "Bunu timsahlarda biliyor mu?" Z kuşağı diye insandan çok farklı, geni değiştirilmiş canlı gibi bahsederken onlara yakıştırılan ve çok bilmiş çevrelerde dillendirilen özellikleri Z kuşağı da gerçekten biliyor mu?

Yeni kuşak namı diğer Z kuşağı internet ve teknoloji başında yavaş yavaş ölen bir nesil. Z kuşağı ile aslında zombi kuşağı tanımı yapılıyor olabilir mi?

Bu çocukların nefisleri azgın, zihinleri başarı ile kalpleri yapamazsam korkusu ile dolu; dış hâlleri korunma kibri ile kaplı son derece kırılğan çocuklar. En rahat iletişim araçları teknoloji çünkü insan insana iletişim kurarak büyümek istemelerine rağmen bebekliği bakıcı ellerinde, ilk çocukluk dönemi zeka etiketlemesi yapan eğitim ortamlarında, ilk gençliği yaşamda yapayalnız oldukları gerçeği ile yüzleşerek büyüdüler ve büyüyorlar. Dert ortakları ise bilgisayarları oldu.

Demek ki "anne sevgisi, şuurlu bir inanç, faziletli insan olma mücadelesi, sabır ve şükür ile kuvvet bulma, zaman mekân ve bedeninin emanet olduğu bilinci ve cihad ile yaşamın zirvesine ortak olma" gibi bazı esaslar kuşak eğitiminde baz alınmalı. Mehmet Akif'in dediği gibi "Allah'a dayan, sa'ye sarıl hükmüne râm ol. Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yolu!"

İÇİMİZDEKİ MİSYONER EĞİTİMCİLER

"Bir öğretmenin görevi nedir? " Sorusuna vereceği cevap öğretmenlerin mesleki algılarını ortaya koyar. Bazı öğretmenlerin meslek algısının sadece kendi branşlarıyla ilgili bilgileri öğrencilere anlatmaktan ibaret olduğunu, bazı öğretmenlerin ise öğretmenliği bir insan yetiştirme sanatı olarak algıladığını görürüz.

Öğretmenlerin meslek algılarındaki bu farklılık kendi öğrencilik yıllarından itibaren öğrenim hayatları boyunca öğretmenlere biçtikleri rollerle alakalıdır. Bir öğretmen tarafından değer verilmiş, hayatlarına dokunulmuş, kendilerine bir yol çizilmiş öğrencilerin öğretmenlik algısı elbette daha yüksektir. Bu çocuklar ileride öğretmenlik mesleğini seçtiklerinde görevlerini sadece bilgi aktarımı olarak görmezler. Tüm öğrencilerini önemser, onları en iyi şekilde yetiştirmek ve hayata hazırlamak, onların sadece bilişsel değil, duygusal ve sosyal açıdan da gelişmeleri için gece gündüz çalışırlar. Meslekleri aracılığıyla önce kendi ülkelerine sonra tüm insanlığa değerli bireyler kazandırmaya çalışırlar.

Devletin de öğretmene biçtiği bir rol vardır. Bu rol yani öğretmenin ne ile

görevli ve sorumlu olduğu mevzuatla belirlenmiştir. Ülkemizde bu husus 1739 Sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nda yer almaktadır. Bu kanuna göre; "Öğretmenler görevlerini Türk Milli Eğitiminin amaçlarına ve temel ilkelerine uygun olarak ifa etmekle yükümlüdürler."

Bu amaçların ne olduğuna bakarsak

1 – Genel amaçlar:

Madde 2 – Türk Milli Eğitiminin genel amacı, Türk Milletinin bütün fertlerini,

1. Atatürk inkılap ve ilkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve Anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek;

2. Beden, zihin, ahlak, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere,

hür ve bilimsel düşünme gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı, kişilik ve teşebbüse değer veren, topluma karşı sorumluluk duyan; yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak yetiştirmek;

3. İlgi, istidat ve kabiliyetlerini geliştirerek gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlamak ve onların, kendilerini mutlu kılacak ve toplumun mutluluğuna katkıda bulunacak bir meslek sahibi olmalarını sağlamak; Böylece bir yandan Türk vatandaşlarının ve Türk toplumunun refah ve mutluluğunu artırmak; öte yandan milli birlik ve bütünlük içinde iktisadi, sosyal ve kültürel kalkınmayı desteklemek ve hızlandırmak ve nihayet Türk Milletini çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı, seçkin bir ortağı yapmaktır.

Konumuz açısından tekrar altını çizmek isterim ki bir öğretmen, kendisine emanet edilen çocukları, "Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren yurttaşlar olarak yetiştirmek"le görevlidir.

Bu amaç sadece bizim devletimize has bir durum değildir. Tüm dünyada, ülke-

lerin kendi varlıklarını devam ettirme çabasında olduğu ve bu amaçla kendi milli değerlerini, kültürel öğelerini yeni nesillere aktarmaya gayret ettiğine tanık oluyoruz.

Yüzyıllar boyunca dünya tarihine yön vermiş bir millet olarak kendi öz değerlerimiz üzerinde yükselmeye devam etmek tüm öğretmenlerimizin içselleştirdiği bir husus olması gerekirken yılbaşı öncesinde yaşadığım olay neticesinde öğretmenlerimizin bir kısmının bu bilinçten tamamen yoksun olduklarını üzümlere müşahade ettim.

Görevi Türk kültürünü benimseyen, koruyan ve geliştiren öğrenciler yetiştirmek olan öğretmenlerin bazılarıyla yaşadığım bu olayı sizle paylaşmak isterim.

Birçoğunuz Facebook'taki "EĞİTİMDE İYİ ÖRNEKLER" grubumuzu biliyorsunuzdur. (<https://www.facebook.com/groups/iyiornekler>). Bu grup 300 binin üzerinde üyesi bulunan büyük çoğunluğu eğitimcilerden oluşan ve örnek eğitim/öğretim/yönetim uygulamalarının ülkemizde yaygınlaşması için yaklaşık 6 yıl önce kurduğum bir gruptur) Yılbaşı öncesinde gruba gönderilen yeni yıl çalışmalarının bazılarında öğrencilerin üzerinde Noel Baba kıyafetlerinin olduğunu gördüm. Bu gönderilere onay vermedim. Öğrencilerle yapılan bu tür etkinliklerin iyi örnek teşkil etmediğini düşündüğüm için gruba bir duyuru mesajı yazdım. Mesajım şöyleydi:

"Değerli grup üyelerimiz,

Yılbaşı nedeniyle gruba gönderdiğiniz örnek çalışmaların, kültürümüze ait olmayan Noel Baba vb. semboller içermemesine özen gösteriniz. Bugün Amerika'da, İngiltere'de Fransa'da, Almanya'da bize ait Yunus Emre'yi, Mevlana'yı, Nasrettin Hoca'yı kimse kendi kutlamalarında kullanmaz. Yılbaşı etkinliğinde kendimize ait değerler kullanalım."

Mesajım bence gayet açıktı öğretmenlere seslenmiş ve çocuklarla yapılacak eğitim etkinliklerinde hassas olmalarını, kendimize ait değerler kullanmalarını rica etmiştim.

İnanılmaz bir tepki ile karşılaştım. Öğrencilere Noel Baba kıyafeti giydirmeyi şiddetle savunan öğretmenler oldu. Bana "gerici, yobaz" diyenler hatta hızını alamayıp koronadan ölmem için beddua edenler bile çıktı.

Maruz kaldığım bunca tepki beni şaşırttı ve eğitim camiasının içindeki bu zihni ve ahlaki işgal edilmişlik beni son derece üzdü. Duyuru mesajıma aşağıdaki cümleleri ekledim.

"Öğretmenlerimizin öğrencilerle yapacakları etkinlikleri düzenlerken evrensel değerler ile başka milletlere ait kültürel öğeleri karıştırmamaları gerekir. Aksi halde bu durum değer öğretisi olmaktan çıkar, kültür emperyalizmi olur."

"Noel Baba kıyafetinin öğrencilere giydirilmesini savunanlara cevabımdır:

Bizim dedelerimiz, torunlarına Noel Baba kıyafeti giydiresiniz diye Çanakkale'de şehit düşmedi. Sarıkamış'ta donarak şehit olmadı. Antep'te Maraş'ta kanını vatan toprağına torunlarına Noel baba kıyafeti giydirin diye akıtmadı. Korkarım ki İzmir'de denize döktüğümüz Yunan ordusunun geride bıraktığı Noel Baba kıyafetlerini çocuklara giydirmeyi canla başla savunan cahil bir kitle var.

Ey gafiller, ecdadımızın ruhunu sızlatıyorsunuz. Bu vatani hiç hak etmiyorsunuz."

Bazı öğretmenlerin kültürel anlamda bilinçsizce böyle bir karşı duruş sergilediklerini farketmelerini ve hatalarını anlamalarını görmek isterdim. Lakin yazdıklarım onları hiç etkilemedi ve karşı duruşlarına şiddetle devam ettiler.

İşi yokuşa sürüp "Dünyadaki kültürleri öğretmeyelim mi? " veya " Sınıfta Hristiyan öğrencimiz varsa ne olacak" diyenler çıktı. Niyetleri elbette üzüm yemek değildi. Her öğretmen bilir ki Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinde biz tüm dinleri, peygamberleri ve kutsal kitapları öğrencilerimize öğretiriz. İnsanların inançlarına saygı göstermeyi de öğretiriz. Yine aklı başında her eğitimci iyi bilir ki Hristiyanlıkla ilgili bilgi vermek başkadır. Çocukları

Hristiyanlaştırmak başkadır. Hristiyanların paskalyayı nasıl kutladığı hakkında bilgi vermek başkadır. Müslüman çocuklarına paskalya kutlatmaya kalkmak başkadır.

Kendi yaptıklarının doğru olduğunu savunan bu kişilerin yaptıkları sadece çocuklara Noel Baba kıyafeti giydirmek veya gayri milli semboller kullanmakla da kalmıyor. Başka şekillerde de çocuklarımızın beynini yıkamaya devam ediyorlar.

Bunlardan biri de Hristiyanların Azizler Günü arefesinde kutla-

dıkları "Cadılar Bayramı". Özellikle okul öncesinden başlayarak çocuklarımızı envai kılıklara sokup Cadılar Bayramı kutlatmak da son dönemde bu öğretmenlerin yaptığı etkinliklerden. Bu durum, öğretmenler ve bilinçsiz aileler arasında adeta bir yarışa dönüşmüş durumda.

Burada öğretmenlerimizin öğrencilerle yapacakları etkinlikleri düzenlerken evrensel değerler ile başka milletlere ait kültürel öğeleri karıştırmamaları gerekir. İnsan haklarına saygılı olmayı bir evrensel değer olarak öğrencilerimize kazandırırken, insanların dini inançlarını yaşama hakkı olduğunu Hristiyanların kiliseye gitmelerini, kendi bayramlarını kutlamalarını saygıyla karşılamayı öğretmeliyiz. Müslüman çocuklarının Hristiyan veya Yahudiler gibi giyinip bayram kutlaması istenirse bu durum artık evrensel bir değer öğretisi olmaktan çıkar. Bir kültür emperyalizmi olur.

Bazı Avrupa ülkelerinde bırakın hoşgörüyü, özellikle İslam dinine ve başka milli kültürlere karşı yok edici bir yaklaşım sergilediği aşikardır. Hristiyan veya Yahudilerin evrensel değerler adına bir Ramazan Bayramında öğrencilerini müslüman gibi giydirdiklerini göremezsiniz. Onlar her zaman tam tersi bir yaklaşım içindedirler.

Cumhuriyet öncesinde Anadolu'nun en ücra şehirlerine kadar açılmış yabancı okulların Türk insanını ihya etme amacı taşımadığı açıktır. Bu okullara Müslüman çocuklarının da devam ettiği bilinmektedir. Maarif Nazırlarından Ahmed Zühtü Paşanın sunduğu raporda 1894 yılında Osmanlı Devletinde azınlık ve gayri müslimlere ait 4960 okul bulunduğu bunların 4049 tanesinin ruhsatsız olduğu belirtilmiştir.¹ Aynı tarihte sadece Elaziz (Elazığ) Vilayetinde 83 protestan okulunun bulunması bu okulların açılma niyetini açıkça ortaya koymaktadır.²

Yüzlerce yıl Türk milletine kendi kültürünü ve dinini unutturmaya çabalayan emparyalist ülkeler bu çabalarında muvaffak olamamışlardır. Ne üzücüdür ki bu gün bazı bilinçsiz Türk öğretmenleri bu kültürel yozlaşmaya alet olmaktadır.

Bu yaşananların üzerine tehlikenin boyutunu tespit etmek amacıyla hemen bir anket düzenleyerek eğitimcilerin ne kadarının bu düşünce içinde olduğunu görmek istedim. Ankette "Öğrencilerle yapılacak yılbaşı etkinliklerinde Noel Baba vb. kültürümüze ait olmayan simgelerin kullanılmasını uygun buluyor musunuz?" sorusunu sordum.

Ankete iki gün içinde üç bin kişi katıldı. "Öğrencilerle yapılacak yılbaşı etkinliklerinde Noel Baba vb. kültürümüze ait olmayan simgelerin kullanılmasını" uygun bulanların oranı % 8'e yakın

çıktı. % 10'luk kesim bu tür şeyleri önemsemediğini belirtirken % 82'lik kesim buna karşı olduğunu ifade etti.

Anketten şu sonuçları çıkardım.

1. Öğretmenlerin çok büyük bir kesimi milli-manevi değerlerimizi korumak gerektiğinin bilincinde. (Çok şükür. Onlara müteşekkirim)

2. Bu ülkede bilinçli ya da bilinçsiz olarak kültür yozlaşmasını destekleyen azımsanmayacak sayıda öğretmen var.

3. Kötü bir durum, % 10 civarında öğretmenin bu tür şeyler umurunda bile değil.

4. Her zaman olduğu gibi % 8'lik kesimin % 82'lik kesimden daha çok sesi çıkıyor.

Oran olarak % 8 az

gibi görünse de ülkemizde bir milyon öğretmenin bulunduğunu düşünürseniz kültürel değerlerimizi korumaya karşı çıkan ve bunu hiç umursamayan yaklaşık 80 bin, bunu umursamayan yaklaşık 100 bin öğretmen olduğu ortaya çıkar. Bunun üzerine özel sektör öğretmenlerini eklediğinizde ve her öğretmenin en az 30 öğrenciyi etkilediğini varsaydığınızda milyonlarca öğrencinin bundan etkilenmesi muhtemeldir.

Bu, ülkemizin geleceği açısından önemli bir sorundur. Öğretmen yetiştirme ve seçme politikalarımızın ivedilikle gözden geçirilmesi gereklidir.

Neler yapılmalıdır?

1. Öğretmen yetiştiren yüksek öğrenim kurumları dışında öğretmen atamaları yapılmamalıdır.

2. Eğitim fakültelerinde verilen öğretmenlik eğitiminin niteliği artırılmalıdır.

3. Sadece bilişsel açıdan değil duygusal açıdan da öğrencilere öğretmenlik eğitimi verilmelidir.

4. Öğretmenlik uygulamaları döneminde rol model alacakları öğretmenlerle çalışmaları sağlanmalıdır.

5. Öğretmenlik seçiminde üzerinde durduğumuz konuya hassasiyet gösterilmeli önemli bir seçme kriteri olarak değerlendirilmelidir.

6. Aday öğretmenlik sürecinde verilen eğitimin devletimizin ve milletimizin arzuladığı öğretmenlik nosyonunu kazandırmaya yönelik ciddi bir eğitim olması sağlanmalıdır.

7. Öğretmenlerin özellikle mesleğin ilk yıllarında zaman zaman müfettişlerce gözlemlenmesi ve gerektiğinde hizmet içi eğitimlere alınması sağlanmalıdır.

Mevcut sistem içinde kanayan bir yaramızın olduğu aşikardır. Biz şuurlu öğretmenler olarak ne yapabiliriz, sorusuna cevabım:

-Eğitim camiası olarak, kendisine emanet edilen çocuklara Noel Baba kıyafeti giydirerek etkinlik yapmayı savunan bazı meslektaşlarımızın bulunduğu bilincinde olalım ve onların çocuklarımızın ruhlarında açtıkları yaraları sarmaya çaba sarf edelim.

Kaynakça

1. <https://www.atam.gov.tr/wp-content/uploads/Sezen-KILIÇ-Cumhuriyet-Döneminde-Yabancı-Okullar-1923-1938.pdf>

2. <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/18/34/293.pdf>

GENİŞ ÜRÜN YELPAZESİ İLE

TEKNOLOJİ

TEDARİKÇİNİZ

472 Farklı Marka

20.300 Çeşit Ürün

22 Bin M2
Showroom

Bilgisayar

Sarf Malzemeler

Ağ Bileşenleri

Elektronik

Güvenlik Ürünleri

Kağıt Ürünleri

Oyun Hobi

Ofis Ürünleri

Aksesuarlar

Ev Ürünleri

Yapı Market

Ofis Tüketim

İlk olarak 1970 yıllarında iş hayatına kırtasiye sektöründe başlayan Kadioğlu Kırtasiye Pazarlama; güçlü yapısıyla ve edindiği tecrübe ile 1996 yılından bu yana bilişim sektöründe tedarikçi olarak hizmet vermektedir.

Kadioğlu Kırtasiye Pazarlama Ticaret A.Ş.

Macun Mah. 198. Cad. No:27/1 Yenimahalle / ANKARA

Telefon: 0312 583 00 00 **Faks :** 0312 583 00 29

www.kadioglu.gen.tr

www.bilgisayarim.com.tr

ZAMANI YÖNETME EĞİTİMİ

“İki şey vardır, insanların çoğu onun değerini bilmezler: Sıhhat ve boş vakit.” (Hadis-i Şerif)

Zaman Allah'ın insana bahsettiği en büyük nimetlerden biridir, önemli olan bu nimetin kadrini bilmek suretiyle değerlendirmektir. Zamanı değerlendirmek, onu ölçülü ve bilinçli kullanmakla olur. Bunun yolu da zamanı iş, ibadet ve istirahat saatlerine bölerek bir disiplin dâhilinde zamana hükmetmekten geçer.

Müslüman'ın boş vakti veya boşa harcayacak zamanı yoktur. Ömrümüz, sınırlı ve sonlu olduğundan sınırsız ve sonsuz mükâfatları kazanabilmenin bunun yanında dünya hayatında başarılı olabilmenin yolu zamanı doğru ve verimli kullanmaktan geçer. Çünkü zamana hükmedenler zamanın kıymetini bilenlerdir.

Zaman denilen şey direkt algılara giren bir şey olmadığı gibi fiziksel bir nesne gibi dış dünyada tecrübe edilebilir değildir bundan dolayı muğlâktır, kapalıdır. Zamanı yönetme becerisi kazanmak, hem eğitsel hem bireysel hem de kurumsal açıdan belli miktar emek ve çaba gerektirir. Bir kez kazanıldığında ise otomatik hâle gelir.

Sonuçta biz “dünün geleceği, yarın da dünüyüz”. Öyleyse nesillerimizi yarınlar için bazı şeylerin üzerinde hassasiyetle durmalıyız.

Prof. Halit Ev der ki: “Öğrencinin aktif olduğu ancak onun öğrenmeye katılarak sorumluluk aldığı durumda istenen başarı elde edilebilir.” Bu noktadan hareketle zaman denilen geriye gelmeyecek bir değer doğru ve bilinçli kullanımının eğitiminde başlangıç noktası olduğu kendiliğinden ortaya çıkmış olur. Peki, yeterince önem verilmeyen hatta eksikliği bile fark edilmeyen bu noksanlığın eğitimi nasıl olmalı?

Aslında, zamanın yönetimi ve eğitiminde öncelikle “Zaman nedir?” ve “Zaman yönetimi ne işe yarar?” konusuna açıklık getirmek zaruret olacaktır.

Yazımızın konusu bu olmadığından elbette bu iki kavramın enine boyuna tanımını yapacak değiliz. Fakat kabaca değinecek olursak zaman, mutlaka içinde belli bir eylemin bulunduğu bir akışın fark edilmesi; zaman yönetimi ise sorumluluklarımızın gereğini yerine getirmeye yönelik olarak yaptığımız faaliyetlerin planlanıp uygulanması ve denetlenmesi süreçlerinden oluşan daimi bir döngüdür. Zamanı mümkün olduğunca etkin, bağlı olarak etkili bir biçimde kullanıp denetleme sistemidir.

Boş zaman denince akla daha çok popüler kültürün bizim dünyamıza kattığı ilgiler gelir. Hepimizin dünyasında artık bir şekilde yer bulan özellikle sosyal medya ve dijital oyunlar, bugün boş zaman dediğimiz zamanı neredeyse bütünüyle kuşatıp dolduruyor. Üstelik iş zamanları da dâhil en küçük bir boşluk bulunduğu anda hemen sosyal medya paylaşımları veya oradaki ilgiler yoklanmaya başlıyor.

Tam da bu noktada zamanın niteliğini konuşma gereği zaruri olacaktır. Yani “Zamanı nasıl tüketiyoruz?” sorusu irdelenip çözüm üretilmesi son derece hayati önem arz ediyor. Zamanı nasıl algıladığımız kadar onu nasıl tükettiğimiz ya da nasıl kullandığımız bugün biraz daha önemli hâle gelmiştir. Hatta bunu mukayese edebileceğimiz elimizde bir inanç sistemimiz de mevcut.

“Zaman yönetimi neden bu kadar önemli?” sorusu kişisel gelişim klişelerine bırakılamayacak kadar önemli ve üzerine ciddi olarak eğilinmesi gereken bir konu. Çünkü zaman doğru yönetilemiyorsa hemen hemen hiçbir şey doğru yönetilemiyor demektir.

Konuya farklı bir perspektiften bakabilmek için Feyza Coştu'ya kulak vermek yerinde olacaktır. Dr. Öğr. Üyesi Feyza Ceyhan Coştu fiziksel zaman ile zihinsel zaman farkını şöyle ifade eder: "Fiziksel zamanı, doğal unsur olarak kabul edip eşit birimlere bölerek nesnel-fiziksel zamandan hareketle dünyayı anlamaya çalışıyorsak burada ontolojik bir zamanın varlığı söz konusudur. Fakat zihinsel zamanda, biraz daha insanın yönettiği, insanın hem algıladığı hem onu anlamaya çalıştığı, dolayısıyla bilinçte şekillenip bilinçte anlam bulan bir zamanın algısı ortaya çıkar. Bu noktada zamanın taraf-sızlığı son bulur. Dinler, gelenekler, kültürler bazı yüklemeler yapar böylece farklı boyutlarıyla ortaya çıkan bir nevi kompleks bir yapı olarak karşımıza çıkar."

Öyleyse zamanın zihinlerde toplum değerlerine uygun doğru normlarla yapı oluşturması, faydalı ve işlevsel kullanılması hatta popüler kültürün çarkları dışına çıkarılması tamamen bizim vereceğimiz eğitime bağlıdır.

Madem esasen zaman yönetimi, bir gün içindeki eylemlere harcanan zamanı organize etme ve planlama yeteneğidir. O hâlde, zamanı iyi yönetmenin sonuç ve göstergesi, etkinlik ve verimliliğin artmasıdır.

Planlama, zaman yönetiminin kilit yönüdür. Hedef belirleme, daha iyi bir performans için önceliklendirme, önem ve aciliyet sıralaması gibi becerileri içerir. Bu durumda zaman yönetimi eğitiminin ve planlamasının da başarılı birey, başarılı toplum oluşturabilmek için Allah'ın bahsettiği ve hesabını soracağını ifade ettiği için öncelenmesi gerekir. Sonuçta yapabileceklerimiz düşündüklerimiz kadardır.

Doç. Dr. Sait ULUÇ'un "Zaman Yönetimi" yaklaşımından hareketle zaman yönetimi eğitiminde takip edilmesi gereken adımları bebek adımları mesabesinde bile olsa kanımca şöylece alt alta maddeleyebiliriz:

Öncelikle üzerinde durulması gereken nokta: Zamanı yönetmenin aslında hayatı ve bireyin kendisini yönetebilmesi olduğunun farkına varılmasının sağlanmasıdır. Çünkü zaman yönetilmezse zaman kişiyi yönetecektir.

1- Konu üzerinde ortak bilinç oluşturmali, herkese dağıtılan kıt bir kaynak olduğu bilincini aşılmalıdır, bağlantılı olarak bu kıt kaynağı nasıl harcadığı nerede ve ne kadar sarf ettiği konusunda bilincin yükseltilmesi gündeme alınmalıdır.

2- Biyolojik zamanlamanın doğru yönlendirilmesi gerekir. İrade gelişimi, iç disiplin, öz yönetim, otokontrol ve biyolojik zamanlama uygulamaları geliştirilmelidir.

3- Ekonomik zamanın (iş ve okul zamanları) en verimli kullanılması Allah korkusu ve rızası gözetilerek her iş ve hizmet zamanlarının kişisel kullanım ile suistimal edilmeden canla başla çalışılması için yöntemler geliştirilmesi öncelenmelidir.

4-Hedef belirleme, görev listesi yapıp öncelik belirleme, planlama, odaklanabilme, uygulama, denetleme ve değerlendirme süreçlerinden oluşan zamanın tanzimi ve yönetim bilinci aşılama yöntemleri geliştirilmelidir.

5- Zaman yönetimindeki önemli adımlar olan:

- a- Zamanı algılama ve farkındalık,
  - b- Zorluklarını fark etme, zamanı verimli kullanabilme,
  - c- Kendini tanıma bilme, bireysel hedeflerini belirleyebilme,
  - d-Olumsuz iç diyaloglar, stres, kararsızlık ve komplekslerle baş edebilme,
  - e -Sorumluluklarının bilincine varma,
  - f- Zaman tuzaklarını fark edebilme,
  - g- Zaman yönetimi konusundaki işe yarar tekniklerin uygulanması,
- şeklindeki aşamalar eğitim süreçlerine aktif olarak dâhil edilmelidir.

6- Kontrol edilebilen olayların planlanması, dışta gelişip kontrol edilemeyen olayları ise yönetebilme becerisi kazandırma çalışmaları yapılmalıdır.

7- Aktif ve verimli kullanarak zamanın efendisi olma bilinci oluşturulmalıdır.

8- Ancak zaman yönetimi düzgün ayarlanıp gereksiz hıslara girilmezse zamanı satın alabileceğinin anlatımı yapılmalıdır.

9- Erteleme oyalanma, gözde büyütme, sonuç için olumsuz inanç, işi başkalarına yıkma veya suçlama, işin nasıl yapılacağını

bilememe, olumsuz kemikleşmiş alışkanlıklar, gecikmelere müdahale edilmemesi, aşırı planlama, sürekli işi değil planını yapma, kendine aşırı güven ya da güvensizlik, acelecilik, hayır diyememe veya aşırı sosyallik, dağınık yaşam alanları, yetki devri yapamama (ya da her işi üzerine alma), sık sık mola verme veya aşırı titizlenme gibi olumsuz etkenlerin nasıl ortadan kaldırılabileceği ile ilgili pratikler geliştirilip uygulamaya alınmalıdır.

10- Kendini yönetebilmeyi öğretme seçenekleri üzerinde çalışılmalıdır. Enerjileri doğru şekilde kanalize edebilme becerileri geliştirici yöntemler devreye sokulmalıdır.

Sonuncu madde sık sık analiz yapabilme, günün 24 saatinin gözden geçirilmesi davranışının geliştirilmesi ve bu analizin mutad olarak uygulanabilir bir psikomotor eylem hâline dönüştürülmesi yolları aranmalıdır. Hz. Ömer'in "Bugün Allah için ne yaptın?" sözü ile bayraklaşmış günlük mutad muhasebe-analiz uygulaması bu maddenin en önemli dayanağı olduğu muhakkaktır.

Sonuç olarak zamanı yönetme eğitimi şuurlu bilinci gelişmiş eğitimcilerin ilgi ve emeğine muhtaç bâkir bir alandır. Unutulmamalıdır ki başarıyı getiren unsur yapabilmeye olan inançtır ve hep duyduğumuz gibi "Hiçbir mazeret başarının yerini tutmayacaktır."

"Madem zaman yönetimi, bir gün içindeki eylemlere harcanan zamanı planlama yeteneğidir, o hâlde zamanı iyi yönetmenin göstergesi, etkinlik ve verimliliğin artmasıdır."

RUHLARIN ÖLÜMSÜZLÜĞÜ VE AHİRET

Ölüm haktır ancak ruhların ölüm-süzlüğü ilk insandan bugüne savunulan bir gerçektir. Çünkü ruh Allah'ın kendi ruhundan bedenimize üflenmiştir ve O'ndan bir parçadır. Ruhun varlığı ve ölümsüzlüğü antik çağ filozofları tarafından da ayrıntılı bir şekilde ele alınır. Özellikle felsefenin babası sayılan Sokrates, bu konuyu Platon'un kaleme aldığı "Sokrates'in Savunması" ve "Phaidon" diyalogunda çok teferruatlı bir şekilde ele alır. Şöyle der Sokrates: "Ölümden korkmuyorum, çünkü ölümden sonra yaşamın olduğuna inanıyorum." (Platon, Phaidon, Çevren Furkan Akderin, Say Yayınları, sh. 51) Sokrates, esas olanın ruh olduğunu, çoğu zaman bedenin insanın hakikati bulmasına engel olduğunu ileri sürer. Bu konuda da şöyle der: "Ruh, kendisinde duyma, görme, acı, haz ve benzeri şeyler olmadığı zaman daha iyi düşünür. Böyle olunca kendi kendine döner ve bedenden uzaklaşır. Bedenden uzak durdukça hakikati anlamaya çalışır..." (Platon, age, sh. 54) Sokrates her şeyin hakikatine gerçek manada ancak öldüğümüzde ulaşabildiğimizi söyler ve idamı kendisi için bir mükafat olarak görür. Sokrates ruhlarımızın biz

doğmadan önce de var olduğunu, ruhun tanrısal olana benzediğini, ölümsüz olduğunu akli yollarla uzun uzun anlatır (Platon, age, sh.72-78).

Modern felsefenin kurucularından Descartes da bu konu üzerinde özellikle durmuş ve insan ruhunun bedenden gerçekten farklı olduğunu, bununla birlikte ruhun onunla tek vücut (aynı şey) olacak denli sıkı biçimde bedene bağlı ve onunla birleşmiş olduğunu, Tanrı ve ruhun bilgisinin insan zihninin sahip olacağı en kesin ve açık bilgiler olduğunu belirtir. (R. Descartes, Meditasyonlar, sh. 41) Descartes bununla birlikte düşüncemizden gelen bilginin bedenden edindiğimiz bilgiden önce geldiğini ve ondan karşılaştırılmayacak ölçüde daha açık olduğunu ve beden olmasa bile ruhun var olmaya devam edeceğini belirtir. (R. Descartes, Felsefenin İlkeleri, Çev. Mesut Akın, Say Yay. sh.74) Ancak ruhumuz ya da düşüncelerimiz ön yargılardan özgür kılınsaydı bu gerçeklere inanmakta insanların zorluk çekmeyeceklerini belirtir. (Descartes, age, sh. 78)

Atomculuğu 16. yüzyıl Avrupa'sında canlandıran ve materyalizmin doğma-

sına kapı aralayan Pierre Gassendi bile Descartes'in Meditasyonlar adlı kitabını eleştirirken, "... zira amacımız ruhunuzun varlığını ya da onun varlığının bedeninkinden daha açık seçik olduğunu kanıtlamak değildi, çünkü onun varlığından zaten kimsenin kuşku duymadığı bellidir." der. (Descartes, Meditasyonlar - Gassendi'nin Meditasyonlara İtirazı ve Descartes'in Bu İtirazlara Yanıtı, Çev. İsmet Berkan, BilgeSu Yay. sh. 104, 105)

Semavi dinler ve birçok filozof nezdinde bedenin ölmesi bir son değildir. Geçiş dönemidir. Dünya ve ahiret hayatı birbirlerinin devamı ve tamamlayıcısıdır. Peygamber Efendimiz (SAV) bir hadis-i şeriflerinde "Benimle dünyanın hali ancak bir ağacın gölgesinde bir müddet dinlenip de bırakıp giden bir yolcu gibidir." buyurmuşlardır. (Mesned-i Ahmed, Tirmizi, İbni Mace) Yani ruhlar aleminden dünyaya geldik, gölgelendik, bu arada aızıımızı yükledik, ahirete gidiyoruz. Bunun için Yunus Emre de "Geldi geçti ömrüm benim/ Şol yel esip geçmiş gibi/ Hele bana öyle gelir/ Bir göz açıp yummuş gibi" der.

Kaç yaşında olursak olalım geriye baktığımızda sanki onlarca yılı bir çırpıda yaşamışız gibi gelir. Yine Efendimiz (SAV) "Dünya mü'minin zindanıdır..." buyurmuşlardır. (Müslim Zühd 1, Tirmizi Zühd 16, ibni Mace Zühd 3) Nitekim kendisi hep ahireti tercih etmiştir. Bunun için Allahu Teala "Gerçekten senin için ahiret dünyadan daha hayırlıdır. Pek yakında Rabbin sana (nimetlerini) verecek de hoşnut olacaksın." (93/Duha 4, 5) buyurmuş ancak görevini yerine getirinceye kadar dünyada kalmasını dilemiş, ona bu yolda nimetlerini vermiş ve sonra, "... Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinize nime-timi tamamladım..." buyurmuştur. (5/ Maide 3) Böylece Efendimiz görevinin sona geldiğini anladı ve o mübarek başı Hz. Aişe anamızın kucağındayken işaret parmağını kaldırarak "İla refik-i âlâ" (yüce dosta) sözlerini tekrar-laya tekrarlaya adeta mutluluk içinde özlemle kavuşmayı arzu ettiği habibine kavuştu. Onun için üstad Necip Fazıl ölümü anlatırken, "Ölüm güzel şey budur perde ardından haber/ Hiç güzel olmasaydı ölür müydü peygamber" der. Yine bunun için Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretleri ölümü yok olmak değil de Efendimiz gibi Allah'a kavuşmak olarak nitelendirmiş ve müritlerine öleceği gecenin "şeb-i arus" (düğün gecesi) olarak anılmasını vasiyet etmiştir. Bu nedenle Mevlana Celaleddin-i Rumi'nin Rabbine kavuştuğu 17 Aralık gecesi müritleri ve onu sevenlerce yüz yıllar boyu kutlanmış ve halen günümüzde "Vuslat Yıldönümü Uluslararası Anma Töreni" olarak kutlanmaya devam etmektedir. Allah aşkıyla yanan, O'na bir an önce kavuşmayı talep eden Yunus Emre de şöyle der: "Aşkın pazarında canlar satılır/ Satarım canımı alan bulunmaz/ Yunus öldü deyu sela verirler/ Ölen hayvan imiş aşıklar ölmez." Sokrates de idam edilirken arkadaşlarının zehri içmeyi geciktirme talebine ve yalvarmalarına karşın bir an önce zehiri içmeyi istiyordu ve arkadaşlarına "Gömdüğünüz

sadece bedenimdir, ölümün en büyük iyilik olmadığını kim söyleyebilir?" diyerek alelacele görevliden zehiri istedi ve onu dibine kadar içti. (Platon, Phaidon, Çevren Furkan Akderin, Say Yayınları, sh. 127, 128)

Bir mü'min için dünya hayatı ne kadar düşük olsa da hiçbir mü'min miskin bir şekilde ölümü isteyemez. Allahu Teala dünya hayatını ahirete nazaran oyalanma ve geçici olduğunu belirtse de ahirette mutluluğun yolu dünyada insanlığın ve kainatın faydası için mücadele etmekten, iyi işler (salih amel) yapmaktan geçiyor. Bu iyi mücadele ve faydalı işler Kur'an-ı Kerim'de ve Efendimizin yaşamında açıkça gösteriliyor. "İnsan kendisinin başı boş bırakılacağını mı sanıyor." (75/ Kıyame 36) ve "İnsanlar imtihandan geçirilmeden, sadece iman ettik demeleriyle bırakıverileceklerini mi sandılar." (29/Ankebut 2) Miskinlik bir Müslüman için düşünülmesi imkansız bir durumdur. Mü'min sürekli müsbet yönde hareket halindedir. Öyle ki bir günü bir sonraki güne eşit bile olmayacak kadar hareketli. Çünkü Cennet ve Allah'ın rızasını kazanmak ancak bu şekilde gerçekleşebilir.

"Ruh kendisinde haz ve acı olmadığı zaman daha iyi düşünür. Böyle olunca kendi kendine döner ve bedenden uzaklaşır. Bedenden uzaklaşınca hakikati anlamaya çalışır."

Dünyadan ahiret yurduna geçiş İsrail meleğinin sura üflemesiyle başlayacak. İlk üflemede Allah'ın diledikleri dışında göklerdeki (belki diğer gezegen ve alemlerdeki) ve yerdeki (dünyadaki) herkes ölecek, ikinci üflemeyle ölenlerin hepsi kalkacak (kıyam edecek).

Kıyamet kelimesi de kalkış anlamına gelmektedir. Kıyamet günü kalkış, başka bir deyişle diriliş günüdür.

"Sûr'a üflenir ve Allah'ın dilediği kimseler dışında göklerdeki herkes ve yerdeki herkes ölür. Sonra ona bir daha üflenir, bir de bakarsın onlar kalkmış bekliyorlar." (39/Zümer 68) Kıyametten (dirilişten) önceki ilk sura üflenen o dehşet anı onlarca ayette çok farklı şekillerde anlatılır, tasvir edilir.

Allahu Teala Kur'an-ı Azimuşşan'ın pek çok ayetinde insanları akıl yürütmeye davet ediyor, adeta yarattığı kullarının akılsızlıklarına şaşırıyor. Şaşılacak olaylardan biri olarak ahiretin varlığına, insanların tekrar diriltileceklerine ve haşredileceklerine (tekrar bir araya getirileceklerine) inanmalarını gösteriyor ve sizi yaratan Allah, siz ölüp çürümüş kemikleriniz toprağa karıştığında tekrar sizi neden bir araya getiremesin? Hiç yokken yaratıldığınıza inanıyorsanız da çürümüş kemiklerinizi bir araya getirip sizi tekrar yaratabileceğine nasıl inanmıyorsunuz? Hangisi daha kolaydır, hiç yoktan yaratılış mı yoksa kimyasal değişikliğe uğramış bedenlerinizi tekrar bir araya getirmesi mi? Böyle akılsızlık olabilir mi?

Sokrates de ahireti karıştırlıkların var olma zorunluluğundan yola çıkarak izah eder. Ayrılma-birleşme, soğuma-ısınma, uyuma-uyanık olma gibi birçok karıştırların birbirlerinden zorunlu olarak var olduklarını, yaşam ve ölümün de birbirlerinin karşıtı olduklarını ve birbirlerinden doğduklarını, o halde iki doğuşun var olmasının elzem olduğunu belirtir. Şöyle der Sokrates: "Dolayısıyla ölü ruhların bir yerde olduklarını ve yeniden hayata dönmek için beklediklerini de kabul etmeliyiz... Ayrıca iyi ruhları mutlu, kötü ruhları da üzüntülü bir son bekliyor." (Platon, Phaidon, Çevren Furkan Akderin, Say Yayınları, sh. 62, 63)

İnsanı, doğayı, galaksileri yaratan Allah güç, kuvvet, ilim, hayat sahibidir. O Mubdi (yoktan var eden, yoktan yaratan) olduğu gibi aynı zamanda Muid'dir de (tekrar yaratan).

PANDEMİ, UZAKTAN EĞİTİM VE AİLE İÇİ İLİŞKİLER

2019 yılının Mart ayı itibarıyla ülkemizde kendini gösteren Covid-19 salgını ve pandemi şartları bizleri eğitim, sağlık, iş, ekonomi, sosyal hayat ve pek çok alanda etkilemiştir. Bu etkiler aile kurumunu ve aile içi ilişkileri de yakından ilgilendirmektedir.

Bahar (2009)'a göre aile; kan bağları, evlilik ya da evlatlık edinmeye bağlı akrabalık olarak adlandırılan toplumsal bir kurumdur. Bu kurum toplumun kalbidir. Aile kurumu her türlü toplumsal olaydan etkilendir, salgın hastalıklar da bu toplumsal olaylar içerisinde.

Pandemi sürecinde tüm dünyada ve ülkemizde uygulanan sokağa çıkma yasaklarıyla beraber insanlar evle-

rinde aileleriyle daha fazla vakit geçirmeye başladılar. Anne ile babanın iş ortamı ve çocukların eğitim ortamı eve taşındı. Bu durum evdeki trafiği ve etkileşimi artırdı. İnsanların etkileşiminin yoğun olduğu yerlerde çatışma kaçınılmazdır. Pandemi süreciyle aile içi ilişkilerde çatışma ve gerginlik artan bir şekilde kendini göstermiştir.

Pandemi öncesinde de pek çok üniversitede uzaktan eğitim uygulanmaktaydı fakat ilköğretim ve ortaöğretimde uzaktan eğitim pandemi ile birlikte ilk defa deneyimlenmiş oldu. Uzaktan eğitimden alınan verim; öğretmen ve öğrenci arasındaki etkileşim, iletişim olanakları, internet alt yapısı gibi pek çok faktör etkili olmuştur. Ailenin diğer üyelerinin öğrenci ile

aynı evde bulunuyor olması, ev ortamındaki gürültü ve etkileşim gibi faktörler de uzaktan eğitimin verimli olup olmamasında belirleyicidir.

Öğrencinin eğitim aldığı ortamdaki köklü değişiklik elbette aile içi ilişkilerde de etkili olmuştur. Sosyal izolasyon ve karantina, insanlardaki kaygı düzeyini yükseltmiştir. Salgın hastalık gibi durumlar kişilerde travmatik etkilere yol açabilir. Göksu ve Kumcağız'ın (2020) yaptığı araştırmaya göre bu dönemde kadınların erkeklere göre, bekârların da evlilere göre daha kaygılı olduğu bulgulanmıştır. Ayrıca kaygı düzeyi yaş gruplarına ve mesleklerle göre de farklılık göstermektedir.

Kaygı paylaşılabilen bir duygudur. Kaygılı anne ve kaygılı baba, süreç itibarıyla zaten kaygılı olan çocuğun kaygısını daha da artırıp aile içi ilişkilerin zedelenmesine neden olur. İlişkilerin zedelenmesi, sınırların ortadan kalkması veya değişmesi de çatışmayı artırır.

Pandemi sürecinin topluma, aile kurumuna ve öğrencilere etkisi bir tarafa, bu süreçle başa çıkma ve kriz yönetimi, bu dönemde insanların ihtiyaç duyduğu öğeler oldu. Covid-19 ile mücadelede başa çıkma için maske, mesafe ve hijyen kuralları ile aşı çalışmaları etkili fakat pandeminin insanlarda yarattığı stres ve kaygıyı en aza indirmek adına yapılacak çalışmalara ihtiyaç var. Toplum Ruh Sağlığı Merkezleri bu dönemde pek çok psikoloğu salgın ile psikolojik mücadele için görevlendirmiş ve psikolojik destek için telefon hattı oluşturmuştur.

Pandemi sürecinde kaygılı ve stresli hissetmek olağan bir durum olmakla birlikte bu duyguların yönetimi süreci daha kolay hale getirebilir. Spor, düzenli uyku, sağlıklı beslenme, nefes egzersizleri; kaygı ve stresin azalmasına yardımcıdır. Evde geçirilen vakit arttıkça uyku ve yemek saatleri değişkenlik göstermekte bu da günü programlamayı zorlaştırmaktadır. Kaygıyı kontrol altına almanın yollarından biri de günü planlamak ve plana sadık kalmaktır. Bu dönemin başında insanların yaşadığı travmatik belirtiler normal tepkilerdir fakat travmatik belirtilerin devam etmesi durumunda mutlaka bir ruh sağlığı uzmanına danışılmalıdır. Bu belirtiler arasında öfke patlamaları, her an tetikte olma,

abartılı davranışlar, aşırı korku, aşırı kaygı, tekrarlayan şekilde sürekli hastalığı düşünme, uykusuzluk veya aşırı uyuma sayılabilir.

“Pandemi sürecinde kaygılı ve stresli hissetmek olağan bir durum olmakla birlikte bu duyguların yönetimi, süreci daha kolay hale getirecektir.”

Bu dönemde aile içi çatışmalar ve uyumsuzluk ile başa çıkmak adına, aile bireyleri birbirlerinin sınırlarına saygı duymalı, birbirlerine karşı aşırı eleştirel veya tepkisel davranmaktan

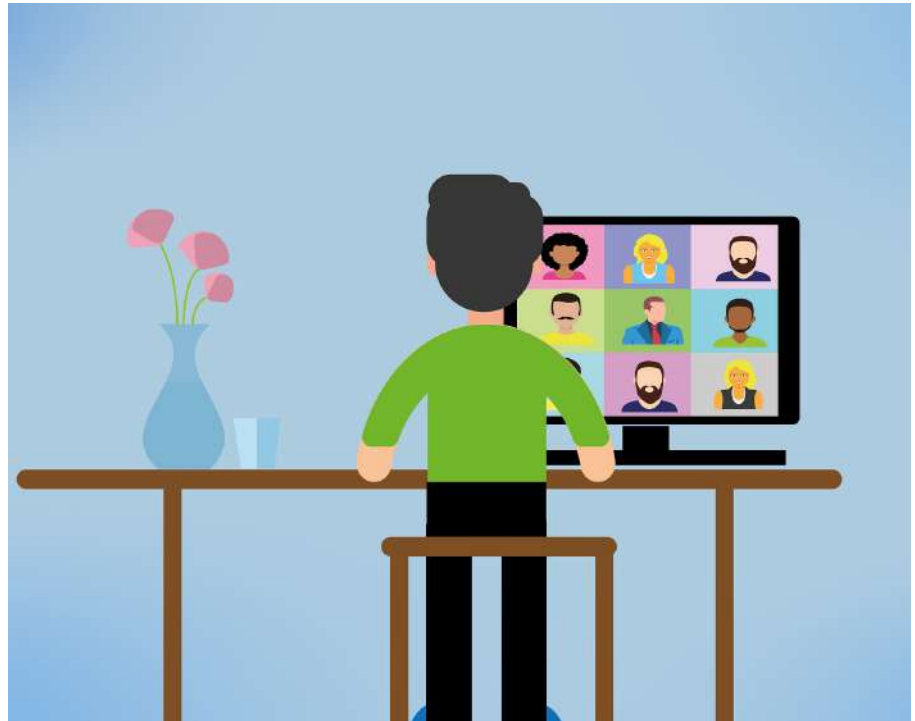
sakınmalıdır. Ev içerisinde herkesin yalnız vakit geçirebileceği özel bir alanı veya odası olmalı ve belli saatlerde herkes özel alanında vakit geçirmelidir. Aile bireyleri, ev içerisindeki günlük programlarını uygularken birbirlerinin hakkını gasp etmemeli, ortak kullanım alanları ve ortak kullanım nesnelerini diğerlerinin de programlarına uyacak şekilde kullanılmalıdır. Bireyler birbirlerine karşı empati ve anlayış içerisinde

olmalıdır. Kardeşlerin kullanımında tek bir bilgisayar var ise çalışma programı kardeşler ile bir arada yapılmalı ve programdaki ortak saatler için farklı çözüm planları aranmalıdır. Kardeşlerden biri derste iken veya anne-babanın evde çalıştığı durumlarda evde sessizlik sağlanmalıdır.

Son olarak pandemi süreci ne kadar uzun sürerse sürsün bir sonunun olduğu ve bir gün elbette biteceği unutulmamalıdır. Bu durum ancak bizim sabrımız ve çabamız ile gerçekleşecektir. Süreci olabildiğince normalleştirerek yaşamak ve uyum sağlamak hem bugünü hem de yarını kazanmanın yoludur.

KAYNAKÇA

- Bahar, H. İ. (2009). Sosyoloji (Vol. 31). Usak Books.
- Göksu, Ö., & Kumcağız, H. (2020). Covid-19 Salgınında Bireylerde Algılanan Stres Düzeyi ve Kaygı Düzeyleri. Electronic Turkish Studies, 15(4).

Profesorfacia @Prof... · 5 sa
2021 yılında 39 cezaevi daha
yapılacmış!
Neden?
O kadar da İmam Hatip
açmıştınız halbuki...!

Seda Işık @sedais... · 13 dk
Çocuklara öğrenmeyi öğretmek
kendi öğrenme yolunu
kendisinin çizmesinde rehberlik
etmek gerekiyor. Oysa biz
ezberlemelerini istiyoruz
sadece...

Mustafa AYDIN @hm... · 2 sa
Öğretmenlerimizin en önemli
eksikliği şuur eksikliğidir. Çünkü
okullarımızda verilmiyor.
"ÖĞ-DER" ile birlikte şuur
takviyesi çalışması
yapabilirsiniz. Neden ÖĞ-DER?
Çünkü ÖĞ-DER "NASIL"
öğretileceği ile değil "NE"
öğretileceği ile de ilgileniyor!

Abbas Güçlü @A... · 15 sa
Cumhurbaşkanı
Erdoğan,"Öğretmen
adaylarımızla bir müjdeyi daha
paylaşmak
istiyorum.Önümüzdeki aylarda
20 bin öğretmenimizin daha
atamasını yapacağız."dedi!
60 bin beklentisi vardı,hayal
kırıklığı oldu ama eminiz ki
arkası gelecektir,gelmeli de!
Umarız adil bir dağılım
gerçekleşir

Gelecek Eğitimde · 9 sa
"Eğitimin en güçlü aktörü
öğretmendir. Okulun bahçesi,
spor salonu, laboratuvarları,
teknik donanımı ne kadar iyi
olursa olsun, öğretmen iyi
değilse, okul iyi eğitim
veremez."
Doğan Cüceloğlu

Selahattin Turan @... · 13 sa
Türkiye'de hiç bir zaman
öğrencilerin şahsiyet ve
karakter teşekkülü/oluşması,
TIMSS, PISA, LGS ve YKS kadar
dikkat çekmedi, tartışılmadı.

Öğretmen TR · 26 Oca
Ücretli öğretmenlik bir çözüm
değil, çözümsüzlüktür.
Öğretmen ihtiyacı ortadayken
60 bin öğretmenin atanma
müjdesini bir an önce duymak
istiyoruz.

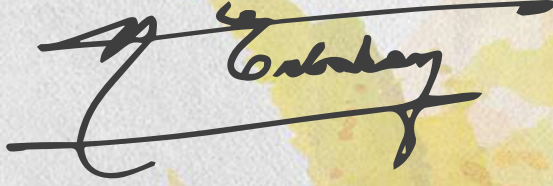
Meral Akşener @... · 11 sa
Sayın Erdoğan öğretmen
ihtiyacına ve atanamayan
öğretmen sayısına bakmadan;
20 bin öğretmen atamasını
müjde olarak duyuruyor...
Bu sayı atanamayan
öğretmenlere çare olmuyor,
ihtiyacı bile gidermiyor...

ÖĞRETMENLER PL... · 16 sa
Söz konusu 20 bin atama bile
"önümüzdeki aylarda"
yapılacak. 2021 KPSS'ye
yaklaşık 5 ay kaldı. Ek atama
olsa bile yetişir mi? Nerden
baksak hayal kırıklığı...

SÖZÜN GÜCÜ

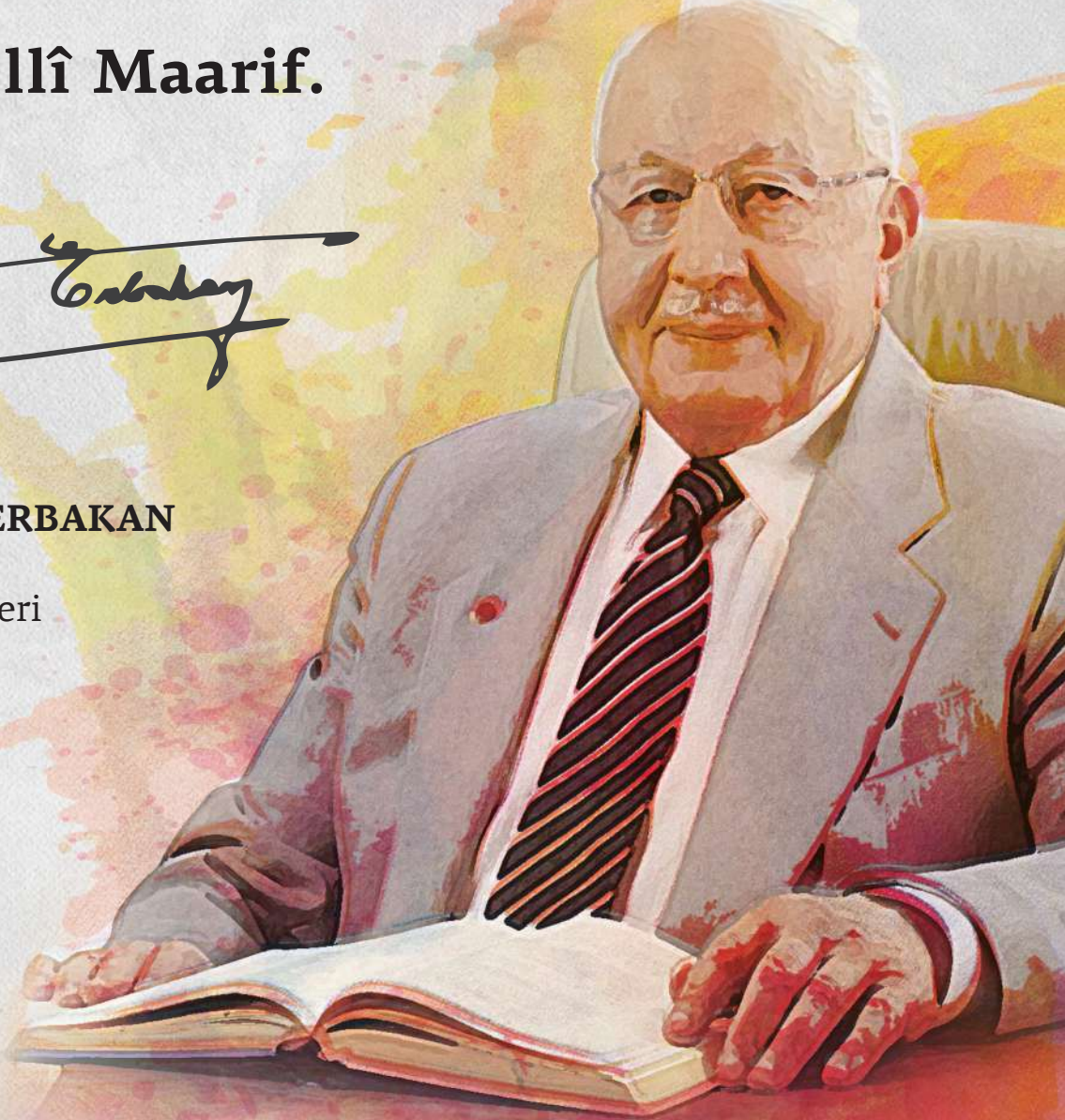
Ne maddeci,
Ne renksiz,
Millî Maarif.

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

T.C. 54. Başbakanı

Millî Görüş Kurucu Lideri

ŞUUR SAHİBİ OLMAK *

İnsanın varlığında üç zaman dilimi mevcuttur. Her şeyden önce bu üç zaman diliminin şuurunda olmak zorundayız.

- 1- Doğum öncesi, bezm-i eleste başlayıp ana karnında geçirdiğimiz dokuz aylık süreç,
- 2- Dünya hayatı,
- 3- Ölümle intikal edeceğimiz ahiret süreci.

İki bilinmeyen, iki görünmeyen arasında bir görünen hayat... İnsanın ilk önce bilmesi gereken konulardan biri mebdei (başlangıcı) ve meadı, gideceği yeri: Başlangıç ve sonuç.

Kur'an-ı Kerim şuurlanma vasıtaları olarak bu noktalara çok dikkat çeker. Bazen merkezden muhite doğru, bazen de muhitten merkeze doğru: İnsan kendisini bir nutfeden yarattığımızı görmez mi? Oysa bak, şimdi o, açıktan açığa bize düşman olmuştur. (Yasin,77) İnsanın zaafiyeti, zaaf noktalarından birini hatırlatıyor. Sonra bize döndürüleceksiniz (Ankebut, 57) ayeti de insanın sahip olduğunu zannettiği her şeyi terk ederek bir noktaya gidişini ifade ediyor.

Vücudun merkez noktalarından biri midedir. Dünyevi nimetlerle beslenen, hazmedildiği zaman kuvvet üreten ve o güçle hayır ya da şer işlediğimiz kuvvet merkezi. Aynı şekilde bir başka merkez, esas merkez, hayata yön veren merkez kalptir.

Yediği yemeği mide hazmetmeden dışarı atarsa vücut kuvvet kazanamaz. İnsan da kalbe yerleştirdiği bilgiyi imanla, amelle güzelleştiremezse şuur hâline gelmez. Evet, Allah vardır der ama bugünkü deizmin yaygınlaştırmaya çalıştığı gibi Allah'ı işimize de karıştırma der. Bunun bir sonraki adımı ateizmdir.

* Merhum Rasim Kökmen Hocamızın 26 Aralık 2018'de Şuurlu Öğretmenler Derneği Kocaeli Şubesi'nde yaptığı konuşmanın özetidir.

Ancak insan gerçek manada yaratılış gayesine uygun şekilde iman ederse kalpteki o iman da bedene sirayet eder ve davranışlarında seçicilik dediğimiz şuur ortaya çıkmış olur.

İnsanın seçmesi gereken ilk şey, ilah kabul edilenler arasında gerçek yaratıcıyı bulmak. İlah edinilen birçok şey insanlığa hep ilah adıyla sunuluyor. Kuran-ı Kerim bu konuda bize fikir jimnastikleri yaptırır, müşriklerle ilgili sorular sordurur: O sizin ilahlaştırdığınız varlıklar arasında, bir şeyi ilk defa yaratan, sonra yaratmayı tekrar eden biri var mı?" diye sor. De ki: "İlkten yaratan da yaratmayı tekrar eden de Allah'tır. Şu halde nasıl gerçeğin dışına saptırılıyorsunuz! (Yunus, 34)

Şuurun ilk yakıtı, maddesi bilgidir. Marifet dediğimiz, eşyayı bilmek, eşyanın sırlarına intikal etmek, derinlemesine bilmek... Şuurlanmanın kademeleri var. Bilgiden sonra seçici davranmak için tefekkür etmek ve bilgiyi hikmete dönüştürmek gerekir. Ondandır tezekkür, sürekliliğe intikal edecek, sonra neye bakarsanız onun doğru tarafını göreceksiniz ve ölçümüz şu olacak: Yaptığım bu işten Allah razı mı, yaptığım bu işi Hz. Peygamber (sav) yapar mı?

İman kalbe öyle bir yerleşecek, bilgi kalple öyle bir buluşacak ki artık organlar her baktığının doğrusunu yanlıştığını görecektir, seçecek bir meziyete kavuşacak. Bu noktaya takva diyoruz: Cenab-ı Hakkın koyduğu sınırlara riayet ederek o sınırlar içerisinde yaşamak, uygunsuz olanları terk etmek ve bunları hayatın her anında davranış hâline getirmek. İşte kim bu şekilde davranırsa artık onun bakış açısı Hak olur, gördüğü hep doğru olur, basiret ve feraset dediğimiz şey de o zaman kazanılmış olur.

Allah'tan başka hiçbir şey ulûhiyet ve ubudiyet hakkına layık değil. Bu ilk şuurlanma meselesiydi. Bundan sonra rehber konusunda seçicilik geliyor. İki rehber var: Biri yazılı rehber kitabullah, diğeri onun uygulayıcısı Hz. Muhammed (sav). Bugün Peygamber yok ancak izini Peygamber'in izine, özünü Peygamber'in özüne kim yapıştırıyorsa o takip edilecek Müslümandır. Ölçü bu. Allah'a muhalefet edilerek Allah'ın rızası kazanılmaz.

Bütünden bir parçayı yapmak yetmez, İslam bir bütündür. Hayat bir bütündür. İslam ihmale gelmez. İslam'ı tahrif eden şuursuzlaştırma çalışmalarından biri de ihmaldir. Yol seçimi çok önemlidir. Yanlış yolla doğru sona varamazsın. "Sırat-ı mustakîm" in dışında bir yol bizi doğruya götürmez. Her namazımızda "(Allah'ım) Bizi sırat-ı müstakime ulaştır!" diyoruz. Bunlar şuurlanmanın kodları. Rabbini seçeceksin, tanıyacaksın, O'nun yoluna ulaştıracak yolu bulacaksın, o yolun vasıflarını bileceksin, gitmemen gereken yolun vasıflarını da bileceksin.

Şuur için bir başka önemli şey gayeyi tespit etmek. "Ey iman edenler! Allah'a karşı gereği gibi saygılı olun ve ancak Müslüman olarak can verin. (Âli İmran, 102)" Yegâne gaye: Müslüman olarak can vermek.

Gaye çok önemli, bununla beraber gayeye ulaşmadaki metot seçiminde de şuurlu olmak çok önemli. Küfrün metoduyla hakikate, rızayı ilahiye ulaşamazsınız. Çünkü küfür her türlü metodu kullanır. Onlarda olan pragmatist felsefe dedikleri düşüncede gayeye giden her yol mubahtır, meşrudur. Hâlbuki şuurlu bir Müslüman için gayeye götüren yol Hakk'ın ölçüsüne uyuyorsa meşrudur, değilse meşru değildir. Ölçü budur, bunun için helal haram, iman inkâr, adalet zulüm ölçüsü, infak ölçüleri konmuş. Bütün bunlar şuurun yansıma hâlleridir. Öyleyse insanın boş bırakıldığı bir alan yok.

Rabbimiz şuurlanmak için bizlere hayatın her alanıyla ilgili örnekler veriyor. Mesela şuurlu bir Müslüman özentî içinde olmaz, kimliği ve kişiliği vardır. Karun'u zengin gören Dünya hayatını arzulayanlar, "Keşke Karun'a verilenin bir benzeri bize de verilseydi! Doğrusu o çok şanslı!" dediler. (Kasas, 79) İşin hakikatini, eşyanın hakikatini, bu malın sonunun yokluk olduğunu bilen şuur sahibi olanlar Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise şöyle dediler: "Yazıklar olsun size! İman edip iyi işler yapanlar için Allah'ın mükâfatı daha üstündür. Ona da ancak sabredenler kavuşabilir." (Kasas, 80) dediler.

Rabbim aşama aşama insanın yaratılışını anlatıyor. Bir şeyin aşama aşama olması tesadüfe yer olmadığını gösterir. Darwin evrim teorisini ortaya atarken, insanın maymundan geldiğini söylerken Yahudilerin maymunlaştırılma cezasını bütün insanlığa yaymaya çalışmış. Rabbim insanın yaratılışını çeşitli ayetlerde aşama aşama göstermiş. İnsan kendine bakarak bunu bulur. İnsan, kalbine bakarak bunu harekete geçirse gerçeğe ulaşır.

Cenab-ı Hak şuurlanmanın başlangıç noktasını, yaratılışı ve sonucu bize ayetlerde göstermiştir. Bir de Kur'an'ın gerçek olduğu kendileri için apaçık belli oluncaya kadar onlara çevrelerinde ve kendilerinde

bulunan delillerimizi hep gösteririz. Rabbinin her şeye tanıklık etmesi (onlar için) yeterli değil midir? (Fussilet, 53) ayeti gösteriyor ki insan kendini incelese, derinlemesine düşünse şuur sahibi olur, hakikati anlar.

Tasavvufta "veled'ül-kalp" diye bir kavram var. Veled'ül-kalp: Kalbin çocuğu. Zikir derslerinde zikir, dilden kalbe intikal ettiğinde kalp harekete geçer, dil susar. Topluluk içinde Allah'la beraber olmak. Oturursunuz, başka bir işle meşgul olursunuz ama kalp devam eder. Zikrin dilden kalbe intikaline veled'ül-kalp denir. İşte kalpte bu hareket başlarsa bütün organlara yavaş yavaş intikal eder. Göze intikal eder, kulağa intikal eder, bütün organlara intikal eder. Artık o insan yaşayan, canlı, diri bir insan olur. Şuur damarlara yürür, hareketle intikal eder. Onun için kutsi hadiste belirtildiği gibi Allah öyle kul için "Ben onun gören gözü, işiten kulağı, yürüyen ayağı olurum." diyor.

Rabbimiz kendinizi tanıyın diyor, Doğumunuzdaki zaafiyetinize bakın, ölümünüzdeki zaafiyetinize bakın, kendinize o kadar kıymet verip de Firavun gibi çıkıp "Ben sizin Rabbinizim!" demeyesiniz. Bir de ayat-ı meşhude (görünen, Allah'a götüren deliller) denilen "etrafınıza bakın" diyor. İnsan bunları da iyi irdelerse gerçeğe ulaşır. O zaman şuurlu bir Müslüman baktığı her yerde Allah'ı görür, Allah'tan başka bir şey görmez. Her şeyi idrak ölçüsünde algılasak, her şeyi yaratandan bize ulaştırılmış ip mahiyetinde düşündüğümüzde hangisine tutunursak bizi Allah'a ulaştıran birer vasıta olurlar.

Karanlıklar arasından yolunu bulabilmek şuurun delillerinden birisidir. Kitabullah ana rahmindeki üç karanlıktan bahseder. Dünyada da üç tane ana karanlık vardır: İnkâr, fasıklık, isyan (Hucurat, 7) Fısk: Alenen Allah'a meydan okumak, emirlerini terk etmek. Sokaklar dolu, hele Ramazan aylarında gördüğümüz açıkça yemek yemekler, lokantaların açıklığı bunun toplumsal olarak bir görünümü. "Allah size imanı ve imanı amellerle kalpte süslemeyi sevdirdi" (Hucurat, 7) Şimdi bugün bütün Firavun sistemi olan İrkçı Emperyalizmin bütün dünya insanları içinde yaydığı üç temel husus inkâr, açıkça günah ve isyandır. Hatta o hâle getirildi ki ailelerdeki isyan, sokaklardaki isyan, okullardaki isyan...

Diğer bir önemli mesele, çocukların şuurlandırılması işidir. Cenab-ı Hak, bu noktayı bizlere Lokman (as)'ın dilinden çocuğuna nasihat eder şekilde anlatıyor. Ayetlerde Lokman (as) oğluna nasihatle, "Oğlum mülkün sahibine sakın ortak koşma, anne babana iyi davran, yaptığın işe dikkat et, çünkü Allah en açığı da en gizli olanı da bilir" dedikten sonra üç büyük işi sayıyor: "Namazını kıl, iyiliği emret, kötülüğe karşı koy; bir de bütün bunları yaparken başına gelene sabret." İşte büyük işler bunlardır. Allah, hepimizi büyük işlerle meşgul olanlardan etsin.

Allah, hepimizi ne yaptığını, nasıl yaptığını, niçin yaptığını, kim için yaptığını, karşılığını kimden beklediğini, nerede ve ne zaman yapılması gerektiğini bilen ve bu esaslara göre hareket eden şuurlu Müslümanlar eylesin! Bu temennilerle Müslüman olarak ölmek gayretini taşıyan insan etsin bizi! Son nefesimizde Kelime-i Şehadeti nasip etsin!

MİLLÎ ŞUURU GÜNCELLEMEK

İstiklal Marşının TBMM kabulünün yıldönümü (12 Mart) nedeniyle, “millî şuur” düşüncesi etrafında toplanan camiada, mart aylarında farklı bir hareketlilik gözlenir; İstiklal marşı ve onun sanatsal mimarı “millî şairimiz” Mehmet Akif Ersoy gündemin merkezine yerleşir. Sanki doğada baharın “ağaçlara su yürüme” mevsimine benzer bir oluşumla, millî şuurun etki alanında eylemsel, törensel faaliyetlerin yoğunluğu yaşanır. Böylesine bahardaki filizlenmeyi, çiçeklenmeyi, canlılardaki kıpırdanışı andıran zihinsel ve duygusal yoğunluğun içe ve dışa dönük yönelimlerle tüm yıl sürmesi, millî hedeflerimizin gerçekleşmesine yönelik girişimlere fark edilir bir yoğunluk kazandıracaktır bence. Baharlardan da öte yazın güneşinde, Ağustos zaferlerini, sonbaharın bereketinde Kocatepe’den İzmir’e varışımızı, kışın beyazlığında Sarıkamış Dağlarındaki emanetlerimizi içine alan, ekonomik, sınai başarılarımızı, ulusal yaşantılarımızı da içeren

kapsamlı, uygulamaya dönük bir yıllık “Millî Etkinlik Takvimi” hazırlanması gerektiğine inanıyorum.

Bu anlamlı günlerin bir boyutunda ben, izleyen satırlarda Bayrak ve İstiklal marşı, benim gözüme, kulağıma, dilimi yönelttiğim, ruhumu coşku ve heyecanla doldurup yücelten bu iki büyük millî sembolün günlük yaşamımız ile bütünleşmesini paylaşmak istedim. Özellikle belde yönetimlerinin yüksek tepelerde, direklerle çektikleri Türk bayrakları, uzaktan minarelerin de yansımaları ile bölgede yaşayanlara kim ve nerede olduklarını, kente yaklaşanlara nasıl bir kültürel havaya girdiklerinin hatırlatır. Ben Çanakkale’de yaşıyorum, şehit kanları ile sulanan Gelibolu Yarımadasında 135 direkte Türk bayrağı dalgalanmaktadır. Yılın 365 günü, Boğazın o ünlü rüzgarına ve fırtınasına karşılık yırtık, sarkmış veya boş bir bayrak direği göremezsiniz. Bu yükümlülüğü onurla taşıyan Gelibolu Alan Başkanlığı çalışanları, her bir

direkteki bayrağa kutsal bir cisim gibi yaklaşır, ibadet eder gibi işlem yapar.

Kurumlarda, cadde ve sokaklarda, binalarda, sitelerde, evlerde sürekli veya belirli günlerde asılan bayraklar için mahalli idarelerin, kolluk güçlerinin çok daha duyarlı olmaları beklenir. Çocuklarımız okulda ilk bayrak törenine çevrelerinde bayrağa karşı gösterilen duyarlılığı gözleyerek, izleyerek, özümseyerek katılırlar. Çocuklar ve gençler kent meydanında belli zamanlarda veya törenlerde Bayrak çekildiği veya indirildiği zaman yakın çevredeki yetişkinlerin esas duruşa geçerek, yönlerini bayrağa doğru yönelmelerini, resmi ve özel araçların en azından yavaşladığını, sesli yayınların kesildiğini görmeli yaşamalıdır. Türk toplumunda eve, haneye, çatıya bayrak asmak çok eski bir gelenektir. Ancak belli gün ve olaylarda evimizin balkonundan ya da penceresinden bayrak asarken çok cömert, özenli, duyarlı olmamız gerekir.

Balkonuna, penceresine bayrak asan komşularımızı izlerken veya bizler bayrak asarken eylemi, "bizim", "onların" veya "biz", "onlar" anlamında ayırım, gruplaşma, bayrak asana asmayana karşı güç, tehdit işareti olarak kullanmak ulus olmanın, millet olmanın, birlikte yaşamının kalitesini derinden zedeler. Bayrak asılacak gün hepimizin günüdür. Bayrağa saygı, çocuklarımızın, gençlerimizin okula gelinceye kadar yakın çevrelerinden kazanacakları milli duygudur. Okul, çocuğun çevreden getirdiği bu kazanımı, yani bayrağın, istiklal marşının anlam ve önemini duygu ve davranış olarak geliştirip pekiştirir. Ancak okuldan çıktıktan sonra çevresinde, yetişkinlerde gözlediği kayıtsız, heycansız, uygunsuz davranışlar bu milli duyguların, değerlerin kazandırılmasını zorlaştırır hatta engeller.

Her şeyin kesintisiz ve hızlı değiştiği bir ortamda bir tek'i ve bir tek durumu sabit tutamazsınız. Milli marşımız, zaman zaman bestesi yönünden, ritminin kültürümüze, toplum olarak hareketliliğimize uygunluk açısından yorumlanmıştır. Son birkaç yıl önce yeni bir düzenlemesi ile söylenişine daha hızlı bir tempo kazandırılmıştır. "Bu, marşın yeni bir düzenlemesi değil, orijinal tonundan 1.5 ton aşağıya aktarılmış şeklidir." Bu düzenleme ile özellikle sesleri gelişim çağındaki ortaokul, lise öğrencilerinin istiklal marşının söyleme zorluklarının azaltılması hedeflenmiştir. Okullarımızın istiklal marşının bu yeni yorumunu sağlayarak öğrencilere dinletmeleri, söyletmeleri birlikte söylemin kalitesini ve heyecanını artıracaktır. Okullarda istiklal marşının toplu söylenme becerisi hemen her konumda, mümkün olan tüm eleman, araç gereçler işe koşularak kazandırılmalı, pekiştirilmelidir. Törenlerde marşın söylenmesi, çok daha içsel (deruni) bir ortamda, gereken davranışsal özen gösterilerek gerçekleştirilmelidir. Burada okullarda veya diğer kurumlarda istiklal

marşının söylenmesi sürecinde görsel ve işitsel araçlarla destek sağlama girişimlerine değinmek isterim. Ses çalışmaları ile kazanılan bu becerinin öğrenme, geliştirme aşamasında dışarıdan sesli desteğin gerekliliği inkâr edilemez. Ancak öğrenme, öğrenmiş olma halinden söz ederken sahneden sağlanan ses desteği en az seviyede olmalıdır. Toplu söylemlerde gruba verilen yüksek düzeyde elektronik ses desteği marşı söylerken grubun katılma, kendi sesini duyma, heyecan ve coşku düzeylerini düşürmektedir. Bu konuda uzman veya yeterliliğini geliştirmiş öğretmen veya öğrenciler törenlerde istiklal marşını yönetmelidirler ve insan sesi, hoparlör sesinden baskın olmalıdır. Playback dedikleri, söylüyormuş gibi yapmak, milli marşı söylemenin amacını aşındırmaktadır.

"Çocuklar ve gençler kent meydanında belli zamanlarda veya törenlerde Bayrak çekildiği veya indirildiği zaman yakın çevredeki yetişkinlerin milli şuura uygun davranışlarını görmeli ve yaşamalıdır."

Okullar başta olmak üzere Türkiye'de toplu ortamlarda GEREKTİĞİNDE gönüllü veya aralarından bir önderin yönetiminde tüm grup istiklal marşını doğru ve coşku ile söyleyebilmelidir.

Toplumlar bilim, sanat, spor alanlarında yetişmiş ulusal ve uluslararası boyutta ün kazanmış üyelerinin anılarını canlı tutarak, farklı ortamlarda ve düzeyde, onları anarak yaşatmak, yeni yetişen kuşaklarla tanıştırmak geleceğini geliştirmelidirler. Bu anlamda istiklal marşımızın kabulünün 99. yıldönümü vesilesiyle büyük şair, filozof, eğitimci, sosyolog Mehmet Akif Ersoy'u anarken O'nun "çok yönlü", hasletlerinin daha da vurgulanması beklenir. Özellikle toplumu-

muzun fikir ve eylem yönünden değişmesi gereken özelliklerine karşı, bir anlamda acımasız, yalın, öze, gerçeğe çağırıcı anlatımları sadece okullarda öğrencilere değil, toplumun her kesimine en açık ve anlaşılır biçimde verilmelidir. Toplumumuz, milli olmayı özdeyişlerin ötesinde "gayrette bütünleşme" biçiminde algılamak konumundadır. Büyük Şair, "DURMAYALIM" adlı şiirinde gaflet içindeki bir yolcuya hitaben: "Leyseli'l-insâni illâ mâ-se'â derken, Hudâ, // Anlamam hiç meskenetten sen ne beklersin daha. // Davran artık kârbânın arkasından durma, koş! // Mahv olursun bir dakîkan geçse hattâ böyle boş!"

mısrarlarıyla seslenir. Çalışmak konusunda Akif'in topluma mesajı çok derindir. Toplumun sonradan sözde gelenekle örtük düşünce ve davranış biçimlerine "Hazıra dağ dayanmaz derler, üretmeyen toplum çöker. /Heyhât ki dinimiz "çalış" der, bizimkiler tespih çeker." mısraları ile neşter vurur. Özellikle "ne olacak bu memleketin hali?" diye sızlanıp duranlara seslenir:

"Sus ey dîvâne..." diye başlayan şiirinin sonunda, "Ne yaptın? "Leyseli'l-insâni illâ mâ-se'â" vardı!.." İnsan için kendi sa'yinden (çalışmasından) başka bir şey yoktur." diyerek Allah buyruğu ile yol gösterir. Safahat'ın bu temel kültürümüze dayalı sosyal kılavuzluğunu izleyerek Atatürk, "Bir tek şeye ihtiyacımız var, çalışkan olmak," deyişi ile pekiştiriyor. Ağaçların bedenlerine suyun yürüdüğü bu bahar mevsimlerinde, Türklüğe yol açan tüm milli geçmişimizi güncelleyerek yeniden yaşamak, gelecek güçlü yaşantılarımıza önemli katkılar sağlayacaktır.

AİLEDE HAKEM YA DA AİLE MECLİSİ

Eşler arasında herhangi bir anlaşmazlık vuku bulduğu zaman, mahkemelik olup boşanmadan önce ailenin dağılmasını önlemek için, aralarında o sorunu konuşmak ve gidermek amacıyla eşlerden herbirinin akrabalarından birer kişiyi hakem tayin etmek mükemmel bir İslami çözümdür.

Aile, toplumun temel taşıdır. Evlilik müessesesi ve aile, Peygamber Efendimiz'in (sav) sünneti, neslin devamı ve çocukların terbiyesi konusunda en önemli bir eğitim yuvasıdır. Aile, huzur ve mutluluk, meveddet ve sekinet yeridir. Sağlam aile sağlam toplumu, çürük aile ise çürük toplumu oluşturur. Aile, ahlaki problemler için bir sığınma yeri, bir korunak ve kalkandır. Aile güçtür, dayanışma ve destektir, huzur ve saadettir.

İslami hassasiyetleri sağlam olan ailelerden hayırlı, bilgili nesiller çıkar. Allah'a karşı görevlerini yapan ve kul hakkına girmeyen salih nesiller ancak müttaki ailelerde yetişir. Toplumun temel taşı ailedir. İnsanlığa hizmeti ibadet sayan çocuklar, genellikle huzurlu ve mutlu salih ailelerin çocuklarıdır. Toplumun huzurunu kaçıran ne kadar olumsuzluk ve problemler çocuk

varsa büyük oranda parçalanmış, şiddet görmüş ailelerden, ailelerin çocuklarından meydana gelmektedir. Bu tespit bilimsel verilere ve tecrübi bilgilere dayanır.

Aile bireyleri, eşler ve çocuklar olarak mutlu olmak, hem dünyasını hem ukbasını kazanmak için dinimizin emrettiği/tavsiye ettiği her şeyi yapmalı, aile huzurunu bozmamalıdır. Ailenin huzurunu bozmaya yeltenen herhangi bir aile ferdi olduğu takdirde de güzelikle ve hikmetle ailenin diğer fertleri tarafından engellenmelidir. Bu çekirdek aile için de geniş aile için de geçerlidir. Esas olan Cenab-ı Hak'ın rızasını temin etmek, aile bireylerini, aileyi ve toplumu mutlu etmektir. Ancak aile kurumunu ifsat eden, etmeye çalışan içeride ve dışarıda çokça mihraklar vardır. Bizim sağlam aile yapımızdan ve artan genç nüfusumuzdan rahatsızlık duyan, İslam düşmanı çevreler vardır. Müslüman görünen bazı kimseler, bilerek veya bilmeyerek bu kötü emellere alet olmaktadır.

İnsanlık tarihi boyunca her alanda olduğu gibi hak-batıl mücadelesi, aile konusunda da yaşanmaktadır. Bizim aile yapımızın referansı

İslam'dır. Rasulullah'ın ve ashabı kiramın örnek aile yapısı bizim için yegane referanstır. Bu konuda İslami hassasiyete sahip aileler olduğu gibi olmayan ailelerde vardır. Her ailenin değerlere bakışı, yetiştirme ve yetiştirme tarzı konusunda çok farklılıklar olmuştur tarih boyunca. Fıtratı bozulmamış müslümanların oluşturduğu sağlam aile yapısını bozmaya çalışan müfsitler, tarih sahnesinden hiç silinmiş değildir. Aile yapısını sistematik bir şekilde tahrip edenler, günümüzde adeta coşmuşlardır.

Geçmiş bazı peygamberlerin kavimleri, çeşitli ahlaki problemlerden dolayı bilindiği gibi helak olmuşlardır. Lut'un (as) kavmi, Şuayb'ın (as) Eyke halkı, Hud ve Salih peygamberlerin kavimleri olan Ad ve Semud kavimleri, bunlardan bazılarıdır. Lut'un (as) kavminin helakı lutilik denilen ahlaksızlıktan, Şuayb'ın (as) kavmi olan Eyke halkının helakı ise ölçü ve tartıdaki kul hakkını ihlal nedeniyle olmuştur. Günümüzde bu ahlaki yozlaşmalar fazlasıyla devam etmektedir.

Günümüzde şeytanın temsilciliğini büyük oranda köhnemiş Batı ve yerli işbirlikçileri yapmaktadır. Bu çevreler, Batı'da neredeyse tamamen çökmüş

aile yapısının benzerini, İslam coğrafyasına da taşımak istemektedirler. İhanet, dalalet ve ahlaksızlığın bataklığında boğulmuş olan Batı, çok sağlam olan aile müessesemizi yıkmak, yozlaştırmak üzere büyük bir saldırı içindedirler. Yuvalarımız ve çocuklarımız çok sistemli bir saldırı altındadır. Fıtratla mücadele var, ahlaksızlık ve boşanmalar var, güvensizlik ve yangın var. Kurulan aile platformlarının bu yangını söndürmeye gücü yetmiyor. Devlet çok acil bir tedbir almazsa Allah korusun aile diye bir şey kalmayacak.

Batı'da her türlü teşviklere ve meşru-gayri meşru müsamahalara rağmen aile ve nesil yok olmakta, nüfus hızla azalmakta ve aile kurumu can çekişmektedir. İslam coğrafyasında ise her şeye rağmen daha sağlam bir aile yapısı bulunmakta ve müslüman nüfus hâlâ artmaktadır. Yangın her tarafı sarmadan ciddi bir müdahale kaçınılmazdır.

Almanya'da çocuk başına 3000 Euro teşvik primum verilmesine rağmen nüfusları artmıyor, bu teşvikler ilgi görmüyor. Meşru-gayri meşru hiç önemli değil, yeterki nüfus artsın deniliyor ancak artmıyor. ABD'de ise evlilik yaşı 14, pek çok Batı ülkesinde 15-16 olmasına rağmen bizde evlilik yaşı 18'dir. ABD'de de 14-15 yaşlarında evlenmek isteyen gençlere, devlet para desteği vermektedir. Bizde ise binlerce mutlu aile, 18'den küçük evlendi diye, kocaları tecavüzcü suçlamasıyla cezaevlerinde alıkonulmakta, aileleri ve çocukları perişan olmaktadır. "Kadının beyanı" ve feryadı bu konuda geçerli değildir. Dünyanın hiçbir yerinde 18 yaşından küçük evlendi diye vatan-daşlarına cezalar verilmemektedir. Aile dağıtmak üzere yapılan ihbarlarda "kadının beyanı" esas sayılmakta ve ifadesi alınmadan kocalar evden uzaklaştırma cezası almaktadırlar. Nikahsız birlikteliklerde sorun yok ancak yaşa bağlı olarak evlenmiş olmak, huzurlu bir yuva kurmuş olmak cezayı gerektirmektedir.

Müslüman nüfus ve sağlam aile yapımız, bu çevreleri rahatsız etmekte, ve üzerimizde çeşitli entrikalar uygulanmaktadır. Yıllar önce Marshall yardımları adı altında ABD'nin ücretsiz verdiği gıdaların (un, yağ vs.) kısırlaştırıcı

etkisi bilinmektedir. Öğrencilerimize yıllarca verildi. Yerli tohum yerine yabancı tohumların ithal edilmesi, yerli aşılarımızın tamamen kaldırılıp yüzde yüz ithal aşılardan gelmesi, kürtajın ısrarla belli çevrelerce savunulması, şeker fabrikalarının özelleştirilip kanserojen etkisi kesin olan tatlandırıcıların çoğalması, Cargil gibi şirketlerin tatlandırıcı piyasasını gittikçe yaygınlaştırması felaketin devam ettiğini göstermektedir.

Çok yönlü saldırılar devam ederken İstanbul Sözleşmesi'nin sessiz bir şekilde 2011 yılında imzaya açılması, 2012'de TBMM'den ittifakla (HDP, CHP, MHP ve AKP'nin firesiz onayıyla) geçmesi, 2014 yılında 6284 sayılı kanunun çıkarılması, hemen akabinde

"Zaman aleyhimize ilerliyor maalesef. Evlilikler zorlaştı, evlenmekten korkulur hâle gelindi."

ETCEP (Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Projesi) gibi projelerin uygulanmaya başlanması, aile yapımıza ve ahlaki değerlerimize yapılan en büyük saldırılar olmuştur. Bu uluslararası sözleşmeler ve aile yıkan yasaların kaldırılacağına dair beyanatlara rağmen hiçbir değişiklik olmamış ve bu yasalar ve sözleşmeler hâlen yürürlüktedir.

Zaman aleyhimize ilerliyor maalesef. Evlilikler zorlaştı, evlenmekten korkulur hâle gelindi. Evlenenler de hızla marifetmiş gibi boşanmaktadırlar. Özellikle son yıllarda ailede şiddet ve boşanmalar hızla artmakta, özellikle çocuklar zihnen, ruhen, bedenlen perişan olmaktadır. İstanbul Sözleşmesi ve ona dayalı olarak çıkarılan 6284 sayılı kanuna göre tartışan aile bireylerinin arasına kimse giremez ve onları hiç

kimse barıştıramaz. Aile anlaşmazlığında arabuluculuk kanunen suçtur (İstanbul Sözleşmesi, Madde 48).

Ancak İslam dini, böyle bir durum vuku bulduğunda eşlerin arasına girin ve barıştırın diyor. Yüce Allah (cc) Nisa suresinin 35. ayetinde şöyle buyuruyor: "Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz erkeğin ailesinden bir hakem ve kadının ailesinden bir hakem gönderin. İki taraf (arayı) düzeltmek isterlerse Allah da onları uzlaştırır. Şüphesiz Allah, hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdardır."

Hakem olayı dediğimiz bu çözüm şekli, ailede olabilecek büyük tahribatların önüne geçmek için Rabbimizin bir tedbirdir. İş büyümeden, aile dağılmadan, yangın bütün evi sarmadan akrabaların iyi niyetle devreye girmesi ve toplumun temeli olan aileyi kurtarmaya çalışmasıdır. İlahi bir çözümdür. Toplumun huzuru ve refahı, neslin süruru ve başarısı için aile kurumu elzemdir ve çok önemli olan bu kurumu "Aile Meclisi" diyebileceğimiz başka bir kurumun marifetiyle korumak ve dağılmasını önlemektir hakem olayı.

Bu aile meclisinin araya girmesi, hakemlik yapması günümüzde daha önemli bir hâl almıştır, zaruri bir tedbirdir. Ailelerin bekası, huzur ve saadetini istiyorsak her konuda olduğu gibi bu çok önemli konuda da Yüce Mevla'nın talimatını dinlemek ve bu hakemlik müessesesini bir an önce hayata geçirmek zorundayız. Her şeyin çözümü vardır ve tek çözüm İslam'dır. Kuran'ın önerdiği bu "hakem heyeti yada aile meclisi" bir an önce hayata geçirilmeli ve İstanbul Sözleşmesi'nin 48. maddesi de hemen kaldırılmalıdır. Şiddetin her çeşidiyle mücadele edilmeli, kadın beyanı gibi erkeklerinde beyanı esas alınmalı ve kurulmuş olan mutlu yuvaların dağılmaması için çok zaruri ve ilahi bir çözüm olan "hakem heyeti" uygulanmalıdır. Evlilikler teşvik edilmeli, kolaylaştırılmalı, boşanmaların önüne geçilmelidir.

Var mıdır İslam'dan başka çıkar yol aziz dostlar?

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
1					Ramazan ayının 27. gecesi	↱	Dinin direği	↱	Bir Avrupa ülkesi	↱	Bir ölçü birimi	↲		↱	Kalın kumaş
2					Bağlılık	↲	Geniş olmayan	↲	Yazma aleti	↲	Atın yavrusu	↲			
3					Büyük su kabı	↲						Kimyada Baryum	↲		
4					Osmanlıda Albay	↲									Mavera
5					Yayla atılır		Altın	↲			Engel	↲	↲	↲	
6	Recep ayının 27. gecesi	↲	Bir Afrika ülkesi	↲				Ezan	↲						
7	Pasak		Eski Mısır'da güneş tanrısı					Hane							
8	Tren yolu	↲		Asalak bir hayvan	↲				Yıl	↲					İnsanı istemediği iki durumdan birine zorlama
9	Ruşçada evet			Aş, taam	↲				Tesbih başlığı	↲					
10			Bir kadın ismi	↲				Akdeniz bitki örtüsü	↲			Potasyumun simgesi	↲	Nikelin simgesi	↲
11			Kumaşın iç tarafına geçirilen ince kat					İp düğümlene sanatı	↲				Anlayış, idrak kabiliyeti		
12	Sırça	↲											Güzel öten bir kuş		
13	Antalya'nın bir ilçesi				Sararmış ot	↲					Bir devlet kuruluşu	↲			
14					Kısmak işi	↲					Karışık renkli	↲			
15							Kimyada Amerikyumun simgesi	↲			Asyada bir göl	↲			
16	Boyun bağı	↲					Arapça su	↲							
17	Kromozomu oluşturan maddenin kısa yazılışı					Bir devlet kuruluşu	↲				Lak ile cilalanmış	↲			
18						Uzaklık işareti	↲				Üç ayların üçüncüsü	↲			
19				Yıldız	↲				Sayıları gösteren işaretler	↲					
20				Başkentimiz	↲				Gemi odası	↲					
21	Trajedi	↲						Eski bir uygarlık	↲						
22	Bir nota														
23			Sodyumun simgesi	↲		Namaz kıldırın kişi	↲								
24			Binek hayvanlarına oturtmak için konulur	↲		Bir çeşit tatlı	↲								
25	Romanyanın eski para birimi	↲			Bir çeşit yumurtalı süt tatlısı	↲									
26	Din işleri				İyi duyulan ses	↲									
27								Çok olmayan	↲						
28								Bir yüzölçümü birimi	↲						
29	Şaban ayının 15. gecesi	↲	Gaye, amaç	↲			Fasıla	↲							
30						Nispet	↲								

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
2		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
3		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
4		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
5		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
6		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
7		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
8		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
9		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
10		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
11		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
12		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
13		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
14		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
15		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
16		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
17		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
18		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	
19		A	B	D	Ü	L	M	E	C	I	T	A	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	A	S	E	I	A								
2	A	B	D	Ü	L	M	E	C	İ	T			
3	H	A	R	A	M	I	F	I	D	E			
4	L	İ	K	-	N	-	N	A					
5	M	T	A	H	T	A	L	A	R	D			
6	Ş	E	R	S	A	-	I	Y	İ	L	İ	K	
7	H	A	R	A	M	I	-	F	I	D	E	I	
8	I	M	-	İ	L	İ	K	T	-	A	M	E	L
9	E	V	A	T	A	N	-	É	U	D	-		
10	O	T	L	A	K	-	M	A	R	M	A	R	İ
11	R	A	Y	-	C	E	M	A	I	L	-	B	E
12	K	E	T	E	N	-	T	A	-	N	I	Y	E
13	S	I	T	-	L	Z	N	-					
14	L	A	F	-	H	A	K	-	A	K			
15	T	-	Ä	-	V	A	R	N	A				
16	Ö	-	Ä	-	R	A	-	B	A	K	I		
17	M	A	L	A	T	Y	A	-	Ö	D			
18	M	A	S	A	-	N	E	R	E				